NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Nacionalsocializem

Izbrani spisi

DELO NACIONALNOSOCIALISTIČNE MREŽE

OBJAVA

2020

Machine Translated by Google

KAZALO

Nacionalsocializem – filozofska ocena.....2 Bela moč – poglavje XV Nacionalsocializem ... .8 In Hoc Signo Vinces... ...

Nacionalsocializem – biološki pogled na svet.....89
Nacionalsocializem – levičarsko gibanje.....114

Machine Translated by Google

NACIONALNI SOCIALIZEM
FILOZOFSKA OCENA

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Nekaj desetletij po fizičnem porazu nacionalsocialistične Nemčije v njenem junaškem boju proti ogromni množici mož in materialov, ki jih je proti njej zbrala boljševistično-demokratična zaveza, pojav te ponovne ocene odraža oživitev nacionalsocializma, ki je značilnost tistega časa.

To, da ta veroizpoved živi naprej in se manifestira tako, kot se zdaj, potem ko je bila desetletja izpostavljena največji kampanji obrekovanja, kar jih je svet kdajkoli poznal, je dokaz njene nenehne veljavnosti, privlačnosti in vrednosti za prihodnost. Preživela je plamene vojne in vihar obrekovanja, ker ko vojna naredi svoje najhujše in obrekovanje doseže ves svoj spekter, nacionalsocializem v končni analizi ostaja sinonim za višjo človekovo voljo do preživetja, njegov nagon po zdravju in moči ter njegovo željo po lepoti v življenju; in dokler bo ta nagon in ta želja ostala na tej zemlji, bo veroizpoved nacionalsocializma ostala neuničljiva.

Onkraj in za vsemi podrobnostmi politične izvedbe ter posebnostmi časa in kraja ni pravilno razumljen nacionalsocializem nič drugega kot usmeritev uma, katere prevladujoči impulz je živeti v polnosti, z razvojem lastnih potencialov in zadovoljevanjem lastnih potreb, v pogojih naravne konkurence in selekcije, usklajene s sodelovanjem, znotraj organizirane skupnosti ljudstva.

V tem segajo njegove korenine nazaj v Platonovo Grčijo in njegovo pojmovanje naravnega življenja, ki sestoji iz polne uresničitve človekove resnične narave skozi spodbudno moč vlade znotraj njegove domače skupnosti.

Odmeva rimsko pojmovanje dolžnega državljanstva: pojem da dobro in plemenito življenje sestoji iz stoičnega služenja državi.

Obuja krvne občutke in občutek skupnosti nordijskih plemen zgodnje Evrope: občutek, da je človek v bistvu član ljudstva in da so vsi člani ljudstva tesno povezani z vzajemnimi dolžnostmi in obveznostmi.

Nacionalsocializem se na ta način vrača k starim, zdravim, organskim življenjskim vrednotam v uporu proti celotni strukturi mišljenja liberalizma in demokracije z njeno denarno povezavo; njenim pretiranim individualizmom; njenim pogledom na človeka kot brezljudnega,

Machine Translated by Google

zamenljiva enota svetovnega prebivalstva; njegova duhovna utemeljitev v izkrivljenem krščanstvu, ki sprejema bolehen "humanitarizem", ki bo vedno toleriral večjo škodo, da bi se izognil manjši; in njegova goljufiva trditev, da so umetno povzročene in numerično določene želje množice najpomembnejša merila.

Zgodovina je saga o družbenem propadanju in prenovi. Nacionalsocializem je zdravilo prenove dvajsetega stoletja za veliko degeneracijo sodobnega časa pod razpadajočim, ponižujočim in oslabljenim mišljenjem in prakso, ki se je pojavila z razpadom starega srednjeveškega reda stabilnosti zaradi razvijajočih se sil kapitalizma in industrijske revolucije; cvetela je pod laissez-faire liberalizmom osemnajstega in devetnajstega stoletja; dosegla vrhunec pod demokracijo devetnajstega in dvajsetega stoletja; in bo do konca dvajsetega stoletja privedla do svetovnega zmagoslavja komunizma, razen če nacionalsocializem pravočasno pride na oblast na zadostnem delu sveta.

Nacionalsocializem je torej veliko več kot le prehodna politična shema. Je zgodovinska težnja k ponovnemu rojstvu: renesančno gibanje našega časa, gibanje revolucionarno po obsegu in duhu, ki ne išče kompromisa s sedanjim redom, njegovimi škodljivimi praksami in lažnimi vrednotami, temveč njihovo popolno zamenjavo.

Kot taka je svetovna in vseživljenjska. Svetovna je v tem, da je v svojem bistvu veljavna in vitalna univerzalno, kvalificirana le z dejstvom, da je arijska v svojem izlivu in tradiciji ter da ohranja in je odvisna od lastnosti, ki jih najdemo par excellence v arijskem ljudstvu.

Je vseživljenjsko, saj ni le en vidik življenja, temveč celotno življenje, gledano z enega zornega kota. Je odnos duha, ki ga je mogoče izraziti glede praktično vsega. Nacionalsocializem neusmiljeno nasprotuje vsaki manifestaciji slabega zdravja, grdote in degeneracije v kulturni in duhovni sferi, nič manj kot v politični in ekonomski sferi. Pravzaprav predstavlja način življenja. Človek se ne imenuje nacionalsocialist zgolj zato, da bi ga intelektualno potrdil. Rodi se z nagnjenostjo k nacionalsocializmu, njegov um estetsko hrepeni po razločevanju in izpolnjevanju zdravega vzorca življenja in ne

Machine Translated by Google

samo misli in čuti, ampak deluje kot nacionalsocialist, če je resnično in povsem nacionalsocialist.

Nacionalsocializem, ki je v svojem obsegu in misli celovit, je filozofija in vera. Dobro in slabo, prav in narobe ocenjuje kot tisto, kar koristi ali škoduje ljudstvu; in namesto sentimentalne šibkosti demokratičnega uma sprejema, da cilj upravičuje sredstva, če le sredstva ne nasprotujejo cilju.

Življenju daje pomen in namen kozmične dimenzije kot osebni izpolnitvi, znotraj kontinuitete in razvoja ljudstva, med kalitvijo v maternici iz krvne linije ljudstva in metamorfozo groba z njeno fizično prerazporeditvijo v vesolje.

Osnovno merilo in primarna vrednota nacionalsocializma, iz katerega izvira vse ostalo, je, kot Adolf Hitler jasno pove v Mein Kampfu, njegov koncept ljudstva, ki ga razumemo kot človekovo bistveno okolje in pravzaprav kot njegovo razširitev osebnosti.

Pomen ljudstva je predvsem pomen rasne skupnosti. Gre za etnično širitev družine. Človek ni samostojna enota in sam sebi namen, kot trdijo modreci liberalizma in demokracije. Pripada svojemu ljudstvu. Njegovo življenje je kot del prepleteno z življenjem celote, ne le sedanjosti, temveč preteklosti in prihodnosti, kajti medtem ko ljudje prihajajo in odhajajo, ljudstvo živi naprej, neprekinjeno, večno, če njegovi člani izpolnjujejo svoje dolžnosti do njega. Tako se človek s poistovetenje s svojim ljudstvom podaljša skozi množico svojih prednikov in potomcev ter s tem doseže nesmrtnost.

Ljudstvo obstaja v manjših in večjih oblikah, od družine, klana, plemena ali regionalne skupnosti, od tam do naroda in naprej do rase. V sodobnem času se je pojmovanje ljudstva preveč enačilo z narodi sodobnih držav. Občutek sorodstva in skupnosti, ki se je upravičeno razširil iz plemena in majhnega kraljestva v sodobno nacionalno državo, pa se je na tej ravni preveč koncentriral. Nižje in manjše, a enako pomembne skupnosti znotraj nacionalne države so bile razdrobljene in jim je odvzeta vitalnost, medtem ko je bila širitev ljudske zavesti z ravni nacionalne države na raven celotne rase zaustavljena. Vendar pa mora ljudski občutek, da bi bil zdravo močan, izhajati iz svojih korenin skozi lokalno in pokrajinsko

Machine Translated by Google

skupnosti do meja rase, saj je popolno varnost in blaginjo delov mogoče najti le v varnosti in blaginji celote.

Danes in v prihodnosti mora nacionalsocializem utelešati to bistveno razširitev občutka sorodstva in skupnosti onkraj meja sodobne nacionalne države in konvencionalnega nacionalizma, tako da nacionalna država postane vmesna enota v strukturi ljudstva, njen nacionalizem in rasizem pa postaneta integralno podrejena nacionalizmu celotne rase.

Hkrati je treba oživiti lokalne skupnosti, priznati in spoštovati provincialne poddržave, ljudstva, ki so podvržena neželeni, tuji vladavini, pa z ločitvijo dobiti etnično svobodo.

Nacionalsocialistična vera v ljudstvo kot osnovno vrednoto in celost njegovega pogleda na svet imata, figurativno rečeno, za posledico razmišljanje s krvjo o vseh vprašanjih.

To takoj in neizogibno vodi do definicije državljanstva kot rasne pripadnosti: le tisti, ki so člani ljudstva, so člani naroda, in le tisti, ki so člani naroda, so lahko državljani države – če parafraziram četrto od petindvajsetih točk Hitlerjeve NSDAP.

Prav tako ustvarja prepričanje, da je treba ne le ohraniti rasni značaj ljudstva, temveč tudi z evgeničnimi ukrepi izboljšati kakovost ljudstva. Revolucionarna trditev nacionalsocializma je, da pot do resničnega napredka leži v vzgoji boljših človeških bitij.

Ker so vsi državljani iste rase, jih združuje transcendentna sorodstvena vez, ki jih združuje kot krvne brate nad vsemi sekcijskimi in razrednimi razlikami ter osebnimi posebnostmi. Narodna enotnost, tj. kohezija in skupno življenje namesto razrednega boja med levico in desnico, je eno od velikih sekundarnih načel nacionalsocializma. Vsi poklici in dejavnosti, vse vrste ljudi in vsa področja delovanja morajo biti vključeni v skupno življenje skupnosti.

Družbeni občutek enotnosti mora najti praktičen izraz v iskreni in globoki skrbi za socialno in ekonomsko pravičnost ter ga ta spodbujati. Zavest o sorodstvu in skrb za skupno dobro ljudstva zahtevata, da ima vsak državljan enake možnosti za razvoj in uveljavljanje svojih talentov in

Machine Translated by Google

napredovati po zaslugah; in da mora vsak državljan prejeti pravično plačilo za svoje storitve skupnosti, in celo najpreprostejši delavec zagotoviti življenjske potrebščine.

Tako pridemo do socialističnega elementa v nacionalsocializmu.

To ni marksistični socializem državne lastnine nad proizvodnimi in distribucijskimi sredstvi, ki je ekonomska nadvlada mravljišča in je prav tako sporen kot plenilski individualizem kapitalističnega sistema, ki je ekonomska podvlada ali anarhija džungle. Namesto tega je to ljudski socializem oziroma regulacija zasebnega podjetništva za pravično delitev njegovih sadov pod pravičnimi pogoji. Ekonomske krivice in družbeno zlo kapitalizma so spodbudile marksizem z njegovo škodljivo obliko javnega nadzora nad gospodarstvom, alternativa obema pa je v nacionalsocializmu.

Ljudski ideal, ki vključuje obrambo rase, enotnost naroda in blaginjo ljudstva, ustvarja načelo vodenja nacionalsocializma in elito v službi teh ciljev. Njegova koncepcija naravnega reda ne le določa, da se ljudje rodijo v ljudstvu za življenje znotraj ljudstva, ampak tudi, da imajo dedne razlike v sposobnostih za služenje skupnosti.

Zato mora za največje dobro vseh nadrejeni voditi podrejene. Naravni voditelji morajo biti izbrani, vzpostavljeni kot hierarhična elita pod vodstvom vrhovnega voditelja in pooblaščeni za opravljanje svojih funkcij.

Za razliko od liberalizma nacionalsocializem direktivne moči države ne obravnava kot nekaj v bistvu represivnega, temveč kot veliko, koristno moč vodenja in arbitraže, spodbujanja in zaščite. Drži se načela: »Vse za ljudstvo in ljudstvo za vse.« Sankcionira vsa potrebna sredstva na vseh področjih, da se zagotovi, da je vsakdo in vse v skupnosti v skladu s tem.

Dolžnost nacionalsocialistične vlade vidi kot zastopanje volje ljudstva, ne kot minljivo muho neke demokratične množice, temveč kot višji interes skupnosti, gledano v zgodovinski perspektivi kot kontinuiteta namena, ki zajema ne le splošno dobro sedanjosti, temveč tudi dediščino preteklosti in potrebe prihodnosti.

Machine Translated by Google

BELA MOČ

POGLAVJE XV
NACIONALNI SOCIALIZEM

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Do sedaj je bila ta knjiga večinoma kritična.

Zdaj je čas, da predstavimo konstruktivne načrte za gradnjo in ustvarjanje.

Leto dni sem raziskoval in napisal na stotine strani, da bi bralcu pomagal videti in razumeti, da je zahodna civilizacija le nekaj let od konca rimske civilizacije – pozabe – in da bo osebno doživel usodo milijonov, ki so že padli v roke judovskih smrtnih sovražnikov zahodne civilizacije – zasužnjevanje ali, bolj verjetno, umor – razen če bomo nekako našli voljo in modrost, da nehamo bežati pred sovražnikom in ga napademo z belo revolucijo!

Kako pa sploh ustvariš revolucijo?

Ali si bomo vsi pustili pustiti brado, stekli na ulice in začeli kričati, mahati z rokami, metati bombe in se drugače obnašati kot stereotipni "revolucionarji"? NE! Seveda ne. Naša revolucija je bila že v celoti pripravljena za nas.

Hitler je navdihnil, organiziral in izvedel relativno mirno revolucijo, revolucijo, ki je terjala veliko manj življenj kot ameriška revolucija in zanemarljivo število življenj v primerjavi s katero koli, ki so jo kdaj izvedli judovski boljševiki.

Ne samo to, ampak je bila Hitlerjeva revolucija, kot je obljubil v Mein Kampfu, 100 % "legalna" – legitimna – formalno izražena volja večine nemškega ljudstva, ki jo je odobril tako najvišji izvršni uradnik Nemčije, von Hindenburg, kot tudi nemški "kongres", Reichstag. Hitler je imel veliko priložnosti, da bi oblast prevzel s silo, in to bi lahko zlahka storil leta 1931. Toda Hitler je verjel, da revolucija proti volji ljudstva, revolucija, ki oblast pridobi le s silo, ne more dolgo trajati.

Hitler je, tako kot jaz, verjel, da je voditelj sovražnik civilizacije.
razen če ima za seboj voljo svojega ljudstva.

Kako potem lahko pozivam k "revoluciji"? Kako lahko pišem "ubijanja in biti ubit"? Mar ni bistvo revolucije nasilje?

Ni nujno

Morda je prisoten element nasilja, ja. Ko te napade morilec in se soočiš z izbiro med smrtjo in obračunom.

Machine Translated by Google

smrt samega sebe, potem je nasilje edina možnost. In zahodni
Civilizacijo dejansko napada sovražnik, ki redno, kot del politike, ubija in pobija bolj neusmiljeno kot katera koli druga skupina v zgodovini.

Torej moramo biti dovolj nasilni, da ustavimo komuniste
sovražnikovo ubijanje in dovolj neusmiljeno, da bi uničilo njegovo moč.

Leta 1923, ko so rdeči grozili z prevzemom oblasti na Bavarskem, so nacionalisti, konservativci in general Ludendorf prosili Hitlerja, naj v Münchnu vodi "puč" – upor. Nato so šibki
Vodje so ga v zadnjem trenutku prevarali. "Puč" je bil zatrt in Hitler je bil poslan v zapor. Vendar to ni bila revolucija proti volji ljudstva, kot so kasneje dokazali dogodki. Bistvo prave revolucije pa ni nikoli SAMO prelivanje krvi in pretresi. V pristni in trajni revoluciji sta nasilje in ubijanje le eno od primernih sredstev za dosego radikalne spremembe v

celostni duhovni pogled – zunanja manifestacija vrhovne človeške volje, da vzpostavi novo ureditev fizičnih zadev, ki bo ustrezala notranjemu idealu.

Oblast, ki jo izvaja večina tistih, ki so danes na oblasti, je čista tiranija, čeprav je hinavsko prikrita kot "demokracija". To ni dobrohotna, inteligentna oblast za ohranjanje reda in pravičnosti, ki so jo ustanovili ustanovni očetje v korist belcev.

Naša revolucija mora trdno temeljiti na idealu uničenja nezakonite oblasti tiranov in ponovne vzpostavitve pravičnega družbenega reda, ki temelji na trdni avtoriteti, ki prihaja neposredno od našega ljudstva.
in je vodji brezplačno podeljena.

Verjeli ali ne, prav to je Adolf Hitler storil za Nemčijo in prav to moramo mi storiti za Ameriko.

Naša revolucija, skratka, mora imeti za gonilno silo in cilj ne le sovraštvo in uničenje sovražnika, temveč mora biti prežeta z absolutno odločnostjo, da vzpostavi pravičen družbeni red, v katerem lahko vsak človek doseže svoj maksimalni potencial kot uspešen, srečen in produktiven del naše velike bele rase.

Kaj je tak pravičen red družbe?

Za takšno razumevanje znanstvenega ni potrebe
načela uspešnega skupinskega življenja med zdravimi

Machine Translated by Google

družbe, kjer so naravni nagoni neokrnjeni. Živali imajo na primer urejene, uspešne "družbe", ker narava daje vsakemu družbenemu bitju vse nagone, ki jih potrebuje za uspešno življenje v skupini.

Volkovi, mravlje, čebele – in opice – imajo na primer zelo organizirane in popolnoma zdrave, urejene družbe.

Zgodnji ljudje so imeli zdrave družbe. Nato je človeku vse večji nadzor nad naravo omogočil, da je pobegnil iz svojega naravnega okolja, se obdal z umetninami in razkošjem, dokler ni postal dekadenten in poln arogantnega domišljanja – domišljanja, ki ga danes imenujemo "liberalizem".

Samo z vrnitvijo k preprostejšim in primitivnejšim življenjskim razmeram nemislečega in neciviliziranega živalskega sveta ter opazovanjem delovanja nagonov, ki jim jih je dal Stvarnik,
ali lahko ujamemo bežen pogled na čudeže tega, kar nam je bilo dano – in kar smo zavrgli?

Narava je ustvarila "pasme", s katerimi lahko eksperimentira in išče vedno boljše pasme, tako kot to počne dober kmet. Stvarnik, ki je neskončno modrejši kmet od katerega koli človeka, absolutno vztraja pri čistosti, svetosti – BIOLOŠKI INTEGRITI vsake skupine.

Toda narava, tako kot kmet, ki vzreja krave, lahko izboljša pasmo le s spodbujanjem vzreje boljše vrste in izločanjem slabše vrste. Narava to nalogo opravi z največjo močjo.

močni nagoni, ki so nam dani: LJUBEZEN do sebe in SOVRAŠTVO do tistih, ki se vsiljujejo – ali "zunanjcev".

Ta dva nagona sta enako pomembna: ljubezen ni "dobra", medtem ko je sovraštvo "zlo" – kar je tista laž, ki jo tako zelo ljubijo Judje, liberalci, hipiji, homoseksualci in bedaki.

Ljubezen je resnično neverjetno močna in dobra, ko je NARAVNA. LJUBEZEN, naravna, zdrava vrsta, je resnično tisto, kar poganja svet, in je najlepši, sveti čudež, kar jih kdaj vidimo tukaj na tej zemlji.

AMPAK BREZ SMRTNEGA SOVRAŠTVA DO TEGA, KI
Ogroža tisto, kar ljubimo, ljubezen je prazna
BESEDA, Ključna beseda za hipije, pedere in strahopetce.

Machine Translated by Google

Rad bi veliko več pisal o tem posebnem zakonu družbenega življenja, saj bomo, kot bomo videli, BIOLOŠKA INTEGRITETA je bistvo, bistvo in cilj nacionalsocializma, ko ga uporabimo za arijsko družbo – in pravzaprav za vsako zdravo človeško družbo, ki je kdajkoli obstajala.

Vendar v tem delu preprosto ni prostora za knjigo, ki bi jo lahko napisali samo o tej temi. Lahko le povzamem, da je prvi zakon vseh skupin, ki živijo po družbenih bitjih, BIOLOŠKA INTEGRITETA; absolutna in brezkompromisna zvestoba lastni rasni skupini, ki temelji na skupaj

vseobsegajoča ljubezen in absolutno, brezkompromisno sovraštvo do vseh tujcev, ki se vmešajo in grozijo, da bodo svoje gene pomešali z geni samic lastne skupine.

Vsakodnevni način, kako se ta zakon manifestira, je ljubezen do lastne vrste in sovraštvo do agresivnih vsiljivcev (zato ima večina zdravih belcev tako nagonsko gnus do "črnov", Judov in drugih "tujcev").

Drugi najpomembnejši zakon je zakon o ozemlju.

Na primer, deset ali dvajset samcev drobnih tropskih ribic, imenovanih "mečarepci", si bo takoj, ko jih vanj namestijo, zastavilo del akvarija in napadlo vsak vdor drugega samca.

Če v akvarij vnesemo samice, se bodo samci, kot je bilo pričakovano, prepirali zanje. Toda znanost je presenetilo, da seks ni najmočnejši motiv v življenju teh majhnih ribic.

Če začnete ohlajati vodo v njihovem akvariju, lahko pride do točke, ko je voda tako mrzla, da samci ne bodo več preveč pozorni na to, kdaj boste vanj naselili samice. Ko se voda tako segreje,
mraz, kot da bi skoraj ubil majhne ribice, se samicam sploh ne posvečajo. Toda tudi ko so tik pred tem, da skoraj zmrznejo, bodo še vedno divje stopile ven, da bi branile svoje TERITORIJO – svojo zasebno lastnino!

Nacionalsocializem med drugim temelji na tem konceptu zasebne lastnine. Zakon ozemlja se kaže kot "nacionalizem" in zasebna lastnina v človeški družbi.

V živalskem kraljestvu vodja ni nikoli izbran z glasovanjem, temveč vedno z naravnim izborom, ki ga je narava vzpostavila kot edino zanesljivo metodo za zagotovitev, da skupino vodijo najboljši.

Machine Translated by Google

– boj. To sem poimenoval zakon VODSTVA.

Ko vsak član živalske družbe spozna svoje mesto v naravnem biološkem redu moči, modrosti in bistrosti, se vsak član ustali v svoji niši in skupina je relativno mirna in urejena. Šele ko mladi samci začnejo odraščati in se morajo prebijati po lestvi navzgor ali navzdol, pride do resnih bitk. In potem, takoj ko vsak samec izve, koga lahko pretepe in kdo lahko pretepe njega, se ustali in živi mirno in zadovoljno na mestu, ki si ga je našel.

Tako sta vzpostavljeni še dve temeljni načeli ali zakoni vsega skupinskega življenja – VODSTVO najboljših in naravna hierarhija ali lestvica vodenja vseh ostalih članov skupine – STATUS.

Končno, študija živalskega sveta ugotavlja, da se samice ne vmešavajo v zadeve samcev in so specializirane za rojevanje in vzgojo mladičev z organiziranjem zdravih družin. Če povzamemo: Obstaja pet osnovnih zakonov vsega skupinskega življenja, ki sem jih poimenoval "ZAKONI PLEMENA";

(1) Zakon BIOLOŠKE INTEGRITETE (ljubezen znotraj, sovražim zunaj);

(2) Zakon o ozemlju (zasebna lastnina);

(3) Zakon VODSTVA (s strani najboljših);

(4) Zakon STATUSA (ali naravnega mesta vsakega posameznika v skupini); in

(5) MATERINSTVO za ženske.

S temi naravnimi načeli v delovanju, tako kot v celotnem svetu družabnih živali, vlada v skupini relativni mir in red.

Šele ko je skupina nekako prisiljena v nenaravne razmere, odpovejo božji nagoni, da bi ubogali te železne zakone narave.

Ko vse to ocenjujete v lastni glavi, pomislite na očitno "nor" vzorec mladoletniške prestopništva. Imamo sinove in

Machine Translated by Google

hčere nekaterih najbolj "premožnih" in bogatih ljudi, ki nenadoma postanejo nore, pretepajo stare ljudi, brezsmiselno uničujejo stvari, jemljejo strupene droge in postajajo arogantne, antisocialne kriminalke. Hkrati pa otroci nekaterih najrevnejših skupin v naši družbi skoraj ne rodijo prestopnikov.

Do nedavnega na primer mladi Kitajci niso bili nikoli prestopniki (in imajo še vedno veliko nižjo stopnjo prestopništva kot druge skupine). Mladi iz tesno povezanih, čeprav zelo revnih skupin se pogosto ne dotaknejo sodobne norosti mladoletniške prestopništva.

Zakaj je temu tako? Zakaj bi bogat mlad fant ali dekle postal tat, vandal in bil nasilno antisocialen kljub vsem možnim prednostim, medtem ko so otroci nekaterih najrevnejših ljudi v Ameriki dobro prilagojeni in konstruktivni?

Odgovor je, da otroci, ki so vzgojeni v skupini, ki ji je uspelo ohraniti nekaj podobnega zakonom naravnega skupinskega življenja ("zakoni plemena"), ki se čutijo zveste člani skupine, "plemena", ki "pripadajo" nečemu ali nekomu vrednemu in ki zato poznajo pet osnovnih zakonov vsega skupinskega življenja, niso razočarani, izgubljeni in ne prazno.

Judje so s širjenjem liberalizma in komunizma zavestno in znanstveno iz duš naših ljudi izbrisali vsakršen spomin na svete 'plemenske zakone', ki edini lahko naredijo skupino človeštva zdravo, srečno in mirno.

Nobeno človeško bitje ne more živeti v miru in produktivni sreči ZUNAJ nekakšnega "PLEMENA", kateremu pripada IZJEMNO ZVESTEN in ki ga posledično PODPIRA DUHOVNO.

Judje so širili neizrekljivo uničujočo idejo "univerzalizma", "enega sveta" – ene same množice brezrasnih, brezdržavnih in atomiziranih posameznikov – kot najvišjo idejo človeštva. Celo konservativci so bili zvabljeni v to, da so se le pretvarjali, da podpirajo to isto nenaravno, razdrobljeno, superindividualistično, JUDOVSKO bolezen družbe.

Machine Translated by Google

Judje nam govorijo, da je ZAKON BIOLOŠKE INTEGRITETE (ljubezen navznoter, sovraštvo navzven) "rasizem" - "največje zlo" vseh časov! Pravijo nam, da če ne ljubimo rumenih moških, črnih moških - in še posebej Judov - toliko kot lastnega ljudstva, potem smo zlobni, perverzni in obsojeni na propad - smo "rasisti". Milijoni ubogih belih naivnih ljudi verjamejo tej judovski laži!

Pravijo nam, da je zakon o ozemlju (zasebni lastnini) NENARNA pohlepnost in da si morajo spodobni ljudje želeti deliti vse in si ne želijo lastne zasebne lastnine. Temu pravijo "marksistični socializem", "komunizem" in različna druga imena, ki kažejo na skrb za "družbo" in "skupnost" – vendar vsa ta imena zadevajo bistvo najmočnejše in edine motivacije živih bitij za gradnjo, ustvarjanje in proizvodnjo. Še več milijonov ljudi verjame tem judovskim lažnivcem.

Judje nam govorijo, da je Zakon VODSTVA (vladavine najboljših) "diktatura" in da si moramo prizadevati za "demokracijo" (vladavino drhal): Milijoni belih Arijcev so bili vpleteni v verjeli tej sirenini pesmi "demokracije", dokler drhal človeških smeti ne terorizira celotnega našega naroda.

Judje nam govorijo, da je Zakon STATUSA (Vzpostavitev naravnega reda sposobnosti vsakega človeka na njegovem pravem mestu) je "razredno izkoriščanje" in da morajo biti naravni voditelji družbe – tisti, ki so bili uspešni – uničeni in umorjeni s strani tistih, ki niso. Celi narodi, polni dobrih belih Arijcev, so bili zasvojeni s to gnusno judovsko metodo delitve in osvajanja naših ljudi z razrednim bojem.

Končno nam ti vedno ljubeči Judje govorijo, da je specializacija žensk za vzgojo otrok zverinsko zasužnjevanje naših žensk, da so ženske namenjene temu, da postanejo sodnice, strojnice lokomotiv, vojaške častnice in poslovne direktorice. Rezultat je seveda vse večje uničenje svete in lepe institucije vseh zdravih civilizacij, materinstva, in z njim doma in družine. Ves naš zahodni svet je nasedel tej "demokratični" judovski prevari, zaradi katere so ženske postale najbolj bedne žrtve judovske bolezni. Milijoni "modernih" žensk so brezupno izgubljeni, razočarani in popolnoma nesrečni, čeprav prek zvočnikov in glasov kričijo o več "pravicah".

Machine Translated by Google

korakajo naokoli v peklenskih, militantnih, političnih organizacijah.
Medtem milijoni družin nimajo toplih, čudovitih mater, domovi pa postajajo bolj podobni razkošnim zaporom kot čudežem ljubezni in topline, ki so bili domovi pred stoletjem.

Ste se kdaj vprašali, zakaj se toliko mladoletnih prestopnikov združuje v tolpe? Leta sem, tako kot večina ljudi, domneval, da gre za nenaravno perverznost "slabih" fantov, saj sem bil vzgojen v nekakšnem meščanskem "kokonu", saj sem le malo vedel o brutalni realnosti življenja.

Ko pa človek enkrat razume zakone družbenega življenja za vsa bitja – človeško potrebo, da živi po "zakonih plemena" –
"Tolpa" postane bolj razumljiva.

To kaže, da imajo naši otroci vsaj še vedno zdrave nagone, čeprav je zunanja manifestacija teh nagonov zlobna in antisocialna zaradi nenaravnih razmer, ki jih otrokom vsiljuje njihovo skrajno nezdravo urbano okolje.

Upoštevajte, da je prva značilnost tolpe "izključnost".
Fanatično se "držijo skupaj". Napadi enega in vsi napadejo tebe. Zmešaj se z eno od žensk iz tolpe in mrtev si. Oni
so si strastno zvesti. In še bolj strastno sovražijo tujce in napadalce.

Ponovno so potrdili svete naravne zakone BIOLOŠKEGA
INTEGRITETA, skupinske zvestobe, čeprav ne vedo, zakaj.

Upoštevajte, da naslednja stvar, ki jo tolpa naredi, je, da si zasede "travnik" – ozemlje. Gorje tistemu, ki krši ta "travnik" – posega v "zasebno lastnino" tolpe! Ali je mogoče kaj več?
očitno ponazarjajo zakon ozemlja?

Bande nikoli ne vodijo "demokratične" volitve, temveč najtrši, najboljši (po standardih bande). Tukaj je klasičen primer zakona VODSTVA.

Opazujte, kako se vsak član tolpe močno zaveda svojega natančnega mesta v tolpi – kdo je nad njim in kdo pod njim.
Naj se mu kdorkoli poskuša približati, pa bo zmečkan. Naj
Poskusi se premakniti za stopničko višje, pa ga bo tip zgoraj zdrobil. Tukaj je zakon STATUSA – tako kot v Naravi.

In končno, opazujte ženske v tolpi. Ali dajejo kaj

Machine Translated by Google

Ukazi vodji? Ne! Ali tekmujejo naokoli in zahtevajo "pravice"? Nikakor! Obnašajo se kot samice v vsem preostalem živalskem svetu in se ne poskušajo obnašati kot samci. Hvalijo se s svojimi vlogami samic, kot da "pripadajo" močnemu samcu in mu ponosno pomagajo. In prav to je vloga samic v zdravih in srečnih družbah.

(Zanimivo je, da so judovski freudovski psihiatrični prevaranti prisiljeni vrniti se k zakonom skupine, zakonom plemena – da bi dosegli »ozdravitve« odvisnikov od drog in alkoholikov.)
oblikujejo skupino in svoje močne nagone zvestobe tej skupini
včasih lahko premaga osamljene, individualne slabosti)

Tudi črnci v svojem slepem in neumnem boju počnejo isto, nagonsko si ustvarjajo črnske zvestobe, vpijejo "Črna moč" in se imenujejo "bratje po duši".

Kljub skrajni revščini na Lower East Sideu v New Yorku v zgodnjih letih judovskega priseljevanja so se celo te bedne množice judovskih odpadkov iz Evrope držale skupaj s tako fanatično skupinsko zvestobo, ki je spoštovala vse "zakone plemena", da med njimi skoraj ni bilo prestopništva ali kriminala drug proti drugemu. Pravzaprav je skupinska zvestoba teh Judov morda najbolj fantastična v zgodovini sveta. Pognala jih je v skorajšnjo prevlado nad celim svetom – ne zato, ker bi bili pogumnejši, delali bolj trdo, so bili inteligentnejši ali bolj vredni od nas ostalih – ampak zato, ker spoštujejo osnovne zakone narave in ohranjajo skupinsko zvestobo. Medtem ko smo vsi ostali nasedli njihovim gnilim "enim svetom", "vsi smo bratje", ki razgrajujejo našo družbo, Judje ohranjajo svojo družbo s skupinsko zvestobo, kakršne zgodovina še ni videla, in tako gredo iz enega zmagoslavja v drugega.

Šele ko je Adolf Hitler pred petdesetimi leti vse to intuitivno začel dojemati kot nov svetovni nazor, Weltanschauung nacionalsocializma, so nejudje dobili prvi vpogled v nastajajoči
znanost o življenju v človeških skupinah. Kar smo stoletja počeli nagonsko in kar Judje še vedno počnejo nagonsko, je Adolf Hitler začel videti in razumeti intuitivno.

Bistvo nacionalsocializma je rasizem, ki je, najpreprosteje povedano, le prepričanje, da se ljudje razlikujejo po odličnosti

Machine Translated by Google

popolnoma enake pasme kot vsa druga živa bitja in da je beli človek doslej najboljša pasma, ki se je pojavila, medtem ko so črnci najnižja. In kot se bo bralec spomnil, je to prvi zakon skupinskega življenja, "BIOLOŠKA INTEGRITETA", kot sem ga poimenoval.

V nasprotju z gnusnimi lažmi Judov (in "konservativcev") je Adolf Hitler močno varoval zasebno lastnino, Krupp in drugi veliki ali majhni lastniki nepremičnin in poslovneži pod Hitlerjem niso nikoli izgubili niti centa, prav tako ne nemški knezi. (Nekoč so besni "levičarji" v njegovi stranki želeli razlastiti nemške kneze in Hitler je moral zatreti

upor v lastnih vrstah, da bi zaščitil njihove lastninske pravice, kar je tudi storil. Hitler je bil nacionalist, zagovornik ozemlja in zasebne lastnine.

Ni treba posebej poudarjati, da je Hitler svojemu ljudstvu dal VODSTVO – ne sladkobnega govorjenja ali demagogije in zaradi tega so ga imeli radi. Sledili so mu ljubeče in voljno, tako kot člani vseh srečnih, uspešnih in zdravih družbenih skupin.

Med Hitlerjevim ljudstvom je vladal mir in red, ker je učil, da si človek zasluži in mora prejeti enako spoštovanje kot dober kopač jarkov (če je to meja njegove sposobnosti služenja svojemu ljudstvu) kot človek, ki je sposoben izumiti nov in čudovit stroj ali biti politični vodja.

Vsak človek v Hitlerjevi Nemčiji je bil spoštovan zaradi svojega mesta v družbi, če ga je le zapolnil po svojih najboljših močeh. Niso jih večno spodbujali (kot naše ljudi Judje), da bi zahtevali
delovna mesta le kot predsedniki, predsedniki upravnih odborov in vodilni delavci, kadar se nekateri ljudje ne rodijo s temi posebnimi talenti.

Neuspeti pri tem, kar bi lahko storil, hkrati pa povzročati kaos in si prizadevati za tisto, česar ne moreš storiti, pomeni rušiti urejeno in srečno družbo, da ne omenjamo brezupnega frustriranja posameznika, ki to noče storiti. prepoznati svoje naravno mesto v svetu.

Tako je Hitlerjeva država priznala zakon STATUSA. Vsak človek je bil počaščen za to, kar je storil zvesto in po svojih najboljših močeh, ne glede na to, ali je bil kmet, bojevnik, delavec, tovarniški delavec ali karkoli drugega.

Končno je Hitler poskrbel, da so ženske dobile svoja

Machine Translated by Google

starodavna pravica po rojstvu in spoštovane kot žene ter ustvarjalke srečnih, zdravih domov – kot ustvarjalke dobrih ljudi.

Laži o Hitlerjevih časih so zdaj tako ogromne in močne, da je vanje skoraj nemogoče dvomiti. Če pa srečate poštenega in pogumnega Nemca, ki je preživel te velike čase (in je pripravljen govoriti kljub terorju, ki danes vlada tistim, ki si upajo povedati resnico), boste izvedeli, da je nemško ljudstvo odkrilo, kaj sta dobro vodstvo in naravni talent.

Zdrava država je takšna kot pod Hitlerjem.

Da bi preprečili širjenje tega znanja in tega naravnega stanja družbe (in s tem uničenje parazitskega obstoja judovstva), so ti judovski hudiči izzvali ostale od nas, da smo šli in
pokoljite in uničite ta čudež bele arijske renesanse.

Toda naravnega zakona ni mogoče razbiti, tako kot ne morete "razbiti" dejstva, da je dva plus dva enako štiri. Ljudi lahko terorizirate, da to ne izrečejo, in jih navedete, da vsi ponavljajo "dva plus dva je"
sedemnajst" – ampak dva in dva je še vedno štiri in vedno se bo našel nekdo z dovolj poguma in modrosti, da bo prej ali slej premagal teroriste in lažnivce ter ponovno potrdil resnico.

To se že dogaja po vsem svetu.

Mlade "tolpe", ki sem jih omenil, so le en znak tega, kar se v resnici dogaja. Ljudje bodo našli pot nazaj k naravnim "zakonom plemena".

Kar je Hitler dal svetu kot nacionalsocializem, je v nekem smislu le moderna oblika starodavnega, naravnega "plemenskega prava", recepta za srečno in zdravo skupinsko življenje, ki ga je Veliki Duh dal vsem živim bitjem, vključno s človekom.

Nacionalsocializem ni nič več ali manj kot NARAVNI RED (ime, ki bi v nekaterih pogledih bolje opisovalo realnost kot "nacionalsocializem"). Hitler je moral oblikovati ime svojega gibanja, da bi uspel v določeni politični situaciji, zato je bil prisiljen uporabljati imena in izraze, ki bi dosegli njegove cilje. V Nemčiji so se milijoni Nemcev imeli za "socialiste" –

...vendar so bili v manipulativnih krempljih Judov. Namesto da bi se bojeval v več bitkah, kot bi moral, je Hitler tem milijonom pravzaprav rekel: "Če morate biti 'socialisti', ne bodimo Judje."

Machine Translated by Google

'socialisti' – marksisti – bodimo 'NACIONALNI socialisti', kar pomeni nacionalna družba. Bodimo 'socialisti' za Nemčijo, ne za Jude.

In delovalo je! Milijoni in milijoni dobrih moških in žensk, ki so jih Judje zapeljali v komunizem, so bili s Hitlerjevimi metodami pridobljeni nazaj k svojemu ljudstvu in naravnemu redu zdravega skupinskega življenja.

Onkraj temeljnih elementov naravnega reda, ki jih jaz
Kot sem že omenil, nacionalsocializem pooseblja nekaj veliko višjega in plemenitejšega od katerega koli zgolj skupka pravil ali načel.
Nacionalsocializem kot FILOZOFIJA uteleša večno težnjo, ki jo najdemo v vseh živih bitjih – pravzaprav v vsem stvarstvu – k višji ravni obstoja – k popolnosti – k Bogu.

Ta "aristokratska" ideja nacionalsocializma – ideja o
Nenehno prizadevanje v vsej Naravi k višjemu in višjemu, vedno bolj kompleksnemu in vedno bolj popolnemu obstoju – je metafizični, nadnaravni vidik našega ideala.

Z drugimi besedami, koncepti socialne pravičnosti in naravnega reda so organi in živci nacionalsocializma, vendar je njegova OSEBNOST, njegov "religiozni" vidik – tisto, kar ga dvigne nad vsako strogo politično filozofijo – njegov čaščen odnos do narave in religiozna ljubezen do velikih darov Neznanega Stvarnika.

Krščanstvo je na primer veliko večja stvar kot njegovi rituali, besede njegovih molitev ali katera koli njegova veroizpoved. Je DUHOVNO PRIZADEVANJE k vernikovim idealom duhovne popolnosti.
Nacionalsocializem je ista vrsta prizadevanja za vedno višje ravni tukaj na tej zemlji, medtem ko krščanstvo teži k prihodnosti in poznejšemu življenju, ki ni na tej zemlji.

Za navadnega "vojaka" v naši "armadi", ki gradi in se bori za naravni red – nacionalsocializem – je dovolj, da spoštuje in uboga zakone in doktrine, ki jih postavljajo vzvišeni ideali naše filozofije, zgolj z nagonsko ljubeznijo do teh idealov, morda ne s popolnim razumevanjem najvišjih oblik naše filozofije.

Toda tako kot so bili največji krščanski voditelji tisti, ki se niso ukvarjali s podrobnostmi in pravili, temveč tisti, ki so bili "Bog"

Machine Translated by Google

"Omamljeni" z najvišjimi ideali religije, morajo voditelji naše nacionalsocialistične elite deliti ta temeljno religiozni pristop. Zanje mora biti pravi pomen naše rasne doktrine del njihovega idealističnega "prizadevanja za Boga".

S popolno identifikacijo sebe z našo veliko raso, mi deležni njegove pretekle in prihodnje slave. Ko kakorkoli prispevamo, še posebej s samožrtvovanjem, da bi pomagali naši rasi na poti do višjega obstoja, se približujemo Bogu – Stvarniku nadrejene rase.

Skratka, medtem ko so mehanizmi in pravila nacionalsocializma, kot so kodificirani in predstavljeni tukaj, zadostni za večino od nas, za nekaj idealistov, ki so pripravljeni in voljni žrtvovati svoja življenja za svoj narod, mora biti nacionalsocializem zelo resničen verski ideal – prizadevanje za Boga. Nacionalsocializem je edino gibanje, ki si je pridobilo dovolj samospoznanja in vpogleda, da lahko razume to gibanje stran od liberalne umetnosti in kratkovidnosti ter k večni modrosti narave. Naše popolno prepričanje o rasi, naše vztrajanje pri naravnih zakonih v družbi, gospodarstvu in vseh drugih področjih človeške dejavnosti sta v vsakem primeru zavestna, znanstvena uporaba naravnih železnih zakonov, namesto domišljavih in kratkovidnih perverzij zakonov, kot jih spodbujajo arogantni, bedni liberalci in marksisti.

Naši liberalni in marksistični nasprotniki so prav tako slepi za to, kar počnejo. Toda v vsakem primeru se bo izkazalo, da so v osnovi sovražniki naravnih zakonov, domišljavi, šolsko izobraženi "intelektualci", ki so žrtve truizmov o tem, da je "malo znanja" "nevarna stvar". Ker so ugotovili, da lahko kongovskega črnca naučijo recitirati poezijo ali se celo obnašati kot odvetnik ali zdravnik, se vsi napihnejo nad svojo sposobnostjo, da si naravo prilagodijo, in si predstavljajo, da lahko iz katerega koli Hotentota naredijo samoiniciativne zahodne belce. Dejstva, da je narava iz črnca že naredila to, kar je, in da noben človeški dejavnik ne more narediti "svilene mošnje iz svinjskega ušesa", preprosto nočejo priznati.

Nacionalsocializem je destilirana esenca ljubezni do in spoštovanje do narave ter ljubeče, zavestno in znanstveno

Machine Translated by Google

uporaba večnih, pravičnih in lepih zakonov narave v vsakem trenutku človekovega obstoja. Hkrati nacionalsocializem priznava človekovo potrebo po višji kulturi od kulture nemislečih živali iz džungle in s tem dvigne uporabo naravnega prava od gole, zobozdravstvene konkurence živalskega sveta, na primer, do regulirane in urejene konkurence po poštenih pravilih.

Naši nasprotniki želijo popolnoma odpraviti konkurenco – popolnoma nenaravna ideja.

Nacionalsocializem vztraja, da lahko človek izpopolni in obogati uporabo naravnih zakonov življenja v korist človeka, hkrati pa vztraja tudi, da se človek ne more izogniti naravnemu zakonu ali mu kljubovati. Med stanjem družbenega zdravja ("nacionalsocializem" ali naravni red) in družbeno boleznijo (judovski marksizem) leži "nikogaršnja dežela" niča – kraj, kjer ljudje niso niti mrtvi niti zares
živ.

Demokracija, »liberalizem« in »konzervativizem« so čista, neokrnjena stanja niča. Nimajo osnovnega, temeljnega pogleda na življenje, nobenega razumevanja, nobene vitalne sile globoko v sebi. So domiselni triki z lepimi besedami in frazami, ki ne pomenijo prav ničesar. Vodijo le v kaos in pripravljajo pot Judom in njihovemu prekletemu, nenaravnemu komunizmu.

Edini način, da ustavimo to judovsko prevaro in osvojimo um in srca naših ljudi, je, da jim povrnemo naravni red – zakone plemena – ki bodo edini, ki bodo

Daj nam moč in voljo, da ponovno uveljavimo naravno, biološko superiornost naše bele rase in tako rešimo zahodno civilizacijo.

Uničite kohezivne sile Naravnega reda v kateri koli skupini in ta skupina bo postala kaotična, brezupna, frustrirana, izgubljena, prazna, zlobna in na koncu nemočna pred katero koli drugo združeno skupino.
in se drži zakonov plemena.

Zato Črnci v toliko primerih strašijo cela mesta.
Držijo se skupaj. Udari enega in milijon Črncev se bo zgrmelo nate.
Zato si jih policija pogosto ne upa več aretirati, niti za
najbolj nezaslišanih prekrškov.

In Judje so med nami še močnejši, saj

Machine Translated by Google

razlog. Držijo skupaj.

Če zakone plemena dodamo zakonom rase, ki smo jih preučili prej v IX. poglavju, lahko sintetiziramo nov zakon sodobne družbe: zakon skupinske prevlade.

V naravnem stanju bo živalska ali primitivna človeška skupina, ki je biološko superiorna, skupina, sestavljena iz najboljših posameznikov, ki nosijo najboljše gene in kromosome, prevladovala nad vsemi manjvrednimi skupinami, ker vse skupine v naravi (superiorne ali manjvredne) enako ubogajo Zakone Plemena.

Tako je edini dejavnik, ki deluje konkurenčno v živalskem svetu, biološka odličnost vzreje. Toda znanstvene naprave, razkošje in judovski "liberalizem" so tako močno uničili
sposobnost sodobnega, civiliziranega belega človeka, da čuti in uboga naravne "zakone plemena", je takšna, da je izgubil svojo skupinsko povezanost; kot družabna žival se je "odlepil"; je razdrobljen in atomiziran
na milijone izoliranih posameznikov in stotine tisoč sebičnih "pritisnih skupin", razredov itd. Ta skoraj popolna razdrobljenost velikega "plemena" belih moških nas je kot skupino spravila v nemoč.

Zakon skupinske prevlade med ljudmi je pravilo, da bo vsaka skupina, ki fanatično spoštuje naravne zakone plemena, lahko prevladovala nad vsako skupino, ki teh zakonov ne uboga, ne glede na to, kako manjvredno je "pleme", ki te zakone uboga.

Zato črnci in Judje gospodujejo nad belim človekom v Ameriki, ki so jo zgradili in v lasti belih moških. Zato trpimo tiranijo "manjšine". Vsaka organizirana manjšina izmečka in človeškega...
Smeti imajo moč – medtem ko je velika bela, nejudovska večina razprostrt, nemočen, ohromljen velikan.

Cilj naše nacionalsocialistične revolucije je torej ponovna vzpostavitev plemenskih zakonov za naše ljudi, da bi ponovno omogočili njihovo naravno biološko superiornost pri vzreji in dali belemu človeku oblast nad tem, kar je zgradil in bi moral prevladovati.

Prav to sta Hitler in nacionalsocializem storila v Nemčiji za milijone in milijone razdrobljenih, atomiziranih ljudi, ki so bili potopljeni v globine brezupnosti in kaosa.

Hitler pri svojem ljudstvu ni dosegel tako osupljivega uspeha

Machine Translated by Google

ker je bil "trd fant", ker je prirejal velike, vznemirljive shode, ker so Nemci po naravi "zveri", niti noben drug razlog, ki so ga navedli lažnivi Judje in njihovi priliznjeni liberalni in konservativni zavezniki.

Razlog, zakaj je Hitlerju uspelo doseči družbeni čudež v Nemčiji, je bil ta, da je Hitler intuitivno razumel vse, kar sem napisal, in svoje ljudstvo vrnil v NARAVNI DRUŽBENI REDI.

Hitler je svoje ljudstvo naučil, naj nehajo sovražiti drug drugega kot izolirane, osamljene in prestrašene posameznike, in jim vrnil tisti sveti občutek narodnosti, "plemena"; da, pravega bratstva (ne
umetne vrste, ki jo prodajajo Judje). (Nič ni narobe in vse je prav glede "bratstva" z lastnim ljudstvom. Ko Judje zvijačno in lažno poskušajo razširiti "bratstvo", da bi "bratu" nadeli kapuco in nas poskušali narediti za "brate" z Zuluji, Pigmeji, Kitajci, Bušmani in Judi, postane "bratstvo" sinonim za rasno katastrofo, kot se je tudi zgodilo.)

Hitler je svojemu ljudstvu dal enakega požrtvovalnega duha tople ljubezni do družine in ljudstva (ki je velika "družina"), ki združuje in blagoslavlja vsako naravno družbeno skupino bitij v
ustvarjanje.

Kot sem že večkrat poudaril, noben človek ne more živeti srečno, uspešno in produktivno kot osamljen, zagrenjen posameznik v vojni z vsemi svojimi bližnjimi. Vsak od nas ima globoko potrebo po toplini in ljubezni svoje skupine, tistih v svoji biološki družini ljudi. Sodobni človek je izgubil ta občutek skupinske topline, zvestobe in ljubezni, posledica pa je kaos in duhovna praznina, ki ju vidimo vse okoli sebe v tej razpadajoči zahodni družbi.

Grozote, opisane v prvem poglavju te knjige, so neposredna posledica skoraj popolne neposlušnosti Amerike zakonom plemena. Te grozote bi se nadaljevale, tudi če bi bili vsi Judje in
Črnci naj bi čez noč izginili, razen če ne bomo, tako kot Hitler, našemu ljudstvu povrnili NARAVNEGA REDA, "zakonov plemena".

Naša revolucija torej ni materialna in fizična, temveč
radikalna duhovna sprememba v čutenju naših ljudi:

Odprava sebičnega atomizma in pohlepnega, ozkega "individualizma"; pa naj se to imenuje "liberalizem",

Machine Translated by Google

"konzervativizem" ali "demokracija" in obnova globoko zadovoljujočih čustev ljubezni do lastne vrste v srcih zahodnih belcev. Ta ljubezen do lastne skupine se kaže v pripravljenosti žrtvovati in dajati za svojo družino – in širšo družino lastne rase.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Dolgotrajen uspeh v katerem koli človeškem prizadevanju ni nikoli posledica slepe sreče. Doseganje jasno določenega cilja, pa naj bo to dejanje hoje od točke "X" do točke "Y", gradnja hiše ali organizacija podjetja, je vedno produkt treh stvari:

1. Intelektualna sposobnost zaznavanja zadevnega problema, pričakovanega nasprotovanja in najboljšega načina za premagovanje tega nasprotovanja za dosego cilja.

2. Volja in odločnost, da storimo vse, kar je potrebno za dosego želenega cilja, ne glede na nasprotovanje.

3. Fizična sredstva, moč in pogum za uveljavitev in izvedbo načrta ali boja, ki si ga je zamislil um in določila volja.

Če katerega od teh treh elementov primanjkuje v človekovem namenu, pride do neuspeha. je neizogiben, predvidljiv rezultat.

Človek, ki je preveč neumen, da bi razumel različne dejavnike, povezane s poskusom prehoda od točke "X" do točke "Y", kjer je pot med nama džungla, polna kač, nevarnih mesojedcev in vročine, in ki se ne oboroži z orožjem in zemljevidi, zdravili in drugo opremo, ne bo nikoli dosegel "Y", ne glede na to, kako trmasta je njegova odločnost ali kako močne so njegove mišice. Drug človek, ki se loti iste poti, čeprav jasno zaznava nevarnosti in se nanje pripravlja, in čeprav je močan v mišicah, vseeno ne bo dosegel "Y", če je tako neodločen in šibke volje, da ne vztraja v boju in neusmiljeno uporabi kakršne koli sile, ki bi bila potrebna za ...

zdrobiti in uničiti sile, ki mu nasprotujejo. In tretji mož, ki ima intelekt, da zazna nevarnosti in se nanje pripravi, ter voljo in odločnost, da se prebije skoznje, tudi z največjim junaštvom, a je telesno krhek in tako fizično

Machine Translated by Google

šibek, da ne more izvrševati ukazov svojega uma in njegova volja se ne more izogniti močnejšim nasprotnikom, s katerimi se bo srečal.

S civilizacijami je tako kot z boji posameznih ljudi. Na desetine velikih civilizacij je propadlo zaradi neuspeha pri enem ali več od teh treh elementov, potrebnih v boju za preživetje.

Divje družbe običajno propadejo ne toliko zaradi pomanjkanja močne volje ali fizične moči, temveč zaradi nezmožnosti dojemanja dejanskega stanja. Utapljajo se v vraževerju in se spotikajo v temi nevednosti, preplavijo jih fizične sile nasilnih naravnih pojavov, katastrof in bolezni, ki so se jih bolj civilizirane družbe naučile prepoznati.

premagati.

Po drugi strani pa civilizacije, kljub vsem svojim intelektualnim dosežkom in znanosti, najpogosteje propadejo zaradi odpovedi volje, zaradi zmanjšanja divjega in neusmiljenega nagona za preživetje in prevlado, ki je prvotno ustvaril družbo. Postanejo "humanitarne", sebične in mehkužne. Postanejo fizično šibke in odvisne od plačanih vojsk in policije, ki se borijo zanje.

Bojni duh časti, samožrtvovanja in junaštva njihovih prednikov se umakne vse večji ljubezni do lahkotnosti, razkošja in strahopetnosti, ki se maskira kot "humanitarnost".

Ko civilizacija doseže to izčrpano stopnjo svojega propadanja, lahko le zelo redek zgodovinski dogodek ustavi končni propad družbe, saj je dekadenca vsak dan bolj očitna. Le ko ima umirajoča družba še dovolj življenjske energije, da rodi duhovnega velikana, božansko vračanje k starodavnemu junaštvu svojih ljudi, ki je sposoben šokirati in izriniti civilizacijo iz njene naravne narave.

Zgodovinska noč spanja in smrti, kljub samomorilskemu nasprotovanju umirajočih ljudstev, ki hrepenijo le po "miru" in spancu smrti, lahko družba za nekaj časa znova vzklikne.

Zahodna, arijska civilizacija je v devetnajstem stoletju na svoji poti v limbo prestopila zgodovinsko točko brez povratka, kot so ustrezno ugotovili Spengler, Chamberlain in drugi. Če ne bi bilo neverjetnega, čudežnega prihoda Adolfa Hitlerja na koncu

Machine Translated by Google

V tem trenutku bi bila edina znosna pot za inteligentnega, pronicljivega in občutljivega človeka, obkroženega z gnusno in samomorilsko nagnjeno civilizacijo, vdano uživanje v takšnih trenutnih užitkih, ki bi nudili pobeg pred dušo parajočo resničnostjo judaizirane, kanibalizirane in prsato nagnjene civilizacije, ki se v imenu "humanitarizma" brezglavo vrača v džunglo.

Toda pojav Adolfa Hitlerja v zgodovini je dokaz, da v beli, zahodni civilizaciji še vedno obstaja dovolj iskre požrtvovalne, ustvarjalne moči, da bi belemu človeku omogočila morda še tisoč let preživetja. Ta neskončno dragocena iskra pa bo ostala le to in hitro ugasnila v temi, dokler bo drobna elitna manjšina človeštva, ki je dovolj pametna, da vidi, kaj je Hitler storil, preveč sebična, strahopetna in kratkovidna, da bi uporabila nauke zgodovine, preden bo za vedno prepozno, in razplamtela iskro, ki nam jo je dal Hitler, v burečem plamenu ustvarjalnosti.

civilizacijo, ki so jo ustanovili naši pogumni predniki.

Do sedaj je strašna kazen, ki so jo judovske sile propadanja in uničenja zadele nad Adolf Hitlerjevimi bojnimi junaki civilizacije, tako vznemirila in prestrašila svet, da so celo tisti, ki so sposobni videti in razumeti nevarnost za človeštvo in pot do odrešenja, kot jo je pokazal Adolf Hitler, tako žalostno navezani na svoja življenja, svoboščine in udobje, da si ne upajo pobrati svete iskre belega preživetja in jo razpihati s svojim življenjskim dihom, ki ga mora kmalu imeti – ali pa bo za vedno ugasnila.

Arijsko, belo človeštvo je na prepadu teme in pozabe. Po pečinah v večni črnini spodaj so raztresene kosti drugih vsevednih, pompoznih civilizacij, ki so bile
nedvomno si niso mogli predstavljati lastnega propada ravno v času, ko so bili obdani z zunanjo močjo in veličastnostjo imperija. Niso bili sposobni spoznati ali se soočiti s POPOLNO grožnjo naraščajoče šibkosti in "humanitarizma", niso bili sposobni zbrati POPOLNE volje, potrebne za preobrat zgodovinskega pohoda v smrt in pozabo. Bili so preveč leni in sebični, pohlepni in strahopetni, da bi upoštevali tiste drobne redke, ki so bili sežgani, križani, kamenjani, vrženi levom ali izročeni kelihu

Machine Translated by Google

strup.

Če obstaja kakršna koli zgodovina čez tisoč let in kakšni ljudje, ki jo bodo sposobni preučevati, se bodo najbolj nejeverno čudili trmasti zavrnitvi belega človeka, da bi uporabil svojo izjemno moč, svoje znanje in previdnostni dar vodstva Adolfa Hitlerja, da bi se rešil pred najbolj neverjetnim in srhljivim suženjstvom v rokah relativno majhne tolpe gnusnih, patološko neuravnovešenih, fizično šibkih in strahopetnih, arogantnih, tiranskih Judov.

Naši današnji problemi niso "ameriški", "britanski", "francoski", "nemški", "evropski" ali "afriški" – to so problemi PREŽIVETJA VSEH BELIH MOŠKIH.

Kakšna je, v imenu najbolj elementarnega razloga, razlika med tem, ali se je Bartholomew Buckingham rodil blizu Temze, Hans Schmidt ob Renu, Pierre Dubois pa na
Sena, Per Olafson v Stockholmu, Eric Erasmus v Durbanu, Joe Doaks v Podunku v Ohiu ali John Smith v Aucklandu na Novi Zelandiji v primerjavi z vprašanjem "Ali bo še kaj
Bartolomej, Hans, Pier, Pers, Erik, Joes ali Johns?"

Naš planet mrgoli barvnih bitij, ki nas številčno prekašajo v razmerju več kot ŠTIRI PROTI ENA – in v vseh naših narodih nam govorijo, da so ta manjvredna bitja naša "enaka", ki nam lahko odvzamejo denar,
naše svoboščine, naša življenja in naša čast. Po staromodnih predstavah o nacionalizmu in demokraciji naj bi jaz, Lincoln Rockwell, cenil, skrbel in bil zvest nekaterim najnižjim potomcem.
džungle, če le pod pogojem, da jih je njihova črna mati dala svetu v kakšnem ameriškem jarku ali umazani zibelki – saj so potem seveda "Američani" in ali ne hrepenimo vsi po "Ameriki"?

Ali naj bom zvest in umrem za te bedne in pomilovanja vredne polživali, moje "sorojence Američane", tako da pobijem milijone in milijone najboljših bioloških primerkov lastne rase, ker nas tolpa hollywoodskih Judov uči, da morajo Američani sovražiti Nemce?

Ali pa je to določen del geografije, kamor naj bi šel
zvest, in za katerega moram ubiti svoje ljudi in morda umreti

Machine Translated by Google

sebe? Se moja zvestoba temu koščku geografije ustavi pri
Kanadska meja?

Morda pa je prav "amerikanizem" tistemu, ki mu moram biti zvest in za katerega se moram bojevati proti nemškim moškim, ženskam in otrokom. Ko pa preučim, kaj mi pravijo, da je "amerikanizem", ugotovim, da gre predvsem za to, da sem pripravljen krotko podrediti judovskemu vodenju moje kulture, vlade, vere, zabave in celo mojega spolnega življenja.

Ne, vse to so neumnosti.

Edina stvar, ki ji lahko izkažem globoko prepričanje – edina zvestoba, ki ima kakršen koli smisel – je moje RASNIČNO in s tem kulturno bratstvo z mojim ljudstvom, ne glede na to, kje so se rodili! Ko je ta zvestoba izzvana in je moje ljudstvo v nevarnosti, je pošastno pretvarjati se, da moramo biti drug do drugega sumničavi samo zato, ker živimo čez namišljene geografske meje, in da moramo po ustrezni pripravi in vznemirjenju tolpe mednarodnih Judov mi belci korakati naprej, da se pobijemo in zbombardiramo v pepel ter se večno sovražimo, ker smo "trgovinski tekmeci" ali za "ameriško demokracijo" ali "britanski imperij" ali za karkoli drugega na svetu.

Sem BELI ČLOVEK in brat vsem drugim belim moškim in nameravam stati ob strani vsem njim ter jih, če bo potrebno, voditi v boju za preživetje proti neizrekljivi grožnji barvnega prebivalstva Zemlje, ki se dviga v pokol in ropanje proti belim moškim – in ga vodijo spletkarji Judje!

Toda tako kot prvi človek v analogiji sprehoda skozi džunglo, polno kač, tudi preveč naših belih "voditeljev" ne dojame kozmičnih razsežnosti problema in si predstavlja, da je to nekaj, kar je mogoče rešiti v "njihovi" državi, in to za polovico

ukrepi.

Tisti redki, ki razumejo grozljivo in nujno situacijo belega človeka, so se do našega prihoda na prizorišče poskušali boriti z manj orožja, kot je potrebno za popoln boj za preživetje. Večina najboljših voditeljev si je predstavljala, da majhne skupine obleganih belcev, zbranih v majhne

Machine Translated by Google

geografske stiske za namišljenimi črtami, ki pogumno mahajo z raznobarvnimi kosi blaga v vetriču, lahko preživijo same po sebi, in k vragu z drugimi belci, ki imajo raznobarvne kose blaga.

Judje se NIKOLI niso resno razdelili v te lažne geografske "ekipe". Ravno nasprotno, Judje – s svojim boljševizmom, sionizmom in mešanjem – napadajo VSE bele ljudi, POVSOD in VES ČAS. Svoje črne vojske pošiljajo v vse naše narode v vsesplošnem napadu na belo elito sveta, brez kakršnega koli upoštevanja "nacionalnih" meja ali zastav, jezikov ali kultur. Ob tej popolni mednarodni grožnji uničenja s strani RASE milijoni tistih, ki že vidijo nevarnost, mračno blebetajo o "jankijevskem imperializmu", "britanskem imperiju", "umazanih katoličanih", "nemoralnih ateistih", "republikancih", "laburistih", "prekletih Jenkijih", "najprej Nemčija" itd., itd., do onemoglosti.

Kot majhni fantki, ki jih oblega množica ugrabiteljev in morilcev, se ne morejo upreti prepiru o tem, kdo ima več frnikol, soočeni s smrtonosno nevarnostjo, na katero začasno pozabijo. Bitka našega časa – če sploh bo kakšna bitka – je za PREŽIVETJE BELE RASE!

In da bi preživel, bo moral beli človek PONOVNO OSVOJITI zemljo, ki so jo nekoč osvojili in civilizirali njegovi predniki za ceno toliko krvi. Pod zastavami mednarodnega judovstva barvne množice grozijo, da bodo civilizacijo vrnile v divjaštvo.
Pod zastavo svastike Adolfa Hitlerja bodo belci po vsem svetu zavzeli planet, da bi rešili civilizacijo.

Judovska vojna proti civilizaciji je bila pravzaprav svetovna, gigantna REVOLUCIJA, v kateri so milijone nas pripravili do tega, da smo se med seboj pobili z vzkliki "Demokracija!", "Gott mit uns!", "Osvobodite sužnje!", "Svoboda, enakost, bratstvo!". In zdaj se pripravljajo na končno krvavo kopel, med katero bomo vzklikali "Kapitalizem!" oziroma "Komunizem!", medtem ko se bosta dve skupini belcev poklali z vodikovimi bombami, ki jih financirajo Judje.

Machine Translated by Google

Med temi bratomornimi in samomorilskimi vojnami se Judje niso bali žrtvovati tisoče svojih bratov za svoj hudičev namen, kot so to storili v zadnjem pošastnem pokolu leta
1940. Judje se zavedajo, kar moramo MI spoznati: da igrajo za najvišje vložke v znanju človeštva –
obvladovanje celotnega sveta – in se ne ustrašijo neizogibnih zaključkov strategije in taktike, ki jih narekuje poznavanje takšnih tveganj. Če želimo preživeti, moramo imeti tudi mi dovolj duhovitosti in moči duha, da se soočimo s smrtonosnimi dejstvi situacije in ukrepamo BREZUSMILO, HITRO in UČINKOVITO.

Judje so skoraj dosegli zadnji korak v svoji 4000-letni revoluciji – ODPRTI svetovni sili. Zdaj imajo popolno tajno moč za manipulacijo in nadzor nad vsemi svetovnimi dejavnostmi, manjka jim le še malo pranja možganov in lomljenja volje množic, da bi njihova svetovna prevlada postala priznana in formalna oblast. Do te neverjetne moči so se borili in si jo priborili z neprekosljivo odločnostjo in železno voljo več kot štirideset stoletij, in le čudež lahko prepreči končno zmago takšnih fanatičnih bojevnikov, čeprav bi bila takšna zmaga tragično in zlobno napačna za človeštvo.

Celo ateistični Judje – kar jih je večina – imajo nerazložljivo prepričanje v starodavne judovske prerokbe, da bo, ko bo »zakon prišel s sionskih gričev« in iz Jeruzalema, to za Jude pomenilo tisočletje in da bodo imeli v lasti in vladali zemlji.
ZDAJ SO V JERUZALEMU in manjka jim le še nekaj blokov, da bi ga popolnoma zavzeli! [OPOMBA: Poveljnik Rockwell je pisal pred vojno leta 1967, v kateri so Judje zavzeli preostali del mesta.] Doživljajo svetovno blaznost, saj že čutijo popolno zmago, ki jim jo bomo kmalu dali, in že zdaj pripravljajo svojo žrtveno orgijo zmage v Tel Avivu!

Ob tej neizrekljivi grožnji, da bomo ves svet in vsi mi padli pod tiranijo tolpe kriminalnih paranoikov, je ozki šovinizem, konzervativizem in regionalizem večine desničarskih voditeljev skrajna neumnost! Z mojstri ...

Machine Translated by Google

mešanci, Judje, ki vodijo MILIJONE divjakov v svetovnem napadu na bele elite, nosilce civilizacije, in ker je konec le nekaj trenutkov oddaljen v zgodovinskem smislu, lahko le najbolj kratkovidni voditelji še naprej ohranjajo naše otroke razdeljene in nemočne v "ekipe" Američanov, dixiekratov, katoličanov, Nemcev, Jenkijev, ateistov, Nizozemcev, konservativcev, Ircev itd. skozi celoten žalosten, srce parajoč seznam.

Žid je morda vse to – ampak NAJPREJ JE ŽID!

Prva naloga tistega, ki želi rešiti civilizacijo – kar zahteva rešitev belega človeka – je, da belce osvesti o RASI nad vsemi drugimi pripadnostmi. Naši ljudje so lahko demokrati ali Nemci ali katoličani ali Angleži, če želijo in če to ustreza njihovim namenom, toda NAJPREJ MORAJO BITI BELI LJUDI! Sicer nas bodo Judje ohranjali razdeljene in nemočne ter nezavedne naše rasne enotnosti in moči, medtem ko se bodo fanatično borili kot Judje, ne glede na to, kje so, dokler ne bo vsega konec.

Svet televizije, raket in reaktivnih prevozov je postal premajhen, da bi kateri koli skupini belcev kjerkoli omogočil samomorilski luksuz boja drug proti drugemu v imenu Judov, ne glede na razlog, ki ga morda navaja propaganda. Preprosto si ne moremo privoščiti boja drug proti drugemu, ko smo pod tako močnim in smrtonosnim napadom neskončnih hord, ki jih vodi tako fanatičen in hudičev sovražnik, kot je marksistični, sionistični Jud. Razlog, zakaj beli človek že tako dolgo izgublja, je v tem, da ni uspel ali ni hotel videti ogromnosti in pereče nujnosti svojega problema. Dovolil si je, da se je zamotil v milijon majhnih prepirov zaradi malenkosti, medtem ko je bila njegova rasa skoraj prisiljena izumrtja.

Tako kot prvi človek v analogiji tudi mi nismo razumeli poti, narave ovir in, kar je najhuje, sploh nismo spoznali cilja, ki ga moramo doseči – ali umreti. Ta cilj je in mora biti OBLASTILO ZEMLJE S STRANI BELEGA ČLOVEKA, saj je civilizacija odvisna izključno od takšnega belega obvladovanja. Vsak manjši cilj je popolnoma ničvreden, tako kot bi bil ničvreden za človeka, ki naj bi visel, da bi jemal vitamine in dosegel popolno zdravje.

Machine Translated by Google

In tako fantastično težaven in kozmični cilj, kot je svet
Prevlade ni mogoče doseči s srečo, prikritostjo, polovičnimi ukrepi, molitvami, upanjem, lepimi govori, pamfleti ali občasnim nasiljem. Kar moramo doseči, je SVETOVNA PROTIREVOLUCIJA proti judovski marksistično-sionistični revoluciji.

In revolucije niso nikoli, nikoli, NIKOLI posledica spontanih in naključnih vstaj, temveč VEDNO produkt neusmiljenega, znanstvenega načrtovanja in bojevanja, ki temelji na nespremenljivih zakonih velikih družbenih pretresov. Za vilami in barikadami se vedno skriva zgodba o zarotah načrtovalcev, ki so jih prižgale sveče – sicer bi bila revolucija v hipu končana.

Naša peščica voditeljev se doslej ni le zavedala nezaslišanih razsežnosti cilja, h kateremu moramo stremeti, ampak se jim niti posebej ni uspelo soočiti s svojimi grozljivimi odgovornostmi pri načrtovanju. Znova in znova so se pojavili potencialni voditelji in nas vodili v bednih poskusih, da bi tigru odgriznili konec repa, le da bi zapravili naše imetje, kri in junaštvo v brezplodnem boju, ki se vedno konča tako, da nas zdrobi en sam, uničujoč udarec zveri.

Judovsko svetovno revolucijo lahko zlomijo in premagajo le protisvetovna revolucija.

Vsako revolucijo je treba načrtovati skrbno in natančno v skladu z železnimi zakoni, ki urejajo človeško ravnanje v množici. Svetovno revolucijo je treba, kljub mednarodni in osupljivi moči judovstva, načrtovati in izvesti z briljantnostjo in brezobzirnostjo, ki ji v zgodovini sveta ni para.

Najosnovnejše pravilo takšnega kataklizmičnega družbenega pretresa, kot je revolucija, je: "Kri mučencev je seme cerkve!" Morda se sliši kruto in brutalno, a kljub temu drži, da večji delež človeškega pretresa, na katerega je namenjen, pomeni večjo količino krvi in potokov solz, ki jih je treba preliti v ogromnih količinah, da bi dosegli cilj.

Takšno kolosalno gibanje brez primere, ki lahko samo obrne samomorilski trend zahodnega sveta in belemu človeku omogoči še tisoč let preživetja, ne more nikoli

Machine Translated by Google

biti lansiran – kaj šele zmagan – na kakršen koli varen, neboleč ali enostaven način. Celo običajno trpljenje in mučeništvo sta premajhna za gibanje, ki ga moramo zanetiti, da bi preživelo. Vse v sedanjem smrtonosnem boju za prevlado nad svetom je in mora biti
Olimpijec in ne moremo se upreti olimpijskim AGONIJAM, če želimo zmagati.

Mogočna gibanja vedno zahtevajo, da se milijoni ljudi žrtvujejo v strasti požrtvovalne predanosti svojemu cilju. In teh ogromnih množic ljudi ni nikoli mogoče premakniti v plamen revolucije z vzkliki "Ugodna trgovinska bilanca!" ali "Pravice držav!" itd. Le TEMELJNI vzgibi iz globin človeške psihe lahko dvignejo počasne množice iz njihove nevedne apatije v divjino čustveno napetost, ki jih popolnoma odnese v plimskem valu revolucije. Nič tako ne vpliva na ta temeljna čustva množic kot JUNAŠTVO in le skrajno junaštvo lahko zdaj reši belega človeka pred njegovo letargijo in ohromljujočim strahom pred Judi.

In ni nobenega drugega simbola kot svastika in nobenega drugega imena kot Adolf Hitler, ki bi bilo tako lepo izračunano, da bi povzročilo preganjanje in posledično junaštvo, ki edino lahko združi in razvnema belega človeka v neustavljiv val protijudovske marksistično-sionistične revolucije. Do prihoda Adolfa Hitlerja beli ljudje sveta niso imeli ničesar, absolutno NIČESAR v smislu skupnega cilja, skupnih junakov, skupnih mučenikov, svetih svetišč, imen in simbolov. Toda zdaj, potem ko so milijoni mladih nemških belih moških junaško vrgli svoja dragocena življenja v prvem pravem boju v zgodovini za belo elito, imamo končno krvava svetišča, simbole in mučenike, ki so najbolj elementarna snov revolucije.

Milijoni enako dragocenih mladih belcev na nasprotni strani, ki se borijo za hudičeve komunistično-sionistične Jude, bodo izgubili življenja za popolnoma nič, če tega ne sprejmemo.
ogromno krvno žrtev in jo uporabiti za zagotovitev, da se nikoli več ne bo prelila dragocena bela kri v boju za Jude in črnce.

Machine Translated by Google

Kljub temu, in neverjetno, srečni dediči vse te samožrtvovanja in junaštva – prejemniki teh dragocenih, s krvjo obarvanih praporov in svetih imen – zavračajo svojo dediščino kot "nepraktično".

»Nikoli ne moremo zmagati z odkritim zagovarjanjem nacionalsocializma in svastike,« slabotno pojasnjujejo ti gospodje. »Judje so ljudi naučili, da jih preveč sovražijo,« dodajajo. »Če bomo preveč odkrito uporabljali svastiko in hvalili Hitlerja, nas bodo vrgli v zapor ali ubili!« In ali niso vrgli VSEH ustvarjalcev

revolucije, vključno z judovskimi ustvarjalci rdeče revolucije, v zapor – in nekatere od njih celo ubiti? Ali naj bi bili nacionalsocialisti bolj strahopetni in strahopetni kot tolpa Judov? Prav preganjanje in prelivanje krvi, ki se mu takšni neodločni liki želijo izogniti, je sine qua non [nekaj absolutno nepogrešljivega ali bistvenega] naše zmage!

To niso prazne besede. Njihovo resničnost sem osebno dokazal tukaj v Ameriki, središču moči svetovnega judovstva, s tem, da so me pretepli, da sem šel v zapor in norišnico, da sem izgubil svojo drago družino in da sem živel kot žival. Čez dvanajst dni, ko to pišem, se spet soočam z zaporom. Te stvari so neprijetne in celo srce parajoče – ampak MORAJO BITI!

V dveh letih sem se povzpel na vodilni položaj v svetovnem boju za belega človeka, začenši kot revni, neznani in brez pomoči samski posameznik, tako kot milijoni in milijoni drugih – preprosto in izključno zato, ker sem hvaležno in ljubeče uporabljal dragocena imena in simbole, ki so bili okopani in prepojeni v takšnih oceanih krvi in solz – svastiko in ime voditelja, Adolfa Hitlerja.

Začasni in bleščeči politični uspehi so vedno lahki. Vedno je preprosteje in hitreje vtakniti vložke v suknjič kot pa z meseci ali leti dela in potenja graditi človeške mišice, ki bi napolnile suknjič. Že petdeset let se nenehno vzpenjajo in padajo "desničarska" ali bela gibanja, zgrajena v celoti iz vložkov.

S podpiranjem materinstva, vrlin in patriotizma itd. ter z izogibanjem brutalnim izjavam o pravem namenu takšnih organizacij – ki mora biti nujno iztrebljenje

Machine Translated by Google

Komunistično-sionistični sovražniki človeštva – velike jate plašnih "domoljubov", "konservativcev" in celo nekaj "trdih" antisemitov bi se lahko zbrali. Vendar teh ljudi takšno gibanje ne privlači, ker so tako vneti z revolucionarno vnemo, da jih je komaj mogoče zadržati pred napadi na svoje mučitelje na ulicah. Namesto tega se pridružijo "domoljubni" družbi, da bi si olajšali slabo vest s pretvarjanjem, da se borijo proti Judom ter njihovi izdaji in terorju s tem, kar imenujejo "pametne podzemne metode". Enkrat na teden se na "shodu" (seveda zasebnem) olajšajo svoje zadržane frustracije zaradi tiranije Judov in črncev in nato srečno hitijo domov na še en teden dobička, zabav in televizije.

Takšne Mogočne Miške so zgrožene, ko se jim predlaga, da bi morda morali na ulici deliti pamflete ali pa piketirati kakšen nezaslišan primer judovsko-komunistične arogance. In če nekdo razkrije ne le Jude takšne, kot so, ampak tudi te politične lenuhe, ki jim jemljejo podporo in energijo za pravi boj, ti junaki odgovorijo z zavijanjem, da so agenti provokatorji, ki si prizadevajo, da bi jih vse križali kot kup nacistov – kar bi sicer, če ne bi bila njihova gnusna strahopetnost, morda tudi bili.

Naloga svetovne protijudovske revolucije ni privabljati in organizirati te prezirljive privržence, temveč jih pregnati s poti in iz posla, kjer ne bodo mogli iz Gibanja izkoriščati tistega drobnega koščka razpoložljive podpore za nekoristne "projekte", kot to počnejo že leta. Nič ne opravi te naloge tako kot svastika. Politični brezpilotni letalci, oderuhi, prostitutke in strahopetci se s sključenimi repi sklanjajo s tega kljukastega križa, kot hudič s svete vode.

Po drugi strani pa svastika neizmerno privlači drzne, pogumne, brezbrižne, bojevite MLADE moške, ki jih potrebujemo. V Ameriki jih večina preprosto sovraži črnce zaradi svojega čistega belega nagona. Ko izvedo za vlogo Judov v sramotnem položaju črncev, v nekaj minutah postanejo nacisti.
Potem je potrebno le nekaj mesecev, da tudi oni razumejo

Machine Translated by Google

globlji pomen, idealizem in resnični cilji Gibanja.

Še pomembnejše od teh prednosti pa je, da ima s krvjo prepojena svastika nadnaravni učinek na Jude. Navsezadnje gre le za nekaj črnih črt – a Jude izžene iz njihovega običajnega pretkanega in preračunljivega stanja duha ter jih naredi histerične in neumne. Zanje to niso samo črte, temveč grozljiva grožnja neusmiljenega razkritja, hitre pravice in strašnega maščevanja, za katerega jim njihova slaba vest govori, da si ga bogato zaslužijo. To je kot slika električnega stola za preganjanega morilca.

Miren, preračunljiv Jud je najnevarnejša zver na svetu. Z uporabo svojega hudičevega, perverznega, a briljantnega razuma je Jud skoraj obvladal vse nas ostale. Toda histeričen, kričeč Jud, ki je od sovraštva in strahu pred kaznijo za svoje zločine zmeden, je nemočen kit v rokah preračunljivega nacionalsocialista.

To smo dokazali vedno znova – ko so judovski sveti porabili milijone dolarjev, da bi med Judi širili besedo, naj nas ignorirajo. Toda horde krivih malih grešnikov tega ne zmorejo!
Ko vidijo svastiko in nas slišijo, kako hvalimo Adolfa Hitlerja in opisujemo plinske celice za izdajalce, postanejo kričeči, divji getoški Judje, ki so svoje zmage v zadnjem trenutku za vedno razstrelili s svojimi norimi strastmi sovraštva in maščevanja.
Rezultat je življenjska sila političnega gibanja: PUBLIKACIJA!
Kljub judovski prevladi nad vsemi mediji javnega obveščanja paradiranja svastik in nacionalsocialistov na javnih ulicah ni mogoče skriti ali prezreti, ne da bi pri tem izdali igro. Seveda lahko novice zatrejo.
Potem pa se preveč ljudi zaveda svoje medijske moči in cenzura. In ko mlado gibanje uspe izsiliti objavo o svojem obstoju na velikanskih nacionalnih televizijskih omrežjih, v revijah, tisku itd. – to služi kot jasen klic razočaranim milijonom, ki iščejo takšno gibanje. Le tako smo lahko stopili v stik s tisoči ljudi po vsem svetu, ki še nikoli niso bili v nobeni "domoljubni" opremi, a se niso mogli upreti ameriški nacistični stranki in Svetovni zvezi ...

Machine Translated by Google

Nacionalsocialisti. [OPOMBA: Poveljnik Rockwell je na svoji zadnji nacionalni konferenci štaba junija 1967 uradno spremenil ime svoje organizacije v NACIONALNOSOCIALISTIČNO STRANKO BELIH LJUDI.]

Svastika in Hitler še zdaleč nista mlinski kamen, temveč sta pravzaprav odgovor na večni problem desnice – denar!
Ko nimate denarja za papir, sejne dvorane itd. – česar naša stran nikoli nima – lahko greste na ulice in protestirate ter delite doma narejene letake in pikete – zastonj. Judje podivjajo, napadejo – vi pa imate potem brezplačno dostop do milijone dolarjev vredne judovske televizije, časopisov, revij itd. Seveda se lahko zgodi, da boste okrvavljeni in boste morali nekaj časa sedeti v zaporu, medtem ko si opomorete. A to je majhna cena za osupljive rezultate.

Poleg brezplačne publicitete, ki vas bo odkrila kot nacista, boste ugotovili tudi, da bo prav drznost te stvari pritegnila mlade bojevnike, ki jih potrebujete, čeprav ne vedo ničesar in jih politika v poslu sploh ne zanima. Občudujejo surov pogum in drznost. Kasneje, ko bodo dejstva nekoliko bolje spoznali, se bodo borili za ideale in belega človeka. Do takrat pa se bodo ti dragoceni zaščitniki vaše svobode govora borili zgolj za zabavo.

Predvsem pa vas bo svastika rešila temeljne zmote desnice – ta sladki razum bo spremenil svet in nas rešil pred judovskimi tirani.

Razum je v človeških zadevah še vedno dojenček, dragocen in redek razvoj, ki ga najdemo v mutacijskih možganih neskončno majhne manjšine homo sapiensa. In celo redki geniji, ki so sposobni uporabljati pristen, neodvisen razum, so skoraj povsem nesposobni delovati v skladu z nareki tega razuma – kar je eden od razlogov, zakaj toliko njih konča kot neuspehi v svetu, ki ne ceni njih ali njihovega razuma.

Svetu vlada MOČ, OBLIKA, MOČ, od plime in oseke do odločitve vašega soseda, da se pridruži Rotaryju. Le zanemarljiva peščica nenavadnih ljudi si spremeni mnenje, ker jih prepriča boljši argument. Prevladujoče množice, vključno z množico

Machine Translated by Google

Današnji "intelektualci" spreminjajo svoje mnenje le zato, da bi se PRILAGODILI. Z drugimi besedami, velika večina se VEDNO prikloni najmočnejšemu mnenju – mnenju, ki prinaša nagrade in se izogne kazni.

Desnica preuči svoje razloge, argumente in dejstva ter jih ugotovi kot resnične in dobre – kakršni koli že so. Nato postanejo ogorčeni, ker sosedje ne morejo videti in ceniti te pravilnosti, in jih zelo verjetno vržejo iz hiše, ker oznanjajo "sovraštvo". Ampak tako pač je. Neumneži se bodo držali katerega koli mnenja, ki kaže največ moči in VOLJE DO MOČI. V svojem pristopu k razumu so popolnoma, brezupno ženske in vedno, VEDNO imajo raje moč kot "pravilnost".

Ko rečejo "ne" naši svastiki in nacionalsocializmu, so le večne ženske, ki rečejo "ne", a mislijo: "Če sprejmeš moj ne, potem si slabič in nimaš pravice do mojih uslug. Poglejmo, če imaš moškost in moč, da me PRISILIŠ, da rečem da!"

Zdaj nas sovražijo, ker smo šibki in nemočni. Noben razum na svetu jih ne bo nikoli prepričal, da bi nas ali naše ideje vzljubili v KAKRŠNIKOLI obliki, ne glede na to, kako jih poskušamo olepšati, dokler si ne bomo PRISILILI NJIHOVEGA SPOŠTOVANJA IN OBČUDOVANJA ZA NAŠO VOLJO, naš pogum, našo moč! Čeprav so neumni, so njihovi nagoni za vohanje moči in moči še vedno čisti, poskus, da bi nacionalsocialistične ideje PRIKRILI pod krinko "domoljubnih lig" in drugih lepih, varnih skupin, jih zelo upravičeno zavrača kot dejanja strahopetcev in pridigarjev.

K HUDILU s prikritimi, varnejšimi pristopi! Preganjajo nas prav tako kot neposreden, odprt pristop in nas vsakič obsojajo na bedni, prikrit neuspeh. Če želimo biti zadnji belci, ki so osvojili svet; če nas bo na koncu premagal krdelo podgan, se vsaj soočimo s smrtjo naše rase, tako kot so se naši predniki soočili s svojo smrtjo – kot MOŠKI.

Ne plazimo se med podgane, ki prosijo za usmiljenje ali jih poskušajo prelisičiti, in se pretvarjajmo, da smo tudi sami podgane!

Stojimo na odru zgodovine – če moramo viseti – kot

Machine Translated by Google

Nürnberški mučeniki, visoki in ponosni! Je življenje tako sladko, je udobje tako dragoceno in služba v judovski številnici tako sveta, da se BOJIMO prijeti za mogočno roko ADOLFA HITLERJA, ki se iz naše slavne preteklosti spušča k nam? Spet, da
PEKEL s prikradanjem in varnostjo!

Za Jude je značilno, da so pretkani in zviti. Genij našega ljudstva je vedno bila radostna moč, robustna odločnost, neposrednost, možat pogum in ognjevito junaštvo. Ko Judje s svojim ekonomskim terorizmom, zapori, nasilneži in rablji prestrašijo belega človeka, da odloži palico, in ga spodbudijo, da poskuša prelisičiti judovsko tiranijo, so Judje nekoč močnega belega človeka popolnoma oslabili in ga obsodili na sramoto in poraz. Beli človek ne more NIKOLI zmagati s pretkanostjo!

V zori nordijske civilizacije so se nižje rase krčile v svojih grobih kočah in molile: "Gospod, reši nas pred besom severnjakov!" Prav TA vrsta človeka je zgradila zahodno civilizacijo. Če naj bi civilizacijo zdaj rešili pred roji degeneriranih Judov, njihovih kanibalskih sostorilcev in njihovih neizrekljivo pokvarjenih liberalnih prijateljev, jo bo rešil TA vrsta človeka, NIKOLI se ne bo prikradel!

BELI ČLOVEK! V tvojih žilah teče ista železna kri tvojih mogočnih prednikov! Mogočna postava ADOLFA HITLERJA izteguje velikansko roko, da te dvigne do MOČI, ki osvaja svet! Dovolj dolgo si se že zdrznil pred pigmeji! Zdaj pa VSTANI! Kljubuj podganam in škodljivcem pred tvojimi nogami! Naj začutijo prst in peto tvojega škornja! Poteptaj jih!

Spal si. Ko boš vstal in se postavil na noge, in bodo množice spet videle, kako je videti človek MOČI, te bodo ljubile, tako kot si zdaj predstavljajo, da te sovražijo. Z iskro nacionalsocializma, ki jo je prižgal Adolf Hitler, ki gori v tvojih prsih, si nepremagljiv! IN HOC SIGNO VINCES! V znamenju svastike boš zmagal!

Pridružite se junakom v Ameriki, Veliki Britaniji, Islandiji, Danski in drugih belih državah, ki so dvignili sveti prapor svastike in ga branili s svojo krvjo. Dvignila se je iz

Machine Translated by Google

pepel Berlina in ga nikoli več ne bodo porušili. Stopite z nami pred oltar Adolfa Hitlerja in bele rase, ki osvaja svet, in obljubite svoje življenje, tako kot smo mi, da boste v svet ponovno prinesli red in pravičnost zahodne, bele civilizacije.

Naučimo izdajalce, podgane in pigmeje, naj se še enkrat zdrznejo od groze v svojih kolibah in molijo: "Gospod, reši nas pred BESOM MOŽJEV S SEVERA!"

Machine Translated by Google

za moje legionarje, poglavje viii, demokracija proti narodu

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

v parlamentu

Zaradi teh volitev sem prišel v parlament; bil sem sam v sredi sovražnega sveta. Primanjkovalo mi je izkušenj tega parlamentarnega življenja in talenta demokratičnega govorništva, ki je polno prazne, a pompozne, bleščeče frazeologije, zrcalno preučenih gest in velike doze predrznosti. Lastnosti, ki pomagajo uspeti, se povzpeti, mi Bog ni dal – morda zato, da bi preprečil, da bi se v skušnjavi povzpel po politični lestvici.

Ves čas, ko sem bil v parlamentu, nisem nikoli prekoračil zakonov spodobnosti in spoštovanja do starejših od sebe, pa naj bodo to celo moji največji sovražniki. Nisem se jim posmehoval, preklinjal, se jim smejal, ali koga užalil, kar je pomenilo, da nisem mogel postati del tega življenja. Ostal sem izoliran, ne le zato, ker sem bil eden proti drugim, ampak popolnoma izoliran od takšnega življenja.
Nekega večera, precej pozno, ko so se posvetovanja bližala koncu in so bile sejne klopi skoraj prazne, sem dobil besedo. Poskušal sem pokazati, da je našo državo napadlo judovstvo; da je tam, kjer je invazija največja, človeška beda najbolj strašljiva: v Mammuresiju, da je začetek judovskega obstoja na naših tleh napovedoval smrt Romunov; da bomo z naraščanjem njihovega števila umrli; da so končno voditelji romunskega naroda, možje stoletja demokracije in političnih strank, v tem boju izdali svoje ljudstvo, ko so postavili

se postavijo v službo velikih nacionalnih ali mednarodnih financ.
Pokazal sem, da v portfelju Marmorosch Blank Bank, tega judovskega gnezda zarote in korupcije, figurira veliko politikov, ki jim je ta banka "posodila" denar; gospod Brandsch,
Državni podsekretar 1 1 1.000 lejev; Banca Taraneasca g.
Davilia, 4.677.000 lejev; g. lunian 407.000 lejev; G. Madgearu 401.000 lejev; g. Filipescu 1.265.000 lejev; G. Raducanu 3.450.000 lejev; Banka Raducanu 10.000.000 lejev; G. Pangal (vodja zidarstva Škotskega obreda v Romuniji) 3.800.000 lejev; g.
Titulescu 19.000.000 lejev – vsi so vodilni v romunski javnosti

Machine Translated by Google

življenje. »Poleg teh so še drugi, zelo veliko, vendar nisem mogel dobiti njihovega seznama. Nekdo me je prekinil z besedami:«

"To je izposojen denar, vrnjen bo."

Odgovoril sem: »Ali bo to povrnjeno ali ne, ne vem.«
Ampak povem vam eno stvar: ko si nekdo izposodi denar od takega finančnega vira, je dolžan, ko pride do
oblast, da jo zadovolji, ali tudi če ni na oblasti, da jo podpre, nikakor pa je ne razgalja, ko bi jo bilo treba razgaliti."

Nato sem prebral seznam, s katerega sem, brez vsakršne možnosti zanikanja, pokazal, kako je bila romunska država od vojne v demokraciji, najbolj častitljivi in najpopolnejši obliki vladavine "ljudstva od ljudstva", ogoljufana za približno 50 milijard lejev! Vodstvo "demokracije" ima osnovno idejo o trajnem "nadzoru" ljudstva, v katerem je bilo ljudstvo, veliki nadzornik, v 15 letih vladavine oropano za bajno vsoto 50 milijard lejev. Nato sem podal nekaj kritičnih ugotovitev glede demokracije.

Na koncu sem postavil sedem zahtev:

1. Zahtevamo uvedbo smrtne kazni za goljufive manipulante z javnimi sredstvi. Na tej točki me je prekinil gospod Ispir, profesor na Teološki fakulteti: »Gospod Codreanu, sami se imenujete kristjan, širitelj krščanskih idealov. Spomnim vas, da je ideja, ki ste jo pravkar predstavili, protikrščanska.« Odgovoril sem: »Profesor, ko gre za izbiro med smrtjo moje države in smrtjo tatuja, imam raje smrt tatuja in mislim, da sem boljši kristjan, če ne dovolim tatu, da uniči mojo državo in jo uniči.«

2. Zahtevamo preiskavo in zaplembo premoženja
tistih, ki so izkrvaveli našo ubogo državo.

3. Zahtevamo, da se vsi politiki, za katere se lahko dokaže, da so delovali proti interesom naše države s podpiranjem sumljivih zasebnih špekulacij ali na kakršen koli drug način, privedejo pred sodišče.
pravičnost.

4. Zahtevamo, da se politikom v prihodnje prepove
upravni odbori različnih bank in finančnih

Machine Translated by Google

podjetja.

5. Zahtevamo izgon hord neusmiljenih izkoriščevalcev, ki so prišli sem, da bi izsesali bogastvo iz naše zemlje in izkoriščali delo naših rok.

6. Zahtevamo, da se ozemlje Romunije razglasi za neodtujljiva in nedotakljiva lastnina romunskega naroda.

7. Zahtevamo, da se vsi agitatorji pošljejo na delo in da se ustanovi enotno poveljstvo, ki bo navdihnilo ves romunski narod z enim umom in enim ritmom.

To so bila prva prizadevanja za javno oblikovanje več političnih ukrepov, ki sem jih imel za najbolj nujne. Niso bili rezultat nekega dolgotrajnega razmišljanja ali ideološkega iskanja, temveč rezultat trenutnih premislekov o tem, kaj romunsko ljudstvo takrat potrebuje, in to brez odlašanja.

Šest mesecev kasneje se je pojavilo več precej priljubljenih gibanj, ki so imela v svojem programu moje tri izhodiščne točke:

1. Smrtna kazen,

2. Preiskovanje bogastva in

3. Preprečevanje politikom, da bi se uvrstili v upravne odbore – kar je pomenilo, da so jih tudi drugi imeli za potrebne.

Nekaj opažanj o demokraciji

Na naslednjih straneh želim predstaviti več zaključkov svojih vsakodnevnih izkušenj na tak način, da jih lahko razume vsak mladi legionar ali delavec. Živimo v
oblačila, oblike demokracije. Ali so, se sprašujem, dobre? Še ne vemo. Eno pa vidimo: natančno vemo, da je del večjih in bolj civiliziranih evropskih narodov zavrgel

Machine Translated by Google

ta oblačila in si oblekli nova. So se jih znebili, ker so bila dobra? Tudi drugi narodi si močno prizadevajo, da bi se jih znebili in jih spremenili. Zakaj? Je mogoče, da vsi narodi
znorel? Da so samo romunski politiki ostali najmodrejši možje na svetu? Zdi se, da tega ne morem povsem verjeti.
Seveda imajo tisti, ki so jih spremenili ali ki to želijo storiti, svoje razloge.

Zakaj bi nas skrbeli razlogi nekoga drugega? Raje se posvetimo razlogom, zaradi katerih bi se mi, Romuni, znebili teh oblačil demokracije.

Če nimamo razlogov, da bi jih zavrgli, če so za nas primerni, potem bi jih morali obdržati, četudi bi jih morala zavreči vsa Evropa. Vendar pa tudi za nas niso dobri, ker:

1. Demokracija razbija enotnost romunskega ljudstva, ga deli na stranke, ga vznemirja in ga tako, neenotnega, izpostavlja soočenju z enotnim blokom judovske oblasti v težkem trenutku njegove zgodovine. Že ta argument je tako resen za naš obstoj, da bi bil zadosten razlog, da to demokracijo zamenjamo za karkoli, kar bi lahko zagotovilo našo enotnost: namreč za naše življenje; kajti naša neenotnost pomeni smrt.

2. Demokracija spreminja milijone Judov v romunske državljane, tako da jih izenačuje z Romuni in jim daje enake pravice v državi. Enakost? Na kakšni podlagi? Tukaj živimo že tisočletja; s plugom in orožjem; z našim delom in našo krvjo. Zakaj bi morali biti enaki tistim, ki so tukaj komaj 100, 10 ali 5 let? Če pogledamo na

V preteklosti smo mi ustvarili to državo. Če pogledamo v prihodnost, smo mi, Romuni, tisti, ki nosimo vso zgodovinsko odgovornost za obstoj Velike Romunije; oni je nimajo. Kako bi lahko bili Judje
pred zgodovino odgovorni za izginotje romunske države? Če povzamemo: nimajo niti enakosti v delu, žrtvovanju in boju, ki so ustvarili državo, niti enakosti

odgovornost za svojo prihodnost. Enakost? Po starodavni maksimi enakost pomeni neenako obravnavanje neenakih stvari. Na podlagi česa Judje zahtevajo enako obravnavo, politične pravice
enaki kot pri Romunih?

Machine Translated by Google

3. Demokracija ni sposobna kontinuitete v prizadevanjih. Razdeljena na stranke, ki vladajo eno, dve ali tri leta, ni sposobna
snovanje in uresničevanje dolgoročnega načrta. Ena stranka izniči načrte in prizadevanja druge. Kar je danes ena zasnovala in zgradila, druga takoj poruši. V državi, ki potrebuje gradnjo, katere zgodovinski trenutek je prav ta gradnja, ta pomanjkljivost demokracije predstavlja grožnjo. Kot da bi se na kmetiji lastniki menjavali vsako leto, vsak bi prišel z drugačnimi načrti, odpravil bi, kar so naredili predhodniki, njihovo delo pa bi nato odpravil naslednji lastnik.

jutri.

4. Demokracija politikom onemogoča izpolnjevanje dolžnosti do svojega naroda. Politik največje dobre volje v demokraciji postane suženj svojih podpornikov; bodisi zadovolji njihove
osebni apetiti ali pa uničijo njegovo podporo. Politik živi pod tiranijo in stalno grožnjo volilnega agenta. Postavljen je v položaj, ko mora izbrati bodisi odpoved svojemu življenjskemu delu bodisi zadovoljstvo svojih podpornikov. In potem politik zadovolji njihove apetite; ne iz svojega žepa, ampak iz žepa države. Ustvarja delovna mesta, položaje, misije, komisije, sinekure, vse to pa obremenjuje državni proračun, ki vedno bolj obremenjuje vedno bolj sključene hrbte ljudi.

5. Demokracija ni sposobna oblasti. Manjka ji moč sankcij. Stranka se zaradi strahu pred izgubo podpornikov ne sankcionira proti tistim, ki preživijo zaradi škandaloznih poslovnih poslov, ki se gibljejo v milijonih, zaradi tatvin ali poneverb; niti ne sankcionira političnih nasprotnikov, da ne bi razkrili njenih lastnih sumljivih poslov in nepravilnosti.

6. Demokracija je v službi velikih financ. Zaradi dragega sistema in konkurence med različnimi skupinami demokracija potrebuje veliko denarja. Kot naravna posledica tega
postane suženj velikih judovskih mednarodnih financ, ki si jih podrejajo s subvencijami. Na ta način je usoda ljudstva izročena v roke kaste bankirjev.

Machine Translated by Google

IZVOLITVE, IZBOR, DEDNOST

Ljudstva se ne vodi po lastni volji: demokratični formuli; niti po volji posameznika: diktatorski formuli.

Ampak v skladu z zakoni. Tukaj ne govorim o zakonih, ki jih je ustvaril človek. Obstajajo norme, naravni zakoni življenja; in obstajajo norme, naravni zakoni smrti. Zakoni življenja in zakoni smrti. Narod je usmerjen v življenje ali smrt glede na to, kako spoštuje enega ali drugega od teh zakonov.

Ostaja še eno vprašanje, na katerega je treba odgovoriti: Kdo v narodu lahko razume ali intuitivno pozna te norme? Ljudje? Množica? Če bi bilo tako, menim, da je preveč pričakovano. Množice ne razumejo veliko preprostejših zakonov. Da bi jih razumeli, jim jih je treba razložiti z vedno znova vztrajanjem – da, celo s kaznijo, če je potrebno.

Tukaj je nekaj primerov zakonov, ki so nujno potrebni za življenje ljudi, ki jih množice razumejo le s težavo: da je treba v primeru nalezljive bolezni bolne izolirana in potrebna je splošna dezinfekcija; da mora sončna svetloba vstopiti v domove, zato bi morala imeti hiša velika okna; da če je živina bolje nahranjena in oskrbljena, prinese več za človeka prehrana itd. Če množica ne razume ali razume le s težavo več zakonov, ki so neposredno potrebni za njeno življenje, kako si lahko nekdo predstavlja, da je to v demokracijo je treba voditi skozi samo sebe, da bi lahko razumela najtežje naravne zakone; ali da bi intuitivno poznala najbolj subtilne in neopazne norme človeškega vodenja, norme, ki projicirajo onkraj sebe, svojega življenja, svojih življenjskih potreb ali pa se ne nanašajo neposredno nanje, temveč na vzvišenejšo entiteto, narod?

Za peko kruha, čevljev, plugov, kmetovanja, vožnje tramvaja se mora človek specializirati, ali ni potrebe po specializaciji, ko ...

Machine Translated by Google

Ko gre za najzahtevnejše vodenje, vodenje naroda? Ali ni treba imeti določenih lastnosti?

Sklep: ljudstvo ni sposobno vladati samo sebi. Vladati bi mu morala njegova elita. In sicer tista kategorija ljudi, rojenih v njegovem naročju, ki imajo določene sposobnosti in
specialnosti. Tako kot čebele vzgojijo svojo "matico", mora tudi ljudstvo vzgojiti svojo elito. Podobno se množica v svojih potrebah obrača na svojo elito, modrece države.

Kdo izbere to elito – množico? Podpornike bi lahko našli za vsako "idejo" ali glasove za kogar koli, ki kandidira za javno funkcijo. Vendar to ni odvisno od ljudskega razumevanja teh "idej", "zakonov" ali "kandidatov", temveč od nečesa povsem drugega: od spretnosti posameznikov, da si pridobijo naklonjenost množic. Nič ni bolj muhastega in nestabilnega v

mnenja kot množica. Od vojne naprej je bila ta množica po vrsti avereskanska, liberalna, nacionalistična, nacionalno-kmečka, jorganska itd., ki je vsako pozdravljala, le da bi leto kasneje pljunila na vsako in s tem prepoznala lastno napako, dezorientacijo in nesposobnost. Njeno merilo za izbiro je: "Poskusimo z drugimi." Tako izbira ne poteka po presoji in znanju, temveč naključno in zaupajoč sreči.

Tukaj sta dve nasprotujoči si ideji, ena vsebuje resnico, druga pa laž. Išče se resnica – od katere je lahko samo ena. Vprašanje se da na glasovanje. Ena ideja dobi 10.000 glasov, druga 10.050. Je
Je mogoče, da 50 glasov bolj ali manj določi ali zanika resnico? Resnica ni odvisna ne od večine ne od manjšine; ima svoje zakone in kot se je videlo, uspeva proti vsem večinam, četudi so te uničujoče.

Iskanje resnice ni mogoče zaupati večini, tako kot v geometriji Pitagorovega izreka ni mogoče dati na glasovanje množici, da bi ugotovili ali zanikali njegovo veljavnost; ali tako kot kemik
proizvodnja amoniaka ne zahteva, da množice glasujejo o količinah dušika in vodika; ali kot agronom, ki je leta preučeval kmetijstvo in njegove zakone, se mu ni treba obrniti na
množica se s svojim glasovanjem poskuša prepričati o njihovi veljavnosti.

Ali lahko ljudstvo izbere svojo elito? Zakaj potem vojaki ne?

Machine Translated by Google

izbrati najboljšega generala? Da bi lahko izbrala, bi morala ta kolektivna porota zelo dobro vedeti:

a) Zakoni strategije, taktike, organizacije itd. in

b) V kolikšni meri se zadevni posameznik s svojimi sposobnostmi in znanjem ujema s temi zakoni.

Nihče ne more modro izbirati brez tega znanja. Če želi množica izbrati svojo elito, mora nujno poznati zakone vodenja nacionalnega organizma in v kolikšni meri kandidati za to vodstvo s kvalifikacijami in znanjem ustrezajo omenjenim zakonom. Vendar množica ne more poznati ne teh zakonov ne kandidatov. Zato verjamemo, da vodilna elita nekega

Države ne more izbrati množica. Poskusiti izbrati to elito je kot z večinskim glasovanjem določati, kdo naj bi bili pesniki, pisatelji, mehaniki, letalci ali športniki neke države.

Tako demokracija, ki temelji na načelu volitev in sama izbira svojo elito, zagreši temeljno napako, iz katere izhaja celotno stanje krivice, nereda in bede v naših vaseh. Tukaj se dotaknemo ključne točke, saj bi lahko rekli, da prav iz te napake demokratičnega pojmovanja izvirajo vse druge napake.

Ko so množice pozvane, da izberejo svojo elito, ne le da niso sposobne odkriti in izbrati elite, ampak si poleg tega, z redkimi izjemami, izberejo najslabše znotraj naroda.

Demokracija ne le odstrani nacionalno elito, ampak jo nadomesti z najslabšimi znotraj naroda. Demokracija voli ljudi, ki so popolnoma brezskrbni, brez kakršne koli morale; tiste, ki bodo plačali
bolje, torej tisti z večjo močjo korupcije; čarovniki, šarlatani, demagogi, ki bodo med volilno kampanjo blesteli na svojih področjih. Med njimi bi se lahko prebili številni dobri možje, celo politiki dobre vere. Vendar bi bili sužnji prvih.

Prava elita naroda bi bila poražena, odstranjena, ker bi zavrnila tekmovanje na tej podlagi; umaknila bi se in ostala skrita. Od tod usodne posledice za državo. Ko država
vodi tako imenovana "elita", sestavljena iz najslabših, najbolj pokvarjenih, najbolj nezdravih, kar jih ima, ali ni dovoljeno vprašati, zakaj

Machine Translated by Google

država drvi v propad?

Tukaj je torej vzrok vseh drugih zl ... nemorala, korupcija in poželenje po vsej državi; tatvina in plenjenje državnega bogastva; krvavo izkoriščanje ljudi; revščina in beda v njenih domovih; pomanjkanje občutka dolžnosti v vseh funkcijah; nered in neorganiziranost v državi; vdor tujcev z denarjem z vseh strani, ki prihajajo kupovat bankrotirane trgovine, katerih blago se prodaja za drobiž. Država je prodana na dražbi.

"Kdo plača več?" Konec koncev nas bo demokracija pripeljala do sem.

V Romuniji, zlasti po vojni, nam je demokracija s tem volilnim sistemom ustvarila "nacionalno elito" romano-judov, ki ne temelji na pogumu, ljubezni do domovine ali
žrtvovanje, temveč izdaja države, zadovoljevanje osebnih interesov, podkupnine, trgovanje z vplivom, bogatenje z izkoriščanjem in poneverbo, tatvina, strahopetnost in spletke, da bi premagali katerega koli nasprotnika.

Ta "nacionalna elita", če bo še naprej vodila to državo, bo povzročila uničenje romunske države. Zato je v končni analizi problem, s katerim se danes sooča romunsko ljudstvo in od katerega so odvisni vsi drugi, zamenjava te lažne elite s pravo nacionalno elito, ki temelji na vrlinah, ljubezni in žrtvovanju za domovino, pravičnosti in ljubezni do ljudstva, poštenosti, delu, redu,

disciplina, pošteno ravnanje in čast.

Kdo naj bi izvedel to zamenjavo? Kdo naj bi to pravo elito postavil na njeno vodilno mesto? Odgovorim: kdorkoli razen množice. Priznavam vsak sistem razen "demokracije", za katero vidim, da ubija romunski narod.

Nova romunska elita, tako kot katera koli druga elita na svetu, mora temeljiti na načelu družbene selekcije. Z drugimi besedami, na kategoriji ljudi, obdarjenih z določenimi lastnostmi, ki jih
nato obdelovati, je naravno izbran iz narodovega telesa, namreč iz velike zdrave mase kmetov in delavcev, ki je trajno vezana na zemljo in državo. Ta kategorija ljudi postane nacionalna elita, namenjena vodenju našega naroda.

Machine Translated by Google

Kdaj se je mogoče posvetovati z množico in kdaj se je to nujno? Z množico se je treba posvetovati pred velikimi odločitvami, ki vplivajo na njeno prihodnost, da bi povedala svojo besedo, ali zmore ali ne, ali je duhovno pripravljena slediti določeni poti ali ne. Z njo se je treba posvetovati o zadevah, ki vplivajo na njeno usodo. To je tisto, kar pomeni posvetovanje z ljudstvom; ne pomeni izvolitve ...

elita s strani ljudstva.

Vendar ponavljam svoje vprašanje: "Kdo določa mesto vsakega znotraj elite in kdo vsakogar ocenjuje? Kdo določi izbor in posveti člane nove elite?" Odgovorim: "Prejšnja elita."

Slednji ne izbira ali imenuje, ampak vsakega posvečuje na njegovem mestu, na katerega se je povzdignil s svojimi sposobnostmi in moralno vrednostjo. Posvetitev opravi poglavar elite po posvetovanju.
s svojo elito. Tako mora nacionalna elita poskrbeti, da na njeno mesto pusti naslednjo elito, elito, ki pa ne temelji na načelu dednosti, temveč le na načelu socialne selekcije, ki se uporablja z največjo strogostjo. Načelo dednosti samo po sebi ni zadostno. V skladu z načelom socialne selekcije, ki ga nenehno osvežujejo elementi iz globin naroda,

Elita se vedno ohranja živahna. Glavna zgodovinska napaka je bila, da je bila elita ustvarjena na podlagi
načela selekcije je naslednji dan opustilo prav načelo, ki ga je rodilo, in ga nadomestilo z načelom dednosti, s čimer je posvetilo nepravičen in obsojen sistem privilegijev, ki izhajajo iz rojstva. Demokracija se je rodila kot protest proti tej napaki, za odstranitev degenerirane elite in za odpravo privilegijev, ki izhajajo iz rojstva. Opustitev načela selekcije je vodila do lažne in degenerirane elite, kar je posledično vodilo do aberacije demokracije.

Načelo selekcije enako odpravlja tako načelo izbire kot načelo dednosti. Med seboj se izničita. Med njima obstaja konflikt; kajti bodisi obstaja načelo selekcije

in v tem primeru mnenje in glas množice nista pomembna ali pa slednja glasuje za določene kandidate in v tem primeru selekcija ne deluje več.

Machine Translated by Google

Prav tako, če se upošteva načelo socialne selekcije, dednost ne igra nobene vloge. Ti dve načeli ne moreta obstajati skupaj, razen če dedič ustreza zakonom selekcije.

In če narod nima prave elite – prve, ki bi označevala drugo? Odgovorim z eno samo frazo, ki vsebuje neizpodbitno resnico: v tem primeru se prava elita rodi iz vojne z degenerirano elito, lažno. In to prav tako po načelu selekcije.

Če povzamemo, je torej vloga elite naslednja:

a) Voditi narod v skladu z življenjskimi zakoni ljudstva.

b) Za seboj pustiti dedno elito, ki ne temelji na načelu dednosti, temveč na načelu selekcije, saj le elita pozna življenjske zakone in lahko presodi, v kolikšni meri se ljudje prilagajajo
sposobnosti in poznavanje teh zakonov. To je kot vrtnar, ki obdeluje svoj vrt in poskrbi, da ima pred smrtjo dediča, nadomestilo, saj lahko samo on pove, kdo med njimi
Najbolje je sodelovati z njim, da prevzameš njegovo mesto in nadaljuješ njegovo delo.

Na čem mora biti utemeljena elita?

a) Čistost duše.

b) Delovna sposobnost in ustvarjalnost.

c) Pogum.

d) Težko življenje in nenehno bojevanje proti težavam, s katerimi se sooča narod,

e) Revščina, in sicer prostovoljna odpoved kopičenju bogastva.

f) Vera v Boga.

Ljubezen.

Vprašali so me, ali je naša dejavnost doslej sledila istim smernicam kot dejavnost krščanske Cerkve. Odgovoril sem: zelo razlikujemo med linijo, ki ji sledimo, in linijo
Krščanska Cerkev. Cerkev nas obvladuje od zgoraj. Doseže popolnost in vzvišenost. Te ravni ne moremo znižati, da bi pojasnili svoja dejanja.

Mi, s svojim delovanjem, z vsemi svojimi dejanji in mislimi, težimo k tej meji, se k njej dvigujemo toliko, kot nosimo težo svojih mesenih grehov in svojega padca zaradi izvirnega greha.

Machine Translated by Google

dovoljenje. Še vedno bomo videli, koliko se lahko s svojimi posvetnimi prizadevanji dvignemo proti tej meji.

Posameznik, DRŽAVNI KOLEKTIVNOST, NAROD

"Človekove pravice" niso omejene le na pravice drugih ljudi, temveč tudi na druge pravice. Obstajajo tri različne entitete:

1. Posameznik.

2. Trenutna nacionalna kolektivnost, torej celota vseh posameznikov istega naroda, ki v danem trenutku živijo v državi.

3. Narod, tista zgodovinska entiteta, katere življenje sega skozi stoletja, njene korenine so globoko zakopane v meglici časa in imajo neskončno prihodnost.

Nova velika napaka demokracije, ki temelji na "človekovih pravicah", je, da prepozna in izkazuje zanimanje le za eno od teh treh entitet, posameznika; drugo zanemarja ali pa se ji posmehuje.
tretjega zanika.

Vsi imajo svoje pravice in dolžnosti, pravico do življenja in dolžnost, da ne kršijo pravice do življenja drugih dveh.
Demokracija skrbi le za zagotavljanje pravic posameznika.
Zato smo v demokraciji priča izjemnemu pretresu. Posameznik verjame, da lahko s svojimi neomejenimi pravicami poseže v pravice celotne skupnosti, za katero misli, da jo lahko potepta.
in ropati; zato smo v demokraciji priča temu razdiralnemu prizoru, tej anarhiji, v kateri posameznik ne prepozna ničesar zunaj svojega osebnega interesa.

Nacionalna kolektivnost pa kaže stalno težnjo, da žrtvuje prihodnost – pravice naroda – za svoje sedanje interese. Zato smo priča neusmiljenemu izkoriščanju in
odtujitev naših gozdov, rudnikov, naftnih rezerv, pri čemer pozabljamo, da za nami prihajajo stotine romunskih generacij, otroci naših otrok, ki prav tako pričakujejo, da bodo živeli in nadaljevali življenje

Machine Translated by Google

naš narod. Ta pretres, ta prekinitev odnosov, ki jo je povzročila demokracija, predstavlja pravo anarhijo, motenje naravnega reda in je eden glavnih vzrokov za stanje nemira v današnji družbi.

Harmonijo je mogoče ponovno vzpostaviti le z vzpostavitvijo naravnega reda. Posameznik mora biti podrejen višji entiteti, nacionalni kolektivnosti, ki mora biti nato podrejena narodu. "Človekove pravice" niso več neomejene, temveč omejene s pravicami nacionalne kolektivnosti, te pa so nato omejene s pravicami naroda.

Končno se zdi, da v demokraciji vsaj posameznik, ki uživa toliko pravic, živi čudovito. Toda v resnici, in to je največja tragedija demokracije, posameznik nima nobene pravice, kajti kje je v naši državi svoboda zbiranja, svoboda pisanja, svoboda vesti? Posameznik živi pod terorjem, obleganjem, cenzuro; na tisoče ljudi je

aretirani, nekateri ubiti zaradi vere, kot pod najbolj tiranskimi voditelji. Kje je "pravica suverene množice", da odloča o svoji usodi, ko so srečanja prepovedana in ko je tisočim ljudem preprečeno glasovanje, zlorabljeni, zagroženi s smrtjo, ubiti? Rekli boste: "Da, ampak ti ljudje želijo spremeniti ustavo, omejiti naše svoboščine, ustoličiti drugo obliko vlade!"

Sprašujem se: »Ali lahko demokracija trdi, da ljudstvo ni svobodno odločati o svoji usodi, spreminjati svoje ustave, oblike vladanja, kot se mu zljubi; živeti z večjimi ali manjšimi svoboščinami, kot se mu zdi primerno?«

To je največja tragedija.

V resnici človek v demokraciji nima nobenih pravic. Ni jih izgubil v korist ne nacionalne kolektivnosti ne naroda, temveč v korist politično-finančne kaste bankirjev in volilnih agentov. Končno, zadnja dobrota za posameznika. Prostozidarska demokracija se z neprimerljivo perfidnostjo pretvarja, da je apostol miru na tej zemlji, hkrati pa oznanja vojno med človekom in Bogom.

Mir med ljudmi in vojna proti Bogu.

Perfidnost je v uporabi besed našega Odrešenika "Mir

Machine Translated by Google

med ljudmi«, da bi se spremenili v apostola »miru«, medtem ko ga obsojajo in prikazujejo kot sovražnika človeštva. Še več, ta perfidnost je tudi v tem, da se pretvarjajo, da želijo rešiti življenja ljudi, medtem ko jih v resnici vodijo v smrt; s pretvarjanjem, da rešujejo njihova življenja pred vojno, jih – hudičevo – obsojajo na večno prekletstvo.

Narod

Ko rečemo romunski narod, ne mislimo le na vse Romune, ki živijo na istem ozemlju, si delijo isto preteklost in isto prihodnost, isto obleko, ampak na vse Romune, žive in mrtve, ki živijo na tej zemlji od začetka zgodovine in bodo živeti tukaj tudi v prihodnosti.

Narod vključuje:

1. Vsi trenutno živi Romuni.
2. Vse duše naših mrtvih in grobnice naših prednikov.
3. Vsi tisti, ki se bodo rodili kot Romuni. Narod se zaveda samega sebe, ko doseže zavest te celote, ne le svojih lastnih ciljev.

Narod ima:

1. Fizična, biološka dediščina – njeno meso in kri.
2. Materialna dediščina – zemlja njene države in njeno bogastvo.
3. Duhovna dediščina, ki vsebuje:

a) Njen koncept Boga, sveta in življenja. Ta koncept tvori domeno, duhovno lastnino. Meje te domene so določene z obzorji, do katerih sega svetlost njenega koncepta doseže. Obstaja dežela nacionalnega duha, dežela njegovih vizij, pridobljenih z razodetjem ali z lastnimi prizadevanji.

b) Njena čast, ki sije v tolikšni meri, kolikor se je narod skozi svojo zgodovino prilagodil normam, ki izhajajo iz njegovega pojmovanja Boga, sveta in življenja.

c) Njena kultura, sad njenega obstoja, ki je rezultat njenih lastnih prizadevanj na področju umetnosti in misli. Ta kultura ni mednarodna, je izraz nacionalnega genija, krvi.

Machine Translated by Google

Kultura je mednarodna, kolikor sega njen sijaj, a je po izvoru nacionalna. Nekdo je naredil lepo primerjavo: tako kruh kot pšenica sta lahko mednarodna potrošna artikla, vendar
Povsod nosijo pečat zemlje, v kateri so rasli.
Vsaka od teh treh dediščin ima svoj pomen. Ljudstvo mora braniti vse tri.
Najpomembnejša pa je njegova duhovna
dediščina, saj le ta nosi pečat večnosti, le ta traja skozi vsa stoletja.

Starih Grkov se ne spominjamo zaradi njihove postave – od nje ni ostalo nič drugega kot pepel, niti zaradi njihovega materialnega bogastva, če bi ga imeli, ampak zaradi njihove kulture.

Ljudstvo živi v večnosti skozi svoj pogled na svet, svoje pojmovanje časti in svojo kulturo. Zato morajo voditelji naroda razmišljati in delovati ne le v skladu s fizičnimi ali materialnimi interesi ljudstva, temveč tudi z upoštevanjem njegove zgodovinske časti, njegovih večnih interesov. Z drugimi besedami, ne kruha, ampak čast za vsako ceno.

KONČNI CILJ NARODA

Je to življenje?

Če gre za življenje, potem sredstva, ki jih ljudje uporabljajo, da bi zagotovili, da življenje ne pomembno; tudi najslabše je dobro.

Zato se je treba vprašati. Katera načela vodijo narode v njihovih odnosih z drugimi narodi? Ali naj jih vodi živalski nagon, tiger v njih, tako kot se ribe obnašajo v morju ali zveri v gozdu?

Končni cilj ni življenje, ampak vstajenje. Vstajenje ljudstev v imenu Odrešenika Jezusa Kristusa. Stvarstvo, kultura sta le sredstvo, ne pa namen, kot se je verjelo, za doseganje
to vstajenje. To je sad talenta, ki ga je Bog vsadil v naše ljudstvo, za katerega moramo odgovarjati. Prišel bo čas, ko bodo vsa ljudstva na zemlji vstala z vsemi svojimi mrtvimi.

Machine Translated by Google

in vsi njihovi kralji in cesarji, vsako ljudstvo ima svoje mesto pred Božjim prestolom. Ta zadnji trenutek, »vstajenje od mrtvih«, je najplemenitejši in najvzvišenejši trenutek, h kateremu se lahko ljudstvo dvigne.

Narod je torej entiteta, ki podaljša svoj obstoj tudi onkraj te zemlje. Ljudstva so realnost tudi v podzemlju, ne le v tem.

Sveti Janez, ko pripoveduje o tem, kar je videl onkraj zemlje, pravi:
»Mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi svetila vanj, kajti slava Božja ga je razsvetlila in Jagnje je njegova svetilka. Narodi bodo hodili v njegovi svetlobi in kralji zemlje bodo vanj prinesli svojo slavo in čast.«1

In spet: »Kdo se te ne bi bal, o Gospod, in ne bi slavil tvojega imena? Kajti ti si edini svet; kajti vsi narodi bodo prišli in se bodo klanjali pred teboj, ker so tvoje sodbe očitne.«2

Nam Romunom, našemu ljudstvu, kot vsakemu drugemu ljudstvu na svetu, je Bog dal poslanstvo, zgodovinsko usodo. Prvi zakon, ki mu mora človek slediti, je, da gre po poti te usode in izpolni svoje zaupano poslanstvo. Naše ljudstvo ni nikoli odložilo orožja ali zapustilo svojega poslanstva, ne glede na to, kako težka ali dolga je bila njegova golgotska pot. Še zdaj se pred nami kažejo ovire, visoke kot gore. Ali bomo, se sprašujem, šibka in strahopetna generacija, ki bo pod pritiskom groženj izpustila iz rok črto romunske usode in opustila svoje poslanstvo kot ljudstvo na tem svetu?

MONARHIJA IN ZAKON MONARHIJE

1 (Apokalipsa, 21, 23–24).

2 (Apokalipsa 15,4).

Machine Translated by Google

Na čelu ljudstev, nad elito, se nahaja monarhija.
Zavračam republiko.

Srečal sem nekaj monarhov, ki so bili dobri, nekateri zelo dobri, drugi šibki ali slabi. Nekateri so uživali časti in ljubezen svojega ljudstva do konca življenja, drugi so bili obglavljeni. Zato so bili
Niso bili vsi monarhi dobri. Vendar je bila monarhija sama vedno dobra. Ne smemo zamenjevati človeka z institucijo in delati napačnih zaključkov.

Lahko obstajajo slabi duhovniki; toda ali lahko zaradi tega sklepamo
da je treba Cerkev ukiniti in Boga kamenjati do smrti?

Seveda obstajajo šibki in slabi monarhi, vendar se zaradi tega ne moremo odpovedati monarhiji. V kmetijstvu je občasno slabo leto, ki sledi dobremu, ali pa eno dobro in dve slabi; kljub temu pa nikomur na svetu ni prišlo na misel, da bi nehal kmetovati.

Ali monarh dela, kar se mu zljubi, pa naj bo velik ali majhen, dober ali slab?

Monarh ne dela, kar hoče. Majhen je, ko dela, kar mu je všeč, in velik, ko dela, kar mora. Vsakemu
Bog je začrtal črto usode za narod. Monarh je velik in dober, ko ostane na tej črti; majhen ali slab je, kolikor se oddaljuje od te črte usode ali ji nasprotuje. To je torej zakon monarhije. Obstajajo tudi druge črte, ki lahko monarha skušajo: črta osebnega interesa ali interesa razreda ljudi ali skupine; črta tujih interesov (domačih ali tujih).

Izogniti se mora vsem tem linijam in slediti liniji svojega ljudstva. Stefan Veliki je blestel v zgodovini že 500 let in Romuni se ga spominjajo, ker se je popolnoma poistovetil z usodo svojega ljudstva. Kralj Ferdinand se je kljub pritiskom zunanjih interesov in vplivov postavil na linijo usode naroda; trpel je z njim, se žrtvoval z njim in zmagoval z njim. Zaradi tega je velik in

nesmrten.

Machine Translated by Google

BITKA PRI TUTOVI, 17. APRIL 1932

Od volitev v Neamtu so minili le štirje meseci in mlada legionarska vojska se je zapletla v novo bitko. V začetku januarja 1932 je bil v Tutovi razglašen za prostega kongresnega sedeža. [Opomba: okrožje Tutova s sedežem v Barladu.]

Pretehtal sem situacijo. Na prejšnjih splošnih volitvah smo tam dobili le 500 glasov. Okrožje je bilo šibko, vendar so ga obdajale močnejše okrožja Covurlui, Cahul in Tecuci, tako da smo lahko zlahka pripeljali legionarje.

Zdelo se mi je, da bi lahko zmagali, razmišljal sem o vplivu, ki bi ga imela odmev nove zmage. Dve zaporedni zmagi najmlajše generacije proti vsem političnim strankam bi znatno povečali njen ugled v očeh države. Odločil sem se, da kandidira moj oče, saj je bil zame v gibanju najbolj potreben, tako v parlamentu kot zunaj njega za organizacijo in propagando. Volitve so bile razpisane za 17. marec. 9. januarja sem poslal manifest po vsej okrožju. Moj oče je s prvo volilno ekipo prispel 10. januarja. Nato so prišle ekipe iz Iasija, Tecucija, Berestija in Cahula.

V prvih treh tednih sta hitrost in pogum majhnih legijskih sil sprožila tok simpatij v našo korist po vsej grofiji. V hudi zimi z močnim sneženjem in mrazom politične stranke niso mogle oditi. Čakale so na boljše vreme. Toda v tem času so legionarji potovali od vasi do vasi čez hribe, skozi sneg do pasu, skozi snežne meteže.

Približno v začetku februarja je boj proti sovražniku postal težji. Koalicija liberalcev, narodnih kmetov, lupistov [opomba: člani stranke dr. Lupuja] in cuzistov se je postavila proti nam.

Machine Translated by Google

divjost, kakršne še nismo srečali. Vlada se je zatekla k resnično terorističnim ukrepom, judovski tisk pa nas je ostro napadel.

Čutil sem potrebo po novih okrepitvah, zato sem iz Iasija poslal zadnje rezerve, ki jih je vodil Totu. Drugih nisem imel razen v Bukarešti, teh pa zaradi pomanjkanja sredstev ni bilo mogoče zagotoviti. Zato sem sklical

sestanek legionarjev in predlagal junaški korak: da se peš odpravijo iz Bukarešte v Bariad, kar je skoraj 320 kilometrov, in jim pojasnil, da bi ta pohod pomenil več za

naša zmaga kot 100.000 manifestov. Že samo to bi predstavljalo velik junaški govor, ki bi ga legionarji namenili Romunom iz Tutove.

Legionarji so moj predlog sprejeli z navdušenjem. Teden dni kasneje je ekipa približno 25 ljudi, ki so jo vodili Stelescu, Caratanase in Doru Belimace, peš zapustila Bukarešto in se odpravila v Tutovo. Po desetih dneh pohoda skozi nevihtno vreme so prispeli v Bariad, kjer jih je toplo sprejelo celotno prebivalstvo. Toda preganjanje se je stopnjevalo do živce parajoče napetosti. G.

Argetoianu, minister za notranje zadeve, je poslal žandarje, polkovnika Ignata, z velikimi silami in ukazom, naj legionarje na nosilih odnesejo iz okrožja Tutova. Majhne ekipe niso mogle napredovati naprej. Zato sem pod poveljstvom Victorja Silaghija in Stelescuja oblikoval dve močni ekipi, ki naj bi se medsebojno podpirali in napredovali na črti Puesti-Dragomiresti ter podpirali mojega očeta. Še eno manjšo ekipo sem poslal v smeri Bacanija. Ti dve poti sta ostali nepreiskani. Predstavljali sta severovzhodno polovico okrožja.

Drugo polovico, južni del, so ustrezno obdelali moj oče, gospod D. Popescu, župan okrožja, Victor Silaghi, Teodor Tilea in Ion Antoniu s prvimi ekipami.

Dve ekipi na severu sta napredovali skoraj 48 kilometrov, se borili proti hudemu mrazu in imeli več ranjenih, med njimi tudi Tocuja. V severnem delu okrožja jih je pričakalo veliko

kontingenti žandarjev. Ekipe so se zabarikadirale na podstrešju zapuščene hiše, kjer so se 48 ur upirale brez ogrevanja, hrane in vode. Na koncu so se uspele umakniti

Machine Translated by Google

skozi težaven nočni pohod, izveden v resnično junaških razmerah, le zaradi trmaste vztrajnosti Viktorja Silaghija pri spodbujanju izčrpanih, sestradanih in premrzlih legionarjev k zadnji možni odpor.

Ta sirota, sin romunskega duhovnika Silaghija iz Careii Marija, ki so ga Madžari leta 1918 v tragičnih okoliščinah umorili, se je hrabro boril.

Končno so te ekipe obkolile močnejše sile, jih ujeli in odpeljali v Bariad. Mojega očeta so aretirali in zaprli v polkovni zapor.

Tretja ekipa je bila v bitki pri Bacanih popolnoma zdesetkana. Tam, v dolini pred večernim vstopom v vas, jo je napadla velika skupina žandarjev. Vodnik ekipe, legionar Lascar Popescu, je bil udarjen s puško po glavi in je prvi padel v nezavest v luži krvi. Drugi legionarji se niso hoteli umakniti. Napadli so z golimi prsmi, brez rok, in poskušali priti v vas.

Eden za drugim so vsi padali v nezavest. Zadnji, ki je stal, je bil napaden sam. Pod udarci je padel na kolena, vstal in znova napadel. Padel je blizu svojih tovarišev. Celotna ekipa je nezavestno ležala v mlaki krvi. Od tam so jih žandarji vlekli skozi sneg več kot miljo do žandarske postojanke v vasi. Ob 13. uri tistega dne je jezdec prinesel novico v Bariad o dogodku pri Bacanih. Ekipa iz Iasija pod vodstvom Totuja, ki je tisto polnoč prispela v Barlad, se je takoj peš odpravila na pomoč ranjenim tovarišem. Po bitki, ki je trajala od 3.30 do 5. ure zjutraj, med katero so žandarji streljali z vsem orožjem, so legionarji zasedli žandarsko postojanko in v njej našli nezavestne in na tleh ležeče tovariše, padle v bitki pri Bacanih. Odpeljali so jih v bolnišnico v Barladu.

A tu se stvari niso ustavile. Judje so sprožili ogromno medijsko kampanjo, v kateri so nas napadli z odvratnim cinizmom in krivico. Val laži, žalitev in obrekovanja je prišel na našo pot. Vsi politični skupine so se združile, da bi nas izločile iz boja.

Machine Translated by Google

DRUGA RAZTOPITEV STRAŽE MAREC 1932

Žandarji so nas brcnili, judovski tisk nas je napadel, nato pa nas je zadela nova razpustitev garde, ki jo je odredil preprost ministrski sklep. Čeprav smo delovali v okviru popolne zakonitosti, je vlada lorga-Argetoianuja v nasprotju z zakoni in ustavo samovoljno razpustila gardo. Naše sedeže po vsej državi so ponovno zavzeli in zaklenili, tiskarno v Iasi so zaprli. Napadeni v tisku smo se znašli v nemogočem položaju, da se nismo mogli braniti, saj so bile vse naše publikacije začasno ustavljene. V parlamentu sem poskušal govoriti, a me je preprečila večina, ki mi ni dovolila, da bi se branil.

Vendar kandidature v Tutovi ni bilo mogoče ustaviti. Ekipa iz Bukarešte je bila izključena iz okrožja. Enako velja za ostale, enega za drugim. Naša ekipa iz Iasija, ki je štela približno 30 igralcev, pod vodstvom Totuja Poveljstvo, ko so ga odpeljali v skladišče zaradi iste evakuacijske operacije, je prebilo kordone in zasedlo čakalnico, v kateri se je zabarikadirano upiralo 24 ur, dokler ni bilo
izpuščen s plinom. Na koncu so ga naložili na vlak in odpeljali iz okrožja. V mestu so ostali le Ibraileanu, Nutu Esanu in moj oče, ki so ga aretirali. Preganjanje se je nato preusmerilo na
vasi. Kmete, učitelje in duhovnike so aretirali in pretepali; v njihove domove so vlomili. Volitve so bile prestavljene za en mesec, na 17. april.

Mojega očeta so izpustili. Nato so v mesto prišli starejši legionarji, da bi se vključili v boj: Hristache Solomon, polkovnik Cambureanu, Ventonic, Ifrim, oče Isihie, Peceli, Potolea itd. Dodelil sem jih različnim sektorjem. Vsak se je pod okriljem noči izmuznil na svoje mesto. Naše ekipe iz sosednjih okrožij so na več točkah ponovno vstopile v Tutovo. Ekipa Gh. Costee je prečkala Barlad.

Machine Translated by Google

reka, voda jim je segala do vratu, saj so patruljirali po vseh cestah; na volišče so prispeli premočeni.

17. aprila zjutraj se je začelo glasovanje, ki se je nadaljevalo v noč. 18. aprila ob 5. uri zjutraj je bila razglašena zmaga legionarjev: 5600 glasov; liberalci: 5200; narodno-kmečka stranka: 4000; ostale skupine: manj kot 2000; Cuzisti: 500 glasov.

Ta druga legionarska zmaga proti koaliciji vseh romunskih politikov je bila dosežena z neustrašnostjo in železno voljo legionarjev, z njihovim junaštvom in krvjo, kljubovanjem ovire, žalitve, udarci in preganjanje so po vsej državi vzbudili nepopisno navdušenje.

NOVE SPLOŠNE VOLITVE JULIJ 1932

Moj oče je bil potrjen zadnji dan parlamentarnega zasedanja. Toda naš počitek je trajal le en teden, saj je vlada lorge padla. Oblikovana je bila narodno-kmečka vlada, ki ji je na čelu G. Vaida.

Izčrpani tako fizično kot finančno smo se podali v nov boj. To je bil junij 1932. Vse od 15. decembra 1929 smo bili v nenehnem boju: december 1929 – april 1930, kampanje v Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; poletje 1930, priprave, nato prepoved pohoda v Besarabiji, ki mu je sledilo moje zaporno delo do tiste jeseni; oktobra in novembra smo bili v Maramuresu – tisto zimo spet zaprti; pomlad 1931, boji pred splošnimi volitvami; poletje 1931, volitve v Neamtu; zima 1932, volitve v Tutovi; in zdaj smo bili spet tik pred splošnimi volitvami. Kljub vsem tem bojom smo nadaljevali organizacijsko delo v preostalem delu države. Leto prej smo se prijavili na volilne sezname v 17 okrožjih, letos pa v 36. Vsi

Machine Translated by Google

Politične stranke so se zapletle v iste prepire, polne spletk, glede imenovanja svojih kandidatov. To je trajalo cel teden. Ampak jaz sem sam v eni noči določil vse naše kandidatne liste v 36 okrožjih. Nihče med legionarji se ne prepira za svoje mesto na listi; če sploh, prosi, da ga postavijo na zadnje mesto.

Težka težava za nas so denarne zadeve. Večina okrožij je svoje stroške lahko pokrila s prispevki legionarjev. Druge ne. Potreboval sem 50.000 lejev samo za kritje volilnih davkov. Do zadnjega dne sem hodil kot v omami. Poskusil sem eno, poskusil sem drugo. Nič.

Šel sem k gospodu Ničiforju Crainicu, direktorju Calendarula ("Koledarja"), v upanju, da bo imel denar, vendar zaman.
S svojim dnevnikom, ki je izhajal pet mesecev, je podpiral naš boj in korak za korakom spremljal pogum naših legionarskih ekip; vendar nam ni mogel finančno pomagati.
Končno sem si sposodil od Pihuja in Caranice, ki sta s tem, ko sta stekla k vsem Makedoncem, našla potrebno vsoto. Več okrožij je podpirala okrožje Focsani in llristache Solomon.

Kampanja se je začela. Naše vrste je zadelo novo preganjanje.

Ker smo bili razpršeni po veliki fronti, so bile naše tanke vrste povsod silovito napadene. Legionarja Savina in Popescuja so pri Tighini ranili. Pri Barladu so po ukazu gospoda Georgescuja-Barlada na desetine učiteljev in duhovnikov zvlekli v kleti in jih zlorabljali. Pri Vasluju so bile ranjene naše majhne ekipe. Prav tako pri Podul-Iloaiei in po vsej okrožju Iasi. Pri Focsaniju je bil ostareli Hristache

Solomona, inženirja Blanaruja in deset drugih so po ukazu odvetnika Neaguja napadle oborožene skupine narodnih kmetov v vasi Vulturul. Legionarji so padli na tla ranjeni.
palice in noži. Le eden je ostal na nogah kot gora, Hristache Solomon, ki se ga takrat nihče ni upal dotakniti. Srdito se je branil, a na koncu je padel sredi ceste, premočen od udarcev. Tam na tleh so ga te zveri, ki so vedno postavljale vprašanje – takrat, kot to počnejo še danes – s palico udarile po glavi. Garda je dobila 70.000 glasov, kar je dvakrat več kot leto prej. Okrožja Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

in Tutova, kjer je kandidiral moj oče, je bila najmočnejša. Sledili so Câmpul-Lung z Moto; nato Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Osvojili smo pet sedežev in zdaj se moramo odločiti, kako jih zapolniti. Ostal sem v Cahulu, da bi Nutu Esanu lahko vstopil v parlament. Odločil sem se, da naj moj oče ostane v Barladu, da bi Stelescu, 25-letni študent, lahko vstopil v parlament; tako sem želel spodbuditi mlade v državi in jim dati spodbudo.

spodbuda. Zaupanje in ljubezen, ki sem ju izkazal temu mladeniču, pa mi nista bila vračana. [Opomba: Avtor se tukaj sklicuje na Stelescujevo prihodnja izdaja njegovih legionarskih tovarišev.]

V PARLAMENTU ZA DRUGIČ

Ves čas v parlamentu sem se boril proti vladi in njenim ukrepom, za katere sem menil, da so v nasprotju z blaginjo romunskega ljudstva, saj sem se pravzaprav boril tudi proti vsem prejšnjim administracije, ki so se izmenjevale na čelu države. Država ni imela kaj pričakovati od vseh teh vlad. Tam se ni kovalo nič razumnega za prihodnost našega ljudstva. Vse
Ukrepi in zakoni so bili le nekakšna paliativna sredstva, ki so iz dneva v dan podaljševala grenak in žalosten obstoj naše države.

Ko so v Griviti po ukazu ministrstva za notranje zadeve streljali romunske delavce, sem se do dna srca zgrozil nad odnosom prokomunistov znotraj Narodno-kmečke stranke, ki so ploskali vladnemu koraku, zato sem stopil na oder in se štel za svojo dolžnost, da spregovorim takole: »Slabo je, da so nesrečni delavci šli na ulice, a še huje bi bilo, če oni in naši ljudje, soočeni s krivico, ki kliče do neba, ne bi šli ven, ampak bi resignirano sklonili glavo pod jarem in prepustili državo v roke nekaterih izkoriščevalskih politikov. [Opomba: Avtor tukaj govori o delavski stavki v ...

Machine Translated by Google

tovarna Grivita Rafiway v Bukarešti 4. februarja 1933 pod nacionalno-kmečko upravo.]

Tukaj citiram iz uradnega zapisnika te seje:

„Gospod Corneliu Zelea Codreanu ... Gospod predsednik, kolegi kongresniki! V imenu skupine, ki ji pripadam, zahtevam, da se poleg preiskave, ki jo običajno izvajajo pristojni organi, izvede še ena parlamentarna preiskava, ki jo sestavljajo predstavniki različnih političnih skupin v tem parlamentu. To zahtevam, ker dvomim o resničnosti izjave gospoda ministra za notranje zadeve; dvomim za to iz zelo dobrega razloga. 24. januarja, ko so romunski študenti, nacionalistični in krščanski, šli na grob neznanega vojaka, da bi postavili križ, je državna varnost posredovala časopisu v Bukarešti informacijo, da je to dejanje zrežirala in financirala Moskva.“

"Če informacije, ki jih imate glede afere Grivita, prihajajo tudi iz takšnega vira, potem zelo dobro razumem, kako prav imate, ko sprejemate takšne ukrepe, kot ste jih storili včeraj in danes."

(Aplavz s klopi 'Železne garde' in tistih iz
Kmečka stranka dr. Lupuja).

Drugič, želim povedati, da se jaz, tako kot vsi ljudje zdrave pameti v tej državi, ne bojimo komunizma ali boljševizma. Bojimo se nečesa drugega, dejstva, da ti delavci nimajo kaj jesti; lačni so.“

(Aplavz s klopi 'Železne garde' in tistih iz
Kmečka stranka dr. Lupuja).

"Nekateri od teh delavcev zaslužijo le 1100 lejev na mesec in imajo 5, 6, 7 otrok."

Dr. V. Lupu: "Res je."

G. Corneliu Zelea Codreanu: »Ker imam 5, 6, 7 otrok, takšne plače ne zadostujejo niti za njihov vsakdanji kruh, po drugi strani pa se bojim tudi nečesa drugega: njihove žeje po pravičnosti.«

Dr. N. Liipu: Zelo dobro!

Corneliu Zelea Codreanu: »Zato boste morali zadovoljiti ti dve potrebi: lakoto in žejo po pravičnosti,«

Machine Translated by Google

(Aplavz s klopi 'Železne garde' in klopi Kmečke stranke dr. Lupuja) »in ta država bo uživala popoln red.«

(Sestanek v četrtek, 16. februarja 1933. Uradni monitor 41 z dne 23. februarja 1933)

Ena od težav, ki zavirajo parlamentarno dejavnost, so tisoči zahtev ministrstvom za nekakšno posredovanje. To predstavlja resnično kazen za nas s strani naših volivcev.

(1) ker morajo poslanci večino časa zapraviti z izpolnjevanjem teh zahtev. Ta sistem je nevaren za življenje organizacije, saj ohromi celotno njeno dejavnost; lahko izgubi celotno bitko. Da bi služil svojim podpornikom, moraš opustiti usodo svoje države. Čez nekaj časa sem opazil, da med tistimi, ki so prihajali k meni s takimi zahtevami, ni bilo legionarjev. Vsi so bili bodisi profesionalni berači bodisi posebej poslani nasprotniki, ki so nas želeli ohromiti.

(2) ta sistem nas je postavil v občutljiv položaj, da smo morali iti pred možmi, proti katerim smo se borili, in od njih zahtevati usluge. Zaradi teh razlogov sem osebno zavrnil posredovanje za kogar koli. Med vsem svojim delovanjem v parlamentu nisem nobenega ministra prosil za nič.

Drugo kategorijo so sestavljali tisti, ki so nas prihajali prosit za denar. Med stotinami, ki so vsak dan trkali na naša vrata, ni bilo nobenega legionarja. Nekateri so bili resnično bolni ali pa so padli v nesrečo, nekateri pa so ta sistem spremenili v pravi poklic.

Končno je bila naša skupina majhna organizacija, v formaciji, v gibanju, v nenehnem boju. To je od mene zahtevalo predvsem neprekinjeno pozornost do vseh sovražnikovih potez; vključevalo je odkrivanje in odbijanje sovražnikovih načrtov, osvajanje in organiziranje novih položajev, z drugimi besedami, nenehno opazovanje bojišč po vsej državi, podnevi in ponoči. Pred vsem drugim pa je bil potreben nadzor nad legijsko vzgojo, da se ne bi zbudili in se postopoma spremenili v politično kategorijo moralne okužbe, iz katere se ne bi mogli izvleči in v kateri bi legionarski duh umrl.

Machine Translated by Google

Parlament mi je vzel čas, ki sem ga resnično potreboval za vodenje.

STANJE
LEGIONARSKA ORGANIZACIJA
V LETU 1932–1933

Jeseni 1932 in pozimi 1933 so si legionarji lahko oddahnili. Tri leta in pol bojev so bila končana. Ti mladeniči so si zdaj zaslužili počitek. Minili sta skoraj dve leti, odkar sem se naselil v Bukarešti.

V Iasiu me je nadomestil Banea, ki so mu pomagali Totu, Cranganu, Tasca in Stelian Teodorescu, da bi obravnaval vprašanja v zvezi s študenti, tiskarno, našim domom itd. Legijska študentska skupina
povečalo se je in zdaj predstavlja več kot polovico militantnih študentov. V Cluju je Banica Dobre dobro začela z organizacijo; prav tako v Cernautiju z Lauricem, kjer je bil legionar
Življenje je lepo brstelo pod duhovnim vodstvom profesorja Traiana Braileanuja, okoli katerega so se zbirali profesor Toppa in drugi. V celotni Bukovini je legijski tok in
organizacija je rasla pod sposobnim poveljstvom veterana in uglednega nacionalista Vasileja Iasinschija. V Kišinjevu sta delala Tudorache in Serghie Floreseu; V Oradea Mare, Iosif Bozantan.

Mladina, vzgojena v Bratovščinah križa, je bila že ob vstopu na univerzo pripravljena. V Bukarešti je začel izhajati pogumen in odlično voden nacionalistični časopis Calendarul ("Koledar") pod vodstvom g. Nichiforja Crainica in s sodelovanjem peščice intelektualcev na čelu s profesorjem Dragosom Protopopescujem. Ta časopis je pogumno utiral novo in široko pot v romunskem intelektualnem svetu, vzdolž krščanske...

Machine Translated by Google

in nacionalistično linijo. Članki g. Crainica so bili še posebej pravi topniški ogenj, ki je povzročil opustošenje v sovražnikovih vrstah. V študentskem gibanju v prestolnici so legionarji zasedli prve bojne vrste. Traian Cotiga je predsedoval študentskemu centru, ki je imel legijski odbor.

Med intelektualno mladino prestolnice se je čutil preobrat. Njihova vest je bila zaposlena z velikimi problemi, ki so vplivali na življenje našega naroda. Nadarjena skupina, ki je gravitirala okoli nove revije Axa ("Os") s Polihroniadeom, Vojenom, Constantom, so se legionarskim vrstam pridružili drugi ugledni mladeniči, kot so profesor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, profesor Viadimir Durnitrescu, inženir Virgd Ionescu, profesor Radu Gyr, odvetnik Popov, slikarja Basarab in Zlotescu, vsi zelo nadarjeni in navdušeni, so delovali v skladu z legionarsko ideologijo.

Zdrava, čista kot solza in pogumna, se nam je vedno bolj približevala. Vendar se nam je zdelo nepremišljeno, da bi množica Makedoncev v štirikotniku [Opomba: Več okrožij v južna Dobrudža, ki jo je Romunija priključila ob koncu balkanske vojne leta 1913.] bi bila sprejeta v gardo, ker bi jo, tako nedavno ponovno naseljeni v državi, izpostavili preveč preganjanja. Makedonska univerzitetna mladina pa se je v celoti pridružila legionarskemu gibanju. Na čelu te makedonske mladine so bili trije ugledni kulturni možje: Papanace, Caranica in Sterie Ciumeti.

S prvima dvema sem se pogosto posvetoval, saj sta oba imela občudovanja vredno presojo, podprto z brezhibno čistostjo ter iskreno, veliko ljubeznijo in pogumom.

Ne verjamem, da je od leta 1931 minil dan, ne da bi se srečali z njimi. V tem času preganjanja smo ure in ure razpravljali o udarcu za udarcem, krivici za krivico, izdaji za izdajo. Vsaka novica o novem mučenju legionarja je bila nož, ki nam prebada srca.

Bolečina, ki smo jo pretrpeli zaradi vseh zlorabljenih legionarjev, je mučila naše duše; še posebej pa nezmožnost videti v prihodnosti kakršno koli upanje na pravico.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti je živel z mano podnevi in ponoči. Bil je mladenič velike pravičnosti in pasje zvestobe. Postal je glavni blagajnik garde. Vse svoje dni – kolikor jih bo še imel – bo mislil samo na gardo, skrbel bo zanjo in deloval samo zanjo, svojega življenja ne bo živel za nič drugega kot za gardo.

V različnih delih države so se pojavili drugi dragoceni elementi: dr. Pantelimon, pater Ionescu Duminica, dr. Augustin Bidian v Sibiu; oče Georgescu-Edincti, duhovni spovednik študentov, borec veteran, stotnik Ciulei v Bacauu, Aristotel Gheorghiu, prav tako veteran, ki je poveljeval v Ramnicul-Saratu; v Bradi, Ion Iliescu; v Constanti, Seitan; pater Doara in Victor Barbulescu v Valcei; Profesorji Vintan, Ghenadie in Duma v Temišvaru; in veterani legionarji, profesorji Nicolae Petrascu, Horia Sima, odvetnik Iosif Costea, Colhon in drugi, ki imajo zdaj poveljniška mesta v različnih delih države.

Bukarešta je razdeljena na sektorje [Opomba: Vsak od petih velikih sektorjev nosi ime ene od barv: zelena, rumena, rdeča, modra in črna.] in znotraj njih smo se začeli organizirati. V zelenem in modrem sektorju sta bila dva dobra moža, Nicolae Constantinescu in Doru Belimace, dva močna značaja, dva trdna uma, Doru Belimace pa je bil eden najuglednejših študentov na Filozofska fakulteta; Nicolae Constantinescu je imel izjemno ekonomsko ozadje in je bil študent na Trgovski akademiji. Kmalu sta oba dokazala, da imata izjemne lastnosti legionarske vere in poguma.

V tem obdobju je bil ustanovljen tudi prvi legijski čin naslednji ukaz z dne 10. decembra 1932:

A) V legijski hierarhiji je določen prvi višji čin, imenovan Legijski poveljnik. Glede na njihovo žrtvovanje, delo, junaštvo, vero, sposobnosti in delovno dobo so naslednji legionarji napredovali po abecednem vrstnem redu: Banea Ion, doktor medicine; Belgea Ion; Blanaru Ion, inženir;
Dumitrescu Ion, duhovnik; Ionescu Andrej; Silaghi Victor, odvetnik; Steleseu Mihail, kongresnik; Totu Nicolae, študent; Traian Cotiga, študent; Tanase Antohi, rokodelec.

Machine Translated by Google

B) Vsi legionarji iz let 1927 in 1928, ki so dali zaobljubo in so še vedno v aktivnih vrstah legije, so s tem povišani v čin pomočnika poveljnika legije.

Podpis: Corneliu Zelea Codreanu.

Druge, starejše od drugih, so premestili v Legijski senat in Legijski vrhovni svet.

Machine Translated by Google

Politični vojak, 2. in 3. del, Derek Holland

Machine Translated by Google

DRUGI DEL:
POTREBA PO POLITIČNEM VOJAKU.

Ko se narod goreče dvigne v boj za svojo svobodo in
Čast, vedno je manjšina tista, ki resnično navduši množico.
Zaton Zahoda (Oswald Spengler)

V ospredju boja proti silam zla, ki preplavljajo ves svet v oceanu umazanije, korupcije in izdaje, so različna nacionalistična gibanja v Evropi. V Veliki Britaniji je edina organizirana sila Nacionalna fronta, a tudi ta je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja naredila precej temeljne napake glede tega, kaj je bilo potrebno za odrešitev naše države. Razprave so se vedno vrtele okoli tega, ali naj imamo pohod tukaj ali tam; ali naj se potegujemo na teh ali onih volitvah; ali lahko storimo kaj za izboljšanje naše "podobe". Te razprave so bile približno tako koristne kot prepiranje, kdo lahko ima kateri ležalnik na Titaniku. Seveda je naše ime postalo bolj znano, čeprav bi to dosegli tudi z drugimi metodami; ostaja dejstvo, da ves naš čas, denar in energija niso ustavili prihoda niti enega samega priseljenca; niso ustavili zaprtja niti ene same tovarne; niso ustavili posilstva, fizičnega in duhovnega, naše domovine.

Naš neuspeh je bil preprost, a ključen. Ne potrebujemo politik, doktrin ali dejavnosti – čeprav so te stvari pomembne v celotni politični shemi – temveč novega tipa človeka, ki bo vsak dan živel nacionalističen način življenja, ki bo deloval kot svetilnik in navdih tistim britanskim rojakom okoli sebe, ki obupujejo nad našim položajem. Druge diskreditirane stranke že nekaj časa ponujajo našim ljudem politike in doktrine.

generacije, ampak s kakšnim učinkom? Zakaj bi se moral NF za povprečnega Britanca razlikovati od drugih? Če želimo uspeti, moramo udariti v bistvo zadeve: naši ljudje potrebujejo za zgled nekoga, ki živi po tem, kar oznanja. Ta zgled imenujemo politični vojak.

Kaj sploh je politični vojak?

Če pogledamo najvišje obdobje evropske zgodovine, lahko zlahka prepoznamo tip ljudi, ki utelešajo ali izražajo duha

Machine Translated by Google

ki jih naš narod tako obupno potrebuje.

V stari Grčiji so živeli Špartanci, strogo, zelo disciplinirano ljudstvo, ki se je v zgodovino zapisalo predvsem zaradi svojega junaškega položaja v bitki pri Termopilah. Tukaj so
300 Špartancev, ki jih je vodil njihov bojevniški kralj Leonidas, se je pod poveljstvom cesarja Dareja spopadlo s 100.000 perzijskimi vojaki; Špartanci se pred tako veliko razliko niso zdrznili od strahu, temveč so ponosno zapeli svojo bojno himno, Kastorjevo pesem, in nato umrli v ognjenem in krvavem lončku. Čeprav so Špartanci izgubili, se zgodovina spominja njih.

V starem Rimu je bil rimski stotnik tisti, čigar vojaške spretnosti in predanost večnemu Rimu, Pax Romani, so ga pripeljale do izgradnje enega najlepših, dobro urejenih imperijev v svetovni zgodovini in nam posledično zapustile toliko dediščine, ki jo lahko cenimo.

V srednjeveški Evropi so živeli krščanski križarji, katerih predanost idealom askeze in viteštva je tako utelešala Evropo, Vzhod in Zahod, da še danes »viteško vedenje« velja za visoko obliko hvale. Papež Urban II. je te viteze, nadnacionalno skupnost, ki izvira iz ene kulture, opisal kot tiste, ki so »pripravljeni pohiteti, kamor koli izbruhne vojna, in vanjo prinesti bes svojega orožja, da bi branili čast in pravičnost«.

V našem stoletju je bil morda najbolj izstopajoč primer politične vojaštva romunska železna garda, legionarsko gibanje, ki ga je ustanovil in oblikoval genij Corneliuja Codreanuja.
Duh, ki ga je to gibanje ustvarilo, je bil tako močan, tako vseprisoten, da je v svojih kratkih 15 letih obstoja okužil celo ljudstvo.
Še danes komunistične oblasti obsojajo legionarje, tako zelo jih je strah njihove duhovne in navdihujoče moči – moči, ki raste, ko mukotrpno delo marksistične Vzhodne Evrope ubija vse, česar se dotakne.

Vendar Evropa nima monopola nad političnimi vojaki in vsa ljudstva in kulture imajo potencial, da ustvarijo tovrstnega človeka, vsak primeren svojim posebnim okoliščinam. Vzemimo za primer
Islamska revolucionarna garda v Iranu pod vodstvom mul. Ni se treba strinjati z nobenim ali vsemi njihovimi cilji, da bi cenili in spoštovali njihov pogum. Njihova vera v svoj cilj je tako močna, da bodo brez orožja tekli skozi minska polja, da bi napadli sovražnika.

Machine Translated by Google

položaje; njihovi ideali so tako vseobsegajoči, da bodo vozili tovornjake z bombami v sovražnikove tabore, dobro vedoč, da je smrt
neizogibno. Ali imajo prav ali ne, ni sporno, vendar je jasno, da je ta moč, to prezir do smrti, snov, iz katere se ustvarjajo zmage. Ta moč je gnala jenkijsko vojno.
stroj iz Libanona – medtem ko so se ameriške čete borile za varnost zaposlitve, plačni paket in pokojnino, so se njihovi nasprotniki v revolucionarni gardi borili za ideal, neodvisno,
Iranski Iran. Naučiti se moramo, da je moč idealizma neizračunljiva.

Ko si ogledamo nekaj primerov, ki sem jih navedel, bo večini bralcev ena stvar takoj očitna – namreč, da so vsi bojevniki, vojaški možje. Vendar bi bilo popolnoma
Napačno je verjeti, da je ta vidik, vojska, najpomembnejši vidik ali celo eden najpomembnejših vidikov. Skupni imenovalec, ki omogoča, da se vsi ti možje postavijo v
Razlika v isti kategoriji je kljub očitnim razlikam v dejstvu, da jih je navdihoval duhovni in verski ideal, ki je popolnoma prevladoval v njihovih življenjih. Nič ni stalo med njimi in tem idealom.
Za zmago svojega Ideala so bili pripravljeni žrtvovati vse. Če bi jim bil njihov Vzrok iz nekega razloga odrečen, bi njihova življenja izgubila smisel,

nimajo nobenega pomena. Bili so odlični bojevniki, ker je v njih gorel plamen, ogenj, ki ga je bilo mogoče ugasniti šele, ko so izdihnili svoj zadnji, smrtni dih. Bil je plamen, ki ga je njihov
sovražniki pogosto niso imeli ali razumeli, a so se jih bali in spoštovali. To je ta plamen, ta goreči duh, ki ga moramo ponovno prižgati, če želimo, da ima naša kultura kakršno koli prihodnost, vredno
ime. Če se izkaže, da to presega naše zmožnosti, se bodo vsi naši materialni dosežki, naša znanost in tehnologija, naša intelektualna veličina razkrili kot popolnoma neuporabni, za večino
Pomembna stvar v življenju je volja do življenja. Če te volje pri našem ljudstvu ni, nas noben znanstvenik in nobena naprava ne bosta rešila.

Naloga političnega vojaka je spodbujati voljo do življenja z razkrivanjem resnične narave življenja – v nasprotju z materialistično nočno moro tega stoletja, ki jo zmotno jemljemo kot »življenje« –
in tako, da živi to življenje. Da bi to dosegel, mora politični vojak doživeti duhovno revolucijo, notranjo revolucijo, ki vodi, usmerja in prežema njegovo življenje. Ko je to doseženo

Machine Translated by Google

V bistvu bo politični vojak vsa svoja dejanja presojal glede na to, ali prispevajo k cilju ali ne. On bo človek, ki ne bo rekel: "Kaj imam od tega?", ampak človek, ki bo rekel: "Kaj lahko storim, da pomagam?" Za to vrsto človeka bodo določene besede imele ključ do samega pomena življenja: čast, pravičnost, samospoštovanje, poštenost, vera, ponižnost, sočutje, ljubezen.

Ne bo dovolil, da bi bila napadena njegova čast ali čast naroda ali pa ga spodkopavajo nevredni; ne bo stal križem rok, ko bodo njegovi ljudje izkoriščani, temveč bo postal osrednja točka v boriti se za pravičnost. Ne bo izgubil samospoštovanja in vrednosti zaradi odvisnosti od zunanjih dejavnikov, kot so droge ali pijača, saj ve, da če ima notranjo moč, ki ohranja življenje potem bo nepremagljiv. V vseh svojih dejanjih bo iskren, velikih in majhnih, ker nacionalistični militant vodi z zgledom. Imel bo popolno in nedvomno vero v

pravičnost svoje Vloge; on bo človek, ki si bo prizadeval do meja svojih zmožnosti za napredek blaginje svojega ljudstva in naroda, vendar bo to storil brez kakršne koli misli na pohvalo ali publiciteto. Ostal bo ponižen, zavedajoč se, da so njegova dejanja stvar dolžnosti, ki jo navdihuje višji način življenja. K dejanjem ga bo spodbudilo fizično posilstvo naše čudovite države in uničenje naše bogate kulture; njegovo sočutje bo takšno, da bo šibke in potrebne našega naroda ogrnil s svojo izjemno močjo. Njegova ljubezen bo čista in osvežujoča, oživljajoča in navdihuje vse in vse, česar se dotakne.

Politični vojak je človek, ki ga podpira večni ideal in ki bo v vseh situacijah deloval pozitivno v obrambo tega, kar je prav, dobro in resnica. Še nikoli v zgodovini Evrope ni bila potreba po bataljonih političnih vojakov tako nujna, tako vitalna.
Vrste naših sovražnikov so ogromne: banke, komunisti, prostozidarji, sionisti, kapitalisti. Imajo denar in moč; prevladujejo v medijih; s svojim nadzorom nad vladami nadzorujejo cele vojske; v krvni obtok naroda vbrizgavajo jedke ideje, ki nas slabijo, nas delajo apatične, nas delajo brezdomce.

In kaj imamo za boj proti temu? Nekaj tisoč domoljubov v vsaki državi zahodne Evrope. Nimamo denarja, moči, vpliva, sploh ne medijev. Mi smo Špartanci,

Machine Translated by Google

Redki. To so Perzijci, mnogi. Soočeni s to grozno resničnostjo naši rojaki, potem ko so ocenili možnosti, množično zapuščajo bojišče in trdijo, da so stvari »neizogibne«. »Ne moremo zmagati,« pravijo. »Stvari so šle predaleč,« pravijo. »Morda komunizem ne bo tako slab,« pravijo. Kako prav je imel Emrys ap Iwan, valižanski nacionalist iz devetnajstega stoletja, ko je pripomnil: »Neizogibno ni visoki stolp modrih, ampak zgolj svetišče plašnih.«

Politični vojak bo na to mračno resničnost gledal v povsem drugačni luči, ker je idealist in realist. Ideal je cilj našega boja; realizem je tista lastnost, ki narekuje, kako lahko ta cilj najbolje dosežemo. Politični vojak bo, ko bo pretehtal orožje na obeh straneh, priznal, da smo v vseh pogledih prekašani, razen v enem. Ta izjema je naša vera, naš ideal, ki nam je dražji od samega življenja in ki ga ni mogoče ustrahovati, podkupiti ali izsiliti z mučenjem. Ta vera je le meglen spomin, žareča žerjavica v večini naših ljudi – naloga političnega vojaka je, da to žerjavico razpihuje in podžiga, dokler njen utrip ne postane močnejši in intenzivnejši, dokler ne postane besneč pekel, ki bo zajel naše ljudstvo in našo deželo v iskanju...

Narodna svoboda, socialna pravičnost in resnično svobodna Evropa. Politični vojak bo s svojo prisotnostjo spodbujal navdušenje, tovarištvo in predanost. On bo luč, ki bo premikala meje teme. Ljudje bodo iskali njegov nasvet; upoštevali bodo njegov nasvet; zbrali se bodo in se vrnili v boj močnejši od najtršega jekla.

Vsak dan smo priča prelivanju krvi iz pohabljenega telesa evropskih narodov. To je prizor, ki ga lahko le cinični ali nezainteresirani gledajo, ne da bi jih ganilo globoko sočutje in sveta jeza. Lepa ženska, ki je nekoč očarala svet s svojim intelektom, veličino in živahnostjo, zdaj leži v jarku, brcnjena do nezavesti od

barbarske horde supersil. Le vojska političnih vojakov jo skuša braniti pred poplavo nasilnih udarcev. Ta vojska je majhna, njena naloga ogromna, a se kljub temu bori naprej. Ne bo dovolila, da bi se naša dediščina, kultura, tradicije in plemenite vrednote zmlele v prah, za vedno izgubile zaradi strahopetnosti večine. Ta vojska se bori za zmago, če pa naj bo poraz razsodba

Machine Translated by Google

usode, potem bo to boj do zadnjega moža, z mečem v roki –
poklon, vreden naših najboljših prednikov.

In če vas bodo brezglavi pridigarji »Umetnosti mogočega« napadli z obtožbami o »fanatizmu«, se spomnite besed Johna Jenkinsa, sina, na katerega je Wales lahko upravičeno ponosen:

> „O fanatizmu bom povedal tri stvari: prvič, da če je res, da ima fanatik moč
> deset mož, to je potrebno, ker ostalih devet mož ne more motiti. Drugič, ni vedno res, da fanatik ne šteje stroškov dejanja; postal sem fanatik, ker nisem bil pripravljen sprejeti posledic nedejavnosti. Nenazadnje, če želi Wales preživeti in njegova kultura in dediščina zacveteti, bo to mogoče le z gorečo in neomajno predanostjo Walesu predvsem. 'Vse ostalo'
>
> vključuje družino, možnosti, kariero, zdravje, svobodo in samo življenje. Verjamem, pravzaprav vem, da
> Wales lahko navdihne tovrstni fanatizem in da je ta fanatizem bistveni katalizator, potreben za premikanje večine ljudi.«

Kar Jenkins pravi o Walesu, ne velja nič manj za druge britanske narode in njihove sorodnike v Evropi.

TRETJI DEL: POT POLITIČNEGA VOJAKA.

»Skrbno si moraš zastaviti cilj, da boš na vsakem mestu in pri vsakem dejanju ali zunanji uporabi notranje svoboden in gospodar samega sebe ter da bodo vse stvari pod teboj in ne ti pod njimi.«[3]

Leta 1965 je Marcel de Corte v Lausanni v Švici izdelal naslednje opažanje: »Pogosto slišim reči, da to pomeni, vzeto kot

[3] Posnemanje Kristusa (Tomaž Kempis)

Machine Translated by Google

takšni niso ne dobri ne slabi. Priznam, da me ta trditev spravlja v zadrego, saj se sprašujem, kje lahko najdemo sredstva, ki so zgolj sredstva, ne da bi bila hkrati inertna, neuporabna, neobstoječa, morda podobna kakšni čudni napravi Heatha Robinsona. Sredstva ni mogoče nikoli obravnavati kot takega, razen zgolj v mislih. Sredstvo se vedno obravnava v odnosu do cilja."

V sodobnem času se pogosto sliši trditev, da »cilj upravičuje sredstva«, in to je trditev, ki se ji brez razmišljanja pridružuje preveč nacionalistov. Kot jasno pove izjava Marcela de Corteja, sta sredstvo in cilj enotnost, organsko povezana in medsebojno odvisna v praktični politiki. Za domoljuba so cilji, h katerim stremimo, popolnoma v nasprotju s cilji

Ustanovitev, zato bodo seveda tudi sredstva drugačna.
Metod, ki jih rdeči ali brezpilotni letalniki velikega kapitala uporabljajo za vzpostavitev svojih režimov terorja, nacionalisti ne morejo legitimno uporabljati, ne da bi s tem povzročili ogromno škodo tako militantom kot njihovi Vlogi, na kateri je Codreanu zgradil svoje Gibanje.

Vzemimo za primer taktiko terorizma – nekaj, kar je treba razlikovati od zgolj političnega nasilja ali atentata –
To je nacionalistični tradiciji popolnoma tuje, saj je njen cilj, teoretični in praktični, vzbujati strah med prebivalstvom z neselektivnim umorom navadnih ljudi s kroglami in bombami. To metodo zavračamo iz dobrega razloga, ker iščemo podporo ljudi, da bi izboljšali njihovo usodo, in to je težko doseči z njihovim iztrebljanjem! Zanimivo dejstvo je tudi, da "nacionalistične" skupine, ki to uporabljajo

pristop – IRA, tolpe Sternov in Irgun, ETA, reakcionarne vojaške diktature Latinske Amerike – so prav tiste skupine, katerih »nacionalistične« reference se nam zdijo zelo vprašljive. Če razglašamo, da ljubimo svoje ljudstvo in kulturo, kakšno vlogo lahko v nacionalistični politiki imajo metode, ki porajajo strah in sovraštvo? Če razglašamo, da nam je Absolutna Resnica najbližje srcu, kako lahko v svojih dejanjih lažemo in goljufamo, ne da bi izkrivljali prav tisto Resnico, ki smo jo namenili braniti in širiti? Naj nihče ne reče, da bodo stvari drugačne po nacionalnem

Revolucija, kajti človek, ki ne more vztrajati pri svojih načelih, ko je nemočen in nima kaj izgubiti, jih verjetno ne bo vztrajal, ko dobi oblast in ima vse izgubiti.

Machine Translated by Google

Pravijo, da vaja dela mojstra in to je nekaj, kar moramo imeti v mislih vsak dan našega nacionalističnega življenja.
Poti, ki so jih ubrali naši nasprotniki, so jih vodile v suženjske države ZSSR in ZDA – mi smo ubrali drugačno pot, saj si prizadevamo za narodnorevolucionarno državo.

To ne pomeni, da ne moremo biti diskretni v svojih dejanjih ali se zateči k agilnosti uma; pravzaprav velja ravno nasprotno.
Naša načela nam narekujejo, da se opiramo na vsako kito svojega bitja - fizično, duševno, duhovno – da se pri napredovanju Vprašanja naprežemo do skrajnih meja, hkrati pa ohranjamo čistost svojega Duha. Preveč enostavno je opustiti svoja načela in vrednote, če se prepiramo s pritiskom okoliščin. Potrebna je moč značaja, pogum in odpornost, da se upremo jedkim idejam naših sovražnikov, ki nam svetujejo, da uberemo lahko pot. Samo enkrat moramo sklepati kompromise in že smo na spolzkem pobočju, ki vodi v izdajo. Naša pot ni lahka. Je naporna, je asketska, je pokrajina krvi, znoja in solz. Dan, ko to ne bo več tako, je dan, ko se bo revolucionarni nacionalizem prodal.

Razumevanje odnosa med sredstvi in cilji ni zgolj akademska vaja, temveč bistvena kvalifikacija, ki določa ne le zaposlovanje političnih
Vojaki, pa tudi, kako jih oblikovati v narodne revolucionarne bojevnike. To je pogoj za spoznanje, zakaj nekatere metode za nas nikoli ne bodo sprejemljive. Poglejmo si
novačenje. V preteklosti je bila bojevniška elita dejstvo vsakdanjega življenja in prav tako naravna kot sončni dnevi in zeleni pašniki, danes pa je v najboljšem primeru romantičen spomin. Zato se moramo soočiti z ostrim sklepom, da bodo ljudje, kot ste vi – bralci te brošure – morali ubrati pot, postati politični vojaki, ki bodo omogočili zmago.

Nekateri se boste ob tej misli zasmejali. Nekateri se boste ob misli ustrašili. Nekateri boste priznali, da nimate tistega, kar je potrebno. Žal je Bog, Usoda, imenujte to kakor koli želite, odločil, da se moramo vi in jaz lotiti te zahtevne naloge. Naši predniki so se morali soočiti s podobnimi situacijami in mi moramo črpati moč iz njihovega duha, ki nas žene naprej. Na temeljih njihovega duha moramo dvigniti zastavo keltskega križa in kljubovati vsem, ki so dovolj neumni, da izzovejo jezo tega naroda.

In če nočete biti ti bojevniki, komu lahko narod

Machine Translated by Google

obrniti? Tisti z glavami v pivu ali vrečki lepila? Tisti, ki iščejo 'resničnost' v znanstvenofantastičnih videoposnetkih ali heroinu? Tisti, ki govorijo na glas in dolgi, ki grozijo s "Somrakom bogov" in kljub temu žalijo nekaj funtov v denarju ali nekaj ur na sestanku? Idiot na ulici, ki misli, da so kratka hrbet in boki, poceni pivo in nov klobuk princese Di pomen nacionalizma? Plastični patriot, meščanski troten, vedno tako predan "zelenim in prijetnim angleškim pašnikom", a ne tako predan, da ne bi žrtvoval svojega "domoljubja", če bi to ogrozilo "ugled", ki mu ga izkazujejo sosedje in prijatelji? Nihče od nas si ne želi tega boja, a dolžnost kliče. Tisti, ki nočejo, so preprosto strahopetci. Politični vojak lahko spoštuje svojega sovražnika, izdajalca in dezerterja pa lahko le prezira. In ko jim je bila rojstna pravica vaših otrok ukradena in razdeljena

sovražniki, jim boš lahko pogledal v oči in rekel, da si storil vse, kar si lahko?

Če imate pogum in odločnost, kako postanete narodni revolucionar? Nobena dva politična vojaka ne moreta biti popolnoma enaka, čeprav ju bosta seveda imela.
veliko skupnega. Razlike, ki obstajajo, bodo posledica tega, da smo posamezniki, ki imajo tako prednosti kot slabosti.
Te razlike nam ne bi smele povzročati težav; pravzaprav jih lahko obrnemo v našo korist, saj učinkovito vojsko sestavljajo različni tipi mož. Samo poglavarji in noben Indijanec je prav tako neuporabno kot samo Indijanci in noben poglavar. Nekateri izmed vas boste postali voditelji, drugi bojevniki, a vsi boste ključni za naše nacionalno poslanstvo.

Pot razvoja, program usposabljanja, ki doseže vrhunec z rojstvom političnega vojaka, je križ, ki nam ga položijo na hrbet. Z nošenjem tega bremena, z bojem, počasi – in mislim počasi – pridobimo lastnosti, ki jih potrebujemo. Obstajajo tisti, ki si prizadevajo za fizično odličnost kot svoj najvišji cilj v življenju – ti bodo potrdili, da ta odličnost ni nekaj, kar se podari zastonj z vsako galono bencina, ampak nekaj, kar zahteva trdo delo in veliko bolečine. Na enak način je postati politični vojak stvar aktivistov, ne pa diktatorjev iz fotelja ali samozvanih Mož usode.

Kljub temu je pot razvoja preprosta in logična

Machine Translated by Google

v svoji strukturi. Sprva si zadate cilje le za majhne stvari, cilje, ki vam bodo, ko jih boste dosegli, vlili samozavest
in spretnost za doseganje ambicioznejših ciljev. Najpomembneje na tej stopnji je biti iskren do sebe, saj če tega ne morete storiti, ne boste nikoli iskreni do svojih sodelavcev. Usedite se in po obdobju resnega razmisleka sestavite seznam svojih dobrih in slabih točk, pri čemer se ne pozabite izogibati skrajnosti pretirane kritike ali samozadovoljstva. Ko to storite, izberite
ena dobra točka, ki jo je mogoče razviti in izboljšati, in ena slabost, brez katere bi vam bilo bolje. Na papirju se sliši izjemno enostavno, v resnici pa je to bitka titanskih razsežnosti. Prišli bodo trenutki, ko boste mislili, da vam gre dobro, nato pa boste nenadoma padli na tla in se vrnili k starim navadam. Vendar ne obupajte in se ne pustite malodušiti zaradi neuspeha, ker
Prav vstajanje s kolen in ponovni poskus razvija vašo samodisciplino in voljo do uspeha kljub vsem oviram. To je proces, ki bo za vas duhovno naredil tisto, kar bodo po trditvah Charlesa Atlasa njegove uteži naredile za vas fizično! Srečo lahko razumete le, ko razumete žalost, uspeh pa lahko cenite le, ko ste izkusili grenak okus neuspeha. Če se ne morete premagati v majhnih stvareh, se boste v krizi izkazali za povsem neuporabne. Ko se bodo stvari v prihodnjih letih resnično zaostrile, ko bo zatiranje nasilno, sistematično, popolno, boste želeli vedeti, da se lahko v boju zanesete na svoje tovariše, oni pa bodo želeli vedeti, da se lahko zanesejo na vas. Miru v duši, ki ga bo to zaupanje v druge prineslo, ni mogoče preceniti.

Naj vam dam nekaj praktičnih idej, kje začeti, vendar ne pozabite, da so to le splošni primeri, ki vas bodo spodbudili k razmišljanju v pravi smeri.

Ali gledate televizijo večer za večerom? Če da, skrajšajte čas
da to počneš, ker si
nepotrebno se izpostavljajte propagandi naših sovražnikov, pa naj bo to dokumentarec ali telenovela. Svoj čas izkoristite bolj konstruktivno in na način, ki pomaga narodnemu boju.
Preberite politično knjigo ali revijo. Pojdite na sprehod po podeželju ali v park in uživajte v darovih narave. Poskrbite za dodatno deljenje letakov ali prodajo časopisov. Organizirajte diskusijsko skupino pri sebi za nekaj prijateljev ali se vključite v lokalno

Machine Translated by Google

skupnostne skupine, kot so združenja najemnikov, Prijatelji Zemlje in tako naprej, in se borijo za lokalno pravičnost.

Ali spijete 4, 5, 6 ali več pintov, ko ste zvečer zunaj? Zmanjšajte na 2 ali 3 pinte; ne le, da boste imeli več
denar, ki ga boste dali na razpolago Vlogi, a vaše zdravje se bo močno izboljšalo. Poleg tega križarji niso bili znani po svoji pivski pogumnosti!

Ali veliko kadite? Če je tako, zmanjšajte ali še bolje, prenehajte.
Veliki biznis ohranjate v poslu le s tem, da škodujete svojemu zdravju. Prišli bodo trenutki, ko boste morali ukrepati hitro, in tisti, ki vztrajajo pri tem, da prevzamejo videz sopejočega dinozavra, bodo potem morali plačati ceno!

Ali daste obisk nogometa ali zabave pred udeležbo na dogodku NF? Če je tako, se naučite pravilno določiti prioritete. Seveda vsakdo potrebuje odmor od boja, vendar ne pozabite, da če NF propade zaradi polovičarstva svojih članov, to ne bo pomenilo le smrtnega zvona za narod, temveč tudi za tiste motnje, ki ste jih imeli za tako pomembne.

Če nimate navade brati, si to navadite in se vedno potiskajte na višje ravni. Znanje je moč in več ko veste, večja grožnja postajate za sistem.

Pridite na strankarske seminarje, kjer se boste naučili izdelovati lokalne letake, ki vam bodo pomagali pri promociji nacionalističnih idej v vaši lokalni skupnosti; kjer se boste naučili sitotiskanja plakatov in majic; kjer vam bodo naši predavatelji na preprost način razložili naše revolucionarne ideale in kar bo izboljšalo vašo sposobnost prepričevanja ljudi.

Te stvari in še veliko več vas lahko nauči stranka, vendar obstaja široko polje za osebno pobudo: naučite se novih jezikov, še posebej, če imate irske, škotske, valižanske ali kornijske korenine; naučite se voziti, tipkati, javno govoriti. Obiskujte večerne tečaje elektronike, mehanike, stenografije ali novinarstva ali pa se ukvarjajte s telesno aktivnostjo, kot je dvigovanje uteži ali borilna veščina. Obstaja milijon in ena stvar, ki jih lahko storite, da se izboljšate, stvari, ki vam bodo dale zadovoljstvo in pomagale Vlogi doseči zmago. Karkoli se boste lotili, se odločite, da boste vztrajali do konca. Ravno to, kar od vas pričakujejo bedaci v parlamentu, je sedenje in ničnedelje, saj jim s tem močno olajšate delo.

Machine Translated by Google

Za tiste, ki so pripravljeni narediti potrebne žrtve, da bi postali Politični vojaki, razviti boste morali določene vrline:

POTRPEŽLJIVOST: ker prehod na političnega vojaka zahteva čas in resničen trud ter se ne bo zgodil v enem tednu ali nekaj mesecih. To je delo, ki bo trajalo vse življenje, če je cilj Popolnost.

MIRNOST: ker bodo z naraščajočo državno represijo preživeli mirni, zbrani in mirni, ne pa panični amaterji.

SAMODISCIPLINA: ker tisti, ki so gospodarji sebe, so gospodarji svoje situacije.
Imajo moč, ki je ni mogoče videti, a jo čutijo tako tovariši kot nasprotniki.

SMISEL ZA HUMOR: ker življenje ni ravno rožnato, a tudi ni dolgo garanje. Je
malo obojega. Razvij sposobnost smejanja sebi in svoji situaciji, pa se boš spremenil v spektralnega bojevnika, ki bo preganjal naše sovražnike.

Moč smeha je bila nedavno v Italiji ponazorjena na sojenju 30 nacionalističnim militantom, katerih povprečna starost je bila 20 let. Sojeni so jim zaradi kaznivih dejanj, ki bi, če bi bila dokazana, vodila v
V mnogih primerih so bili obsojeni na dosmrtno ječo, ti militanti, nedolžni pred Bogom in ljudmi, so ohranjali najboljše nacionalistične tradicije. Italijanski mediji in sodstvo so povsem pričakovali, da bodo ti mladeniči sedeli tam na zatožni klopi, s kamnitim obrazom, resni, zaskrbljeni. Kako razočarani so bili, ko so ti tovariši, ignorirajoč dogajanje, igrali karte, se smejali in šalili drug z drugim.
jim je bilo vseeno, in zakaj bi jih sploh? Štiri leta čakanja na sojenje, ponudbe za predčasno izpustitev tistim, ki bi se spremenili v Supergrass –
Vendar se niso niti za kanček odpovedali svoji veri. Sodnik je zahteval, da ga jemljejo resno, in bil je sprejet z glasnim smehom. To je resnična moč – razglaša, da smrt sama nima moči nad njo. To je moč, ki nas bo naredila nepremagljive, kajti kaj lahko naši sovražniki storijo onkraj tega? Stari Kelti so to zapisali

Machine Translated by Google

moč v pregovor: »Bori se za svojo državo in sprejmi smrt, če je potrebno, kajti smrt je zmaga in osvoboditev duše.«

Borili se bomo za Anglijo Williama Byrda in Thomasa Talusa; za divjo lepoto Cornwalla in spokojnost Lake Districta. Borimo se za Wales – deželo tovarišev – ne le za njeno čustveno literaturo in glasbo, temveč tudi za junaški duh Owaina Glyndwra. Borimo se za Škotsko, njeno višavje in otoke, njene balade in barde. Borimo se za Irsko, deželo paradoksov: tragedije in komedije, humorja in kratke jeze; za čistost, ki jo G. K. Chesterton takole trdi: »Prave laži Dublina in Belfasta so bolj resnične kot prave resnice Westminsterja.«

Malo je še treba povedati, ko se soočite s končno izbiro: Ali boste postali revolucionarni bojevnik, ki se bori za nacionalno svobodo, ali strahopetec, ki se bo sklonil, da bi poljubil umazane škornje gnijočega sistema?

NAJ STRAHOPEČEC SKLENI GLAVO OD SRAMOTE.

NAJ BOJEVNIK VE, DA JE NJEGOVA NAGRADA
PRIDI!

Machine Translated by Google

Nacionalsocializem Biološki pogled na svet

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

„V vsakem trenutku obstaja ortodoksija, skupek idej, za katere se domneva, da jih bodo vsi pravilno misleči ljudje brez dvoma sprejeli. Ni ravno prepovedano trditi to ali ono, vendar se to 'ne počne'.“
»Kdor koli izpodbija prevladujočo ortodoksijo, se znajde utišan s presenetljivo učinkovitostjo. Resnično nemodno mnenje skoraj nikoli ni deležno poštenega zaslišanja, niti v popularnem tisku niti v visokobrbovskih periodičnih publikacijah.« – George Orwell

Kot nacionalsocialist se nenehno soočaš s težavami pri vodenju smiselnega pogovora z nenacionalsocialistom. Pogosto imaš občutek, da je tak dialog popolnoma nemogoč in da živiš v dveh popolnoma različnih svetovih. Delno je seveda razlog za to obžalovanja vredno stanje v propagandni podobi nacionalsocializma kot vrhunca človeške zlobe, ki so jo naši sovražniki ustvarili v javnosti. Vendar pa mladim to, kar se je zgodilo pred več kot sedemdesetimi leti, ni več tako pomembno. Že od zgodnjega otroštva so lahko spremljali vso zlobo in krutost, ki je pustošila po svetu od "zmage humanizma" leta 1945, živo predstavljeno prek televizije, in med mlado generacijo obstaja zelo spodbudna težnja, da ima manj pristranski odnos do življenja in njegovih različnih problemov kot prejšnja generacija.

Kot nacionalsocialist se nenehno soočaš s težavami pri vodenju smiselnega pogovora z nenacionalsocialistom. Pogosto imaš občutek, da je tak dialog popolnoma nemogoč in da živiš v dveh popolnoma različnih svetovih. Delno je seveda razlog za to obžalovanja vredno stanje v propagandni podobi nacionalsocializma kot vrhunca človeške zlobe, ki so jo naši sovražniki ustvarili v javnosti. Vendar pa mladim, kar se je zgodilo pred več kot sedemdesetimi leti, ni več tako pomembno. Že od najzgodnejšega otroštva so lahko spremljali vso zlobo in krutost, ki pustošita po svetu od "zmage humanizma" leta 1945, živo predstavljeno prek televizije in

Machine Translated by Google

Med mlado generacijo je zelo spodbuden trend imeti manj pristranski odnos do življenja in njegovih različnih težav kot prejšnja generacija.

Vendar to ne pomeni, da imajo mladi sploh kakšno predstavo o tem, kaj nacionalsocializem v resnici je, niti da pokažejo veliko razumevanja, ko jim poveš. Odraščali so v svetu, kjer so bili namerno odtujeni od vseh naravnih vrednot in naravnih etičnih norm ter učeni, da je vse relativno in kjer meja med resnico in lažjo ni več obstajala, saj ni absolutnih stvari in je vse odvisno od tega, kako se odločiš gledati na to. V tem svetu brez vrednot ljudje živijo v miselnem vakuumu, popolnoma brez stika z resničnim svetom, njegovimi neusmiljenimi biološkimi zakoni ter absolutnimi moralnimi in družbenimi obveznostmi, in neizogibno je, da se nacionalsocialistična ideja v takšnem političnem in filozofskem vesolju dojema kot nerazumljiv tuji element.

V nasprotju z današnjim brezskrbnim relativizmom, kjer so vse ideje – vsaj načeloma – enako sprejemljive in veljavne, nacionalsocializem predstavlja nenehna prizadevanja za iskanje absolutne resnice in za to, da bi ta resnica postala temelj človeške družbe. Za razliko od meglenih nakladanj neumnih filozofov iz namizniškega doma in orientalskega misticizma pa nacionalsocializem temelji na zdravi pameti in svoje argumente išče v resničnem svetu, kjer razliko med resnico in lažjo ter med dobrim in zlim določajo dejstva in ne pobožne želje in teoretične sanjarjenja.

V tej luči je očitno, da mora nacionalsocializem zavrniti koncepte in moralne norme vseh vladajočih ideologij, kar seveda vodi v prepad razumevanja, ki ga je težko premostiti – preprosto zato, ker ni skupnega referenčnega okvira med nacionalsocialisti in ljudmi, katerih razmišljanje določajo ideje sedanjega reda. Nacionalsocializem preprosto pomeni absoluten, nepreklicen in brezkompromisen boj proti samim filozofskim temeljem celotnega vladajočega svetovnega reda. Na naslednjih straneh bomo poskušali razložiti posledice tega spopada med sedanjim redom in vrednostnim sistemom biološkega pogleda na svet.

Machine Translated by Google

Kot je bilo verjetno že jasno razvidno na prejšnji strani, ima nacionalsocialistična ideja zelo malo skupnega s politiko v običajnem pomenu besede. Nacionalsocialistično gibanje ni ena od običajnih političnih organizacij, ki zgolj zastopajo neke skupinske interese bolj ali manj materialistične narave. Njihov cilj je zgolj sestaviti politični program, ki je dovolj nejasen in prazen, da bi pritegnil potrebno volilno maso za parlamentarno platformo, kjer si lahko njihovi "izvoljeni predstavniki ljudstva" prisvojijo čim večji kos pogače zase – in morda za člane svoje stranke – na račun preostale družbe.

Nacionalsocializem je veliko več kot to – je svetovni nazor, celovita filozofija življenja, ki zajema vse vidike človeškega obstoja. Kot privrženec takšnega svetovnega nazora gledate na vse pojave v družbi z enega in istega zornega kota, tako da vsak posamezen vidik postane del enotne celote, tako kot vaša mnenja na vseh področjih določa isto povezovalno načelo, ki vam omogoča razumevanje in razlago vseh vidikov življenja in njegovih skrivnosti. Tako je svetovni nazor osnova odnosa njegovih privržencev do religije, etike, politike, ekonomije – in načina, kako organizirajo svoje osebno življenje.

Seveda nacionalsocializem ni edina filozofija življenja, ki trdi, da zajema vse vidike obstoja. Drugi primeri so na primer vse religije, ki načeloma dajejo vsem, ki vanje verjamejo, smernice za ravnanje in stališča v vsaki življenjski situaciji. Danes pa so bile religije prisiljene sklepati kompromise v obupanem poskusu premostitve hitro naraščajoče vrzeli med verskimi dogmami in realnostjo. V zadnjih 500 letih je ta vrzel vodila do vse večje sekularizacije krščanskih držav starega sveta in je prisilila zahodnjaške vlade večine islamskih držav, da so opustile strogo versko strukturo družbe v korist kapitalističnega ali komunističnega materializma.

Primer družbe, ki je šla v nasprotno smer in radikalno poudarja enotnost med politiko in religijo, je Homeinijev Iran, danes pa obstajajo fundamentalistične skupine po vsem muslimanskem svetu in drugod, ki se borijo za vzpostavitev srednjeveških družb, ki temeljijo na črki Korana. Drug primer je Izrael, ki temelji na verskem prepričanju, da

Machine Translated by Google

Judje so »Božje izvoljeno ljudstvo« in imajo božansko pravico do ozemlja, ki si ga prizadevajo od Arabcev, in kjer zlasti najbolj ortodoksne skupine posledično zavračajo najmanjše odstopanje od talmudskega prava. To pravo je produkt stare nomadske družbe in ga je nemogoče uporabiti v sodobni industrijski državi, kar vodi do številnih tipično semitskih konstrukcij, s katerimi se zaobidejo stroga verska pravila, npr. glede sobote in leta Šmitta, kjer bi morala vsa zemlja ležati v prahi, pa ne!

Podobne metode lahko opazimo v arabskih državah, kjer je ramadan pogosto bolj ali manj trajno odpravljen, ker so države »v vojni« z revščino. Vsi takšni poskusi »goljufanja« jasno kažejo, da so ti svetovni nazori popolnoma neustrezni kot vodilne smernice v sodobnem svetu z njegovo zahodno tehnologijo –
in da niso bili dovolj močni, da bi svojim privržencem preprečili željo po tem novem življenju, ki ni del njihove kulture, temveč rezultat uspešnega parazitizma. Razlog za ta neuspeh je preprosto v tem, da te religije temeljijo na slepi veri in ne na resničnosti.

Seveda imajo pobožni kristjani enako željo, da ohranijo Sveto pismo kot najvišjo avtoriteto in središče vsega razmišljanja.
Tako si katoliška cerkev nenehno prizadeva povečati svoj vpliv na razvoj družbe v tradicionalno katoliških državah, kot so Poljska, Irska, Italija, Španija in Latinska Amerika – in da bi to dosegla, mora pridobiti politično moč. Njena glavna slabost pa je,
številna notranja nesoglasja glede tega, kako naj bi ta cilj dosegli in katere dele krščanske doktrine je treba poudariti. Tudi v Severni Ameriki ima krščanstvo zelo pomemben politični vpliv, ki ga nikakor ne gre podcenjevati – čeprav je v upadanju – in v Evropi ima večina držav krščanske politične stranke, ki poskušajo okrepiti tako imenovane krščanske vrednote kot del svojega političnega programa. Vendar pa religija kot taka v teh strankah igra zelo skromno vlogo – preprosto zato, ker je krščanstvo izgubilo svoj vpliv na ljudi – če ga je sploh kdaj imelo. Nekako so ga ljudje na severu vedno dojemali kot tujo idejo in njihova interpretacija le-te je bila pogosto zelo nekrščanska. Danes je zreducirana na anakronistično reliktijo. Na Danskem je na primer približno 95 % prebivalcev članov luteranske državne cerkve. Vendar pa

Machine Translated by Google

Le 2 % jih hodi v cerkev, še manj pa trdi, da verjamejo v doktrino. Krščanstvo je kot duhovna sila med ljudmi mrtvo.

Vendar je marksizem tudi filozofija življenja, ki predstavlja svetovni nazor, ki ureja vse vidike človeškega življenja, medtem ko se vse druge politične ideje v našem delu sveta osredotočajo predvsem na nepomembne administrativne in ekonomske probleme. Te ideje so ohlapno povezane z določenim temeljnim odnosom do življenja na splošno in odnosa med posameznikom in družbo, vendar so glede človekovih duhovnih potreb – načeloma – popolnoma nezavezane. Ne izključujejo nobene verske pripadnosti – nasprotno, vedno poudarjajo popolno versko svobodo in trdijo, da religija in politika nimata nič skupnega in ju je treba ločiti – kot da bi bila religija nekaj nepomembnega v primerjavi s politiko. Tako so lahko člani vseh teh liberalnih ali konservativnih strank kristjani, Judje, muslimani, ateisti ali budisti. Njihovo versko prepričanje velja za popolnoma nepomembno za njihovo politično delo. Združeni so v poskusu reševanja nekaterih dokaj dobro opredeljenih praktičnih problemov v državnem aparatu, vendar imajo lahko povsem različne duhovne cilje. Kot je bilo že omenjeno, je ta razdrobljenost resnično nezdružljiva z naravo religije, vendar jo morajo verske skupnosti bolj ali manj nejevoljno sprejeti, če želijo sploh kakorkoli vplivati na družbo.

Prava filozofija življenja, kot je nacionalsocializem, nima absolutno nobenega prostora za takšno atomistično delitev življenja na različne predelke, ki niso med seboj povezani. Nacionalsocializem je sposoben rešiti vse praktične probleme v družbi z uporabo načel svoje temeljne filozofije, njegovi privrženci pa ne potrebujejo nobenega tujega elementa za zadovoljevanje svojih duhovnih potreb. Nacionalsocializem sam po sebi daje popoln odgovor na vsako vprašanje, ki si ga človek lahko zastavi. Znano je, da religije temeljijo izključno na veri – nekaj, kar so ponosni priznati! Torej, obstoj Boga, brezmadežno spočetje, vstajenje, drugi prihod itd. so vse stvari, ki jih ne morete dokazati – razen seveda, če sprejmete Boga kot avtorja Svetega pisma, kar je še ena stvar, v katero morate preprosto verjeti – kljub vsem dokazom, ki jih imate o nasprotnem. Če ne verjamete brez dokazov, ste sumničavci – tako kot dvomljiv Tomaž, ki je – očitno kot najinteligentnejši od učencev – želel dokaz, da je človek v

Machine Translated by Google

pred njim je bil dejansko križan. V nasprotju s tem ponosom na nevednost tako marksizem kot nacionalsocializem trdita, da temeljita na znanstveni resnici. Marksizem pa je bil izumljen za mizo, naloženo z učenimi, filozofskimi knjigami – vendar brez kakršnega koli stika z realnostjo ali znanostjo, mimogrede. Če pogledamo natančneje, marksizem prav tako temelji na veri kot katera koli religija – namreč na popolnoma neznanstvenem prepričanju, da so vsa biološka bitja, ki hodijo po dveh nogah in nimajo perja, ustvarjena enaka, in na prav tako absurdni ideji, da so proizvodni pogoji tisti, ki so določili zgodovino na enak način, kot naj bi okolje – in ne geni – določalo razvoj posameznika. To seveda pomeni postaviti voz pred konja. Ni treba veliko inteligence, da bi spoznali, da je v resnici človek tisti, ki je oblikoval svoje okolje – in vzpostavil družbeni red, vključno s proizvodnimi pogoji – in ne obratno.

Za razliko od vseh teh drugih filozofij nacionalsocializem ni bil nikoli izumljen – izhajal je iz večnih naravnih zakonov, ki obstajajo tako dolgo kot vesolje in ki urejajo vse življenje, odkar je nastal prvi primitivni organizem. To je lepo in jasno izrazila Savitri Devi, znana pokojna nacionalsocialistična filozofinja, v svoji knjigi Strela in sonce:4

> „Nacionalsocialistična ideja v svojem bistvu presega ne le Nemčijo in naš čas, temveč arijsko raso in človeštvo samo ter katero koli obdobje; v končni fazi izraža tisto skrivnostno in nezmotljivo modrost, po kateri“
> Narava živi in ustvarja: neosebna modrost pragozda in oceanskih globin ter sfer v temnih poljih vesolja; in slava Adolfa Hitlerja ni le v tem, da se je vrnil k tej božanski modrosti, ampak da jo je spremenil v praktično politiko regeneracije svetovnega obsega.

Z drugimi besedami, nacionalsocializma ni izumil Adolf Hitler. Je zavestni izraz temeljnih zakonov

4 Savitri Devi, Strela in sonce (izdaja arhiva Wewelsburg), str. 168

Machine Translated by Google

Narava upravlja naša življenja. Temelji na neskončni ljubezni do stvarstva v vsej njegovi raznolikosti, globokem, brezpogojnem spoštovanju modrosti narave in goreči volji za ohranitev življenja, kot je iz te modrosti zraslo. Edini način za to je, da se človeška družba organizira v skladu s temi temeljnimi zakoni. Biti proti nacionalsocializmu je torej prav tako absurdno in nelogično, kot bi bilo nasprotovati zakonu gravitacije ali dejstvu, da je Zemlja okrogla! Nacionalsocializem v resnici ni nič drugega kot uporaba fizikalnih in bioloških zakonov na političnem, ekonomskem, družbenem in verskem področju človeškega življenja, tako kot se danes uporabljajo za tehnologijo. V tej luči je nacionalsocializem resnično znanstven – za razliko od katerega koli drugega svetovnega nazora. Ne želi prilagoditi resničnosti nobenim vnaprej zasnovanim teorijam, temveč teorije resničnosti. Novi epohalni znanstveni mejniki bi se tako takoj odražali v praktičnem življenju nacionalsocialistične skupnosti.

Seveda si včasih morda želimo, da bi bili nekateri od teh zakonov nekoliko drugačni, vendar moramo nujno sprejeti, da jih je nemogoče spremeniti. Zakonov narave ni mogoče odpraviti ali spremeniti z glasovanjem v Generalni skupščini Združenih narodov, ameriškem kongresu ali katerem koli drugem nacionalnem parlamentu! Morda bi bilo vse lažje, če bi bili vsi ljudje in vse rase ustvarjeni enaki in če ne bi bilo nobenih dednih dejavnikov, ki bi urejali in omejevali naše individualne možnosti razvoja. Vendar to ne drži in ni nobene možnosti, da bi to dejstvo spremenili s pobožnimi željami, tj. tako, da bi ravnali, kot da teh zakonov ni. Graditi družbo na takšnih sanjah je smrtni greh, ki ima lahko le katastrofalne posledice.

Te posledice so preveč jasne, če pogledamo družbe, ki so jih zgradili naši sovražniki na Vzhodu in Zahodu. Soglasno imenujejo nacionalsocializem »evangelij zla« – medtem ko sami vladajo svetu na robu gospodarske in moralne katastrofe, svetu, ki ga pestijo inflacija, brezposelnost, kriminal, nesmiselno nasilje, zloraba drog, onesnaževanje, pornografija, korupcija, lakota in ekološke katastrofe – svetu, ki je od leta 1945 doživel le šestnajst dni miru in kjer je bilo v istem obdobju pobitih nešteto milijonov ljudi. In nad tem turobnim svetom

Machine Translated by Google

lebdi strašna grožnja jedrske vojne, ki bo uničila vse višje življenje na zemlji.

Nič čudnega, da človek živi v nenehnem strahu pred tem, kaj mu prinaša naslednji dan! Žal je ta strah in brezup najbolj razširjen v arijskem delu sveta, kjer sta dekadenca in moralni propad najbolj razvita. Tukaj so ljudje popolnoma odtujeni od vseh zdravih in naravnih vrednot ter spremenjeni v brezdušne zombije, katerih tesnobe pomirja materialno bogastvo – v nenehni tekmi proti ekonomskemu kaosu. Kljub vsem materialnim dobrinam sodobnega sveta ti ljudje niso ne srečni ne zadovoljni. Popolnoma jim manjka idealov in navdušenja ter so izgubili vso vero v prihodnost. Arijec preprosto ni pripravljen imeti otrok na ta svet. Ker ne vidi prihodnosti, ima raje trenutne razkošje kot ohranitev svoje rase in kulture. V tej greznici si poskuša zagotoviti čim bolj udobno življenje in njegovo edino upanje je, da se neizogibna katastrofa ne bo zgodila v njegovem življenju. Tako pasivno opazuje, kako deželo njegovih prednikov počasi, a vztrajno prevzemajo vesoljci, ki se še ne zavedajo, da konec belega človeka pomeni konec vse civilizacije, kot jo poznamo.

To je zlata doba, ki so jo naši sovražniki obljubili svetu leta 1945 – to so uspeli zgraditi v sedemdesetih letih, odkar imajo absolutno oblast. V teh okoliščinah so obeti za prihodnost zagotovo mračni. Vendar ni nujno, da je tako. Da je svet v tako zloveščem stanju, je izključno posledica človekovega popolnega nespoštovanja zakonov narave.

Kot nacionalsocialist se neizogibno počutiš kot nekdo z drugega planeta, ko enkrat spoznaš naravo sedanjega reda. V tem sistemu ne moreš imeti nobene vloge in vsakdanji boj za preživetje v okviru te družbe se mora zdeti kot jalova izguba časa. Kot nacionalsocialisti si predstavljamo popolnoma nov svetovni red, ki temelji na "neomajni modrosti, po kateri narava živi in ustvarja". Le znotraj takega novega svetovnega reda lahko življenje na tem planetu dolgoročno preživi. Vendar pa mora človek za vzpostavitev tega novega reda sprejeti, da

Machine Translated by Google

Ni povzdignjen nad naravo. Človek ni gospodar stvarstva, temveč sestavni del celote narave in je podvržen popolnoma enakim zakonom kot vsi drugi živi organizmi. Prav tako mora sprejeti tudi znanstveno dokazano dejstvo, da se človeške rase razlikujejo – ne le po zunanjem videzu, temveč tudi glede na svoje duševne in intelektualne značilnosti – in končno, da so vsa človeška bitja posamezniki, ustvarjeni neenaki, in da njihova življenja v glavnem določajo dedni dejavniki in ne njihovo naravno okolje.

To se seveda morda zdi »nepravično«, vendar mora človek prepoznati, da v naravi ni pojma pravičnosti v pomenu, ki ga običajno uporabljamo za to besedo. Kot ljudje lahko – in bi morali – organizirati družbo, zgrajeno na pravni in socialni pravičnosti, ker imajo vsi člani družbe koristno funkcijo in lahko zato zahtevajo enako zaščito pred zakonom in varnost pred ekonomskim izkoriščanjem. To je del varnosti, ki je nujna in naravna v organizirani družbi – pravzaprav je to del samega razloga, zakaj so se ljudje lotili vzpostavljanja stabilnih družbenih struktur, da so si želeli te varnosti.

Vendar ne moremo ustvariti biološke pravičnosti – tako kot ne moremo ustvariti biološke enakosti. S človeškega vidika se bo vedno zdelo izjemno krivično, da nekatere ljudi napadejo grozne, boleče in neozdravljive bolezni že v mladosti, medtem ko lahko drugi uživajo v dobrem zdravju do stotega leta starosti –

tudi če ima tisti, ki umre pri petindvajsetih letih, veliko večje umske darove in bi lahko človeštvu dal veliko več kot tisti, ki doseže starost. Ne glede na to, kaj si o tem mislimo, je tako – kljub vsem našim zdravniškim veščinam – in človek se mora naučiti sprejeti, da narava ne priznava našega koncepta pravičnosti, in vsak poskus uvedbe nekakšne božanske pravičnosti v prihodnjem življenju je treba zavrniti kot absurden poskus pobega pred realnostjo.

V zvezi s tem sovražniki nacionalsocializma pogosto trdijo, da je biološko pojmovanje človeške narave, ki je sama osnova nacionalsocializma, "neetično". Na to lahko odgovorimo le, da je nemoralna tako imenovana "etika" teh nasprotnikov, ker temelji na normah in vrednotah, ki niso utemeljene na naravi. Za nacionalsocialiste obstaja samo ena resnica:

Machine Translated by Google

zakoni narave, in vse, kar ni v popolnem skladu s to resnico, je absolutno 100 % napačno!

To seveda pomeni popolno zavrnitev krščanstva, katerega nenaravni dualizem je sama osnova prevladujočega »moralnega« kodeksa – tudi tam, kjer je ta kodeks prikrit pod liberalno/humanistično ali marksistično oznako. Po krščanstvu ima človek med vsemi bitji zelo poseben položaj, saj ima božansko dušo. Ta duša je univerzalna in nebiološka. Ne razlikuje se od rase do rase ali od posameznika do posameznika in ni odvisna od inteligence ali katere koli druge duševne ali telesne lastnosti posameznika, niti ni dedna ali kako drugače pod vplivom narave. Prav ta duša dela vse ljudi enake v očeh Boga, ne glede na to, kaj počnejo ali kaj so, dokler verjamejo vanj. Za kristjana je govoriti o človeku kot o produktu bioloških dejavnikov »poniževanje«. Po krščanstvu je celotno človekovo življenje nenehen boj med božansko dušo (duhom) in »materijo«, tj. Naravo oziroma – na osebni ravni mesom, ki predstavlja Zlo in ga je treba premagati, da bi dosegli večno življenje v nedoločenem raju v oblakih (ali na zemlji po Armagedonu). Življenje na zemlji je le priprava na prihodnje življenje – bodisi v Abrahamovem naročju bodisi v peklu, vse odvisno od tega, kako uspešni so bili ljudje v boju proti svoji biološki naravi. Samo po sebi je življenje na zemlji brez vrednosti, le dolina solz.

Krščanstvo je torej značilno po izrazitem preziru do življenja in narave. Je religija za zgubarje in sanjače, ki se ne morejo spopasti z življenjskimi izzivi, ampak le preživljajo čas, zaupajoč, da bodo »zadnji prvi in prvi zadnji«, saj krščanstvo vsakega zločinca, ničvrednika in duševno prikrajšanega bedaka obravnava kot dragocenejšega človeka kot marljivega in ustvarjalnega državljana. Predstavlja niz norm in vrednot, ki postavljajo devico nad mater, meniha nad očeta družine ter šibke in trpeče nad močne in zmagovalne, pravzaprav mrtve nad žive. Prezira vsakršen užitek v življenju in poveličuje samomučenje in samoponiževanje kot pozitivne znake, da se človek bori proti svojemu mesu in sprejema, da se je rodil kot posoda greha, ker ni ves duh.

Ne glede na to, s katerega zornega kota gledate na krščanstvo predstavlja perverzen in mizantropski odnos do življenja, ki lahko

Machine Translated by Google

pod nobenim pogojem ne sme biti tolerirano v zdravi družbi. Povedano brez ovinkarjenja. Krščanstvo je nekakšen duhovni aids, ki je uničil našo naravno imunost proti nebiološkemu razmišljanju. Je kontaminirajoča bolezen uma in proti njej se je treba boriti z vsemi močmi.
pomeni.

Za razliko od kristjana naj bi nacionalsocialist živel. Naj bi širil svoje sposobnosti in razvijal svojo osebnost, kolikor je le mogoče, znotraj meja svoje biološke narave – tako fizično kot duhovno. Ni

naj bi preživel življenje na kolenih pred bližnjevzhodnim bogom, prosjačeč za usmiljenje in odpuščanje za "greh", ker se je rodil v Naravi. Želimo si videti ponosne in harmonične ljudi, ki so samozavestni vase in v svoje poslanstvo v življenju –
ne prestrašenih in potrtih produktov mizantropskih predstav, kot je »izvirni greh«, ki človeku pušča le eno upanje v življenju: da mu bo »Bog« odpustil, če le verjame in se pokesa. Prav tako si ne želimo sramežljivih in obupanih žrtev pluralističnega pogleda na svet z njegovim zanikanjem absolutnih vrednot. Nacionalsocialisti niso ateisti. Verjamemo v božanstvo, toda naše božanstvo je popolno nasprotje judovsko-krščanskemu Jahveju. Za nacionalsocializem obstaja samo eno resnično božanstvo: nedoumljiva ustvarjalna moč, ki se kaže povsod v naravi. To je božanstvo, ki mu izkazujemo poklon s spoštovanjem in spoštovanjem do modrosti zakonov narave. Kot nacionalsocialisti ne sledimo nobenemu drugemu glasu kot glasu narave in nobeni drugi etiki kot etiki narave, in poznamo le en smrtni greh: poskušati se upreti tej etiki. To ni mistika, kot trdijo nekateri, ampak panteizem – ideja, da se božansko izraža skozi naravo in nikjer drugje. Panteizem ima korenine daleč nazaj v zgodovini in je eden od temeljev nemškega idealizma in romantike v 19. stoletju. Gre za spoznanje, da svoj obstoj dolgujemo življenjskemu načelu, ki ni le vsota njegovih kemičnih komponent. Nacionalsocializem torej življenje vidi kot več kot le materialistično prizadevanje za maksimalno potrošnjo in samozadovoljevanje – življenje vključuje obveznost varovanja božanskega načela, katerega del smo. Nekateri bi to morda imenovali religija, vendar za ohranitev tega ne potrebuje vzpostavitve naracije, ki temelji na vraževerju – in zagotovo ni »vera«. Ne temelji na prepričanju, temveč na dejstvih.

Machine Translated by Google

Čeprav je človek del narave, se nacionalsocialisti seveda popolnoma zavedajo, da se človek od vseh drugih živih organizmov razlikuje v enem posebnem pogledu: svojih edinstvenih možganih, ki mu omogočajo abstraktno razmišljanje. Ta sposobnost je človeku omogočila, da je preprečil ali ublažil del krutosti narave, ki jo morajo trpeti druga bitja. Naši možgani so nam omogočili, da ozdravimo bolezni, ki bi bile sicer neozdravljive, in da odkrijemo temeljna načela mnogih naravnih zakonov, tako da smo nekatera od teh načel lahko uporabili v svojo korist in – v dobrem ali slabem – razvili tehnologijo, ki je bila potrebna za raziskovanje Zemlje in izkoriščanje njenih bogastev.

Žal so nam naši možgani omogočili tudi, da zavestno prezremo zakone narave, ko se nam zdi udobneje, da jih poskušamo ignorirati, kot pa da jim sledimo. V primitivni družbi bi kmalu občutili posledice takšne kršitve, v visoko razviti tehnološki družbi pa boste lahko kršitev zakonov narave preživeli kar nekaj časa, ne da bi občutili neizogibne povračilne ukrepe. Vendar pa bodo prej ali slej prišli z neizprosno silo in takrat bo, če ne nemogoče, vsaj izjemno težko popraviti napake.

Končno so nam naši edinstveni možgani dali tudi občutke, ki jih pri nobeni drugi živali težko najdemo: strah pred neznanim, gotovost smrti in s tem tudi obupno potrebo po nečem, kar bi človeku dalo občutek duhovne varnosti in mu omogočilo, da bi videl smisel življenja onkraj boja za materialne dobrine. To je potreba, ki stoji za religijami, toda za razliko od njih se nacionalsocializem osredotoča na zadovoljevanje teh potreb na zemlji. V zvezi s tem je treba opozoriti, da niti možgani niti občutki niso izolirani, nebiološki dejavniki, temveč neločljiv del živega organizma, in tako kot fizične značilnosti človeka je tudi "duh" podvržen naravnim zakonom o dednosti. Kot nacionalsocialisti smo trdno prepričani, da mora biti družba kot celota organizirana tako, da se upoštevajo vsi vidiki naravnega prava. Zato ni dovolj, da se materialne potrebe ljudi zadovoljijo z vzpostavitvijo zdravega gospodarskega življenja. Poskrbeti je treba tudi za to, da so zadovoljene tudi duhovne potrebe!

Machine Translated by Google

Sovražnik človeka pogosto trdi, da je duhovni svet nacionalsocializma svet prisile in manipulacije, kjer je posameznik oropan svoje svobode in individualnosti samo zato, da bi postal del brezdušne množice. To je seveda daleč od resnice. Pravzaprav se to veliko bolj približa opisu demokracije. Demokrati so tisti, ki ljudstvo obravnavajo kot veliko sivo maso, kjer so razlike med posameznimi posamezniki pojasnjene le kot posledica naključnih vplivov okolja, ki jih mora družba »popraviti«, da bi ljudi »socializirala« v demokratičnem načinu življenja. Nacionalsocializem pa spoštuje posameznika. Vemo, da so vsi ljudje biološko edinstveni in da imajo različne talente in sposobnosti. Združevanje vseh teh individualnih darov v okviru družbe je ena najpomembnejših nalog nacionalsocialistične države.
Le na ta način je mogoče uporabiti celotno količino duševnih virov v ljudstvu – v korist tako posameznikov kot družbe.

Vendar pa vemo tudi, da genij in napredek nikoli nista prišla iz množice, temveč vedno iz posameznih, izjemnih posameznikov, in le tako, da posamezniku zagotovimo možnost, da se čim bolj svobodno najde in razvija v organizirani družbi, lahko pospešimo napredek človeka k vedno višji popolnosti. Če želimo rešiti ogromne probleme, s katerimi se svet sooča po sedemdesetih letih demokracije, je to nujno. Ker je očitno nemogoče dvigniti ljudi na raven, ki presega njihove prirojene možnosti razvoja, vsi neumni poskusi, da bi bili vsi ljudje v vseh pogledih enaki, nujno vodijo v poenotenje na najnižji ravni, tj. v zatiranje vseh posameznikov, ki se dvignejo nad povprečje v inteligenci ali na kakršen koli drug način. Ta trend ni delo nacionalsocializma, temveč demokracije, in verjetno ne bo izboljšal življenjskih razmer na zemlji.

Vendar pa se vsak poskus spodbujanja elite upravičeno razume kot grožnja samim temeljem demokratičnega sistema, kjer velja prepričanje, da bi moral imeti vsakdo ne le enake zakonske pravice, temveč tudi enak vpliv na javne zadeve, ne glede na to, ali ima potrebne lastnosti ali ne. Takšen sistem lahko državo le popelje v prepad. V nacionalsocialistični državi bo vodstvo sestavljeno iz najboljših v državi. Samo oni ...

Machine Translated by Google

bodo sposobni rešiti nastale težave – in se soočiti z odgovornostjo. Posamezni člani demokratične skupščine ne morejo biti odgovorni za svoja dejanja, ker se vse odločitve sprejemajo z glasovanjem in se morajo vsi prikloniti večini – ne glede na to, ali se strinjajo ali ne. Jasno je, da takšen forum ponuja prostor za najbolj izprijene elemente družbe.

Ironično je, da velika komercialna podjetja porabijo ogromno časa in denarja za iskanje in izobraževanje najboljših ljudi za vodilne položaje v korporaciji, medtem ko lahko vsak politični šarlatan brez kakršne koli izobrazbe postane predsednik vlade ali predsednik svoje države. Imeti mora le prave povezave in ne sme pokazati preveč inteligence, kar bi lahko kazalo na to, da ga različne interesne skupine, brez katerih podpore ne bi nikoli zmagal na volitvah, ne morejo tako zlahka manipulirati. Najpomembnejša lastnost demokratičnega politika je sposobnost brezsramnega laganja volivcem in dajanja obljub, ki jih nikoli ne namerava držati. To je patetično!

Zanikanje individualnosti in bioloških razlik med ljudmi je privedlo tudi do popolne zatiranja koncepta »genetske higiene«. Danes je higiena le umivanje rok in zob.

Človek sicer pozna načelo »genetske higiene«. Ogromno časa in energije porabi za vzrejo konj, krav, psov, golobov, papagajev itd. – vse po najboljših genetskih načelih, ko pa gre za razmnoževanje lastne vrste, ta načela popolnoma opusti – kot da bi veljala le v svetu živali. Tako prostovoljno prispeva k popolni biološki degeneraciji človeka.

V naravnem stanju je vsaka populacija podvržena biološki selekciji, kar pomeni, da se posamezniki, ki so najbolj primerni za dane okoliščine, povzpnejo na vrh te družbe, medtem ko morajo tisti, ki se ne morejo spopasti z življenjem, kakršno je, propasti. To je eden od železnih, neizprosnih zakonov narave, ki jih je človek uspel omiliti z gradnjo družb, kjer je prostor in zaščita tudi za šibkejše elemente prebivalstva, ki imajo prav tako pomembno vlogo v razviti družbi. Če pa ...

Machine Translated by Google

Če bomo popolnoma zaprli oči pred obstojem tega zakona narave, bomo tudi mi drveli v katastrofo, saj potem ne bomo mogli več zagotoviti potrebne biološke kakovosti v populaciji za ohranitev sistema, ki je dovolj močan tudi za zaščito šibkih.
Brez upoštevanja bioloških realnosti življenja bomo končali v svetu, kjer bodo najšibkejši posamezniki prvi propadli.

Nacionalsocializem torej ne bo – kot se pogosto trdi – pomenil, da so šibki zapuščeni in prepuščeni svoji usodi. Ravno nasprotno!
Nacionalsocializem je edino jamstvo, ki ga imajo šibki pred gotovo uničenjem. Vendar je treba tukaj poudariti
da šibkost ni ideal – je nekaj, proti čemur se je treba boriti, in to je mogoče le z dosledno genetsko higieno. Nacionalsocialistična država bo ljudi ozavestila o bioloških mehanizmih in s tem poskrbela, da si bo človek na tem področju povrnil svoje naravne nagone, da bo lahko biološko napredoval. Samo bedaki lahko verjamejo, da je človek že dosegel najvišji možni vrhunec razvoja. Da pa bi človek lahko še naprej napredoval, mora družba poskrbeti, da se bolezni in slabosti ne kopičijo in nenadzorovano ne ohranjajo z dedovanjem. Svoboda zavestnega prenašanja trpljenja na svoje otroke in genetskega razpadanja prebivalstva je zločin proti prihodnjim generacijam!

Hkrati mora družba poskrbeti tudi za zdravo okolje, da bolezni, ki jih povzročajo zunanji vplivi, za vedno izginejo. Pri tem ne mislimo le na družbeno okolje in razmere na delovnih mestih, temveč tudi na ekološko okolje. V nacionalsocialistični družbi je popolnoma nesprejemljivo, da pohlep po dobičku in pohlepni materializem dovoljujeta patogene umetne dodatke v hrani in oblačilih, nezdrave sintetične materiale v naših domovih in javnih zgradbah ter vse večje onesnaževanje zemlje, zraka in vode –

da ne omenjamo smrtonosne radioaktivne kontaminacije, ki bo trajala sto tisoč let. Vse to je logična posledica popolne sprevrženosti resničnih življenjskih vrednot, ki jo vidimo v tej neozdravljivo bolni družbi. Genetska higiena in splošni nadzor onesnaževanja sta le dva vidika istega vzroka: ohranjanje narave in ekološkega ravnovesja za zagotovitev nadaljnjega duhovnega in fizičnega blagostanja človeka. Brez zdravega okolja celo

Machine Translated by Google

Najboljši geni bodo uničeni in brez zadostne količine teh genov ne bo nihče, ki bi lahko ustvaril zdravo okolje.

Da bi ustvarili zdravo okolje za razvoj življenja, potrebujemo tudi zdrave družine, kjer lahko otroci odraščajo v harmoniji in so srečni. Drugo zlo sedanjega reda je, da tovrstno družino uničujejo običajni nebiološki način razmišljanja in nesmiselne ideje o ženskih osvobodilcih. Tako kot so rase različne, so različni tudi spola, in ideja, da sta moški in ženska biološko enaka, je resna grožnja preživetju človeka. Razlike med njima niso posledica družbeno konstruiranih "spolnih vlog", temveč bioloških vlog! Ni naključje, da ženska rodi otroke. Ni le biološko primerna za to nalogo, ampak tudi duševno, in kot mati nove generacije ima najpomembnejšo vlogo v družbi. Zamisel, da se mora "izpolniti" tako, da se pridruži delovni sili in dobi službo za tekočim trakom, medtem ko so njeni otroci prepuščeni drugim, je zločinska!

Ženske se lahko izpolnijo le v svoji biološki vlogi mater. Brez matere se družina sesuje. Otroci so prepuščeni sami sebi ali državnemu izobraževanju. Ko pridejo domov, nihče nima časa zanje. Ne učijo jih nobenih idealov in svoje idole dobijo iz televizije, slabe glasbe in še hujše literature. Živijo od hitre hrane in postanejo žrtve najhujše vrste komercialnega materializma. Seveda, če se ženska ne odloči, da se bo sploh izognila otrokom – bodisi z uporabo neke vrste "kontracepcijske" naprave bodisi z umorom otroka, če vseeno zanosi. Seveda feministke trdijo, da bi bilo prav tako naravno, da moški skrbi za otroke, ženska pa da hodi v službo. Dejstvo je, da bi moški, če bi bilo prav tako naravno, tudi rodil.

Nasprotno, ženska biologija bo vedno pomenila, da je ženska v šibkejšem položaju na trgu dela, ker je kot moški manj stabilna. Da ne omenjamo delovnih mest, ki zahtevajo določeno fizično moč. Ni čudno, da Elisabeth Badinter, judovsko-francoska feministka, v svoji knjigi (L'un est l'autre, = »Eno je drugo«, ki jo je izdala založba O. Jacob (!), Pariz 1986, in ni presenetljivo prevedena v skoraj vse zahodnoevropske jezike) zahteva presaditev maternice in jajčnikov v ...

Machine Translated by Google

moškim zagotoviti enakost! Družba, kjer takšna knjiga najde bralce, je resnično smrtno bolna!

Del človekove biološke narave je, da ni le izoliran posameznik, temveč tudi družbeno bitje, njegov družbeni nagon pa sega dlje od jedrne družine. Že od zgodnjih časov so ljudje živeli skupaj v skupinah, da bi se lahko bolje uprli nevarnostim svojega primitivnega obstoja. Če tega ne bi storili, bi človek kot vrsta težko preživel. Z drugimi besedami, življenje v organiziranih družbah je pogoj za človekov obstoj, želja po organiziranju pa je del naše narave. Brez organizirane družbe bi imel vsak posameznik dovolj dela, da bi zbral vsakodnevne potrebščine. Ne bi bilo presežka za umetnost, znanost, izobraževanje ali katero koli zdravstveno storitev. Visoka stopnja organiziranosti je preprosto predpogoj za kulturni in tehnološki razvoj. Zato nikakor ni naključje, da so najvišje kulture vedno ustvarjala ljudstva z najboljšo sposobnostjo organiziranja. Mimogrede, večina teh je bila Arijcev.

V vsaki organizirani družbi pa je nujno, da se posameznik prilagodi normi, ki jo deli z drugimi člani te skupnosti, in da se vzdrži zlorabe svoje inteligence in talentov na način, ki škoduje prav tisti skupnosti, ki je omogočila razvoj teh talentov.

Vendar pa potrebna zvestoba znotraj skupine ne more temeljiti zgolj na materialističnih premislekih. Ni dovolj imeti skupno službo za socialno delo. Smiselno je le, da se v skupnosti s skupno usodo, ki jo sestavljajo ljudje s skupnim ozadjem, skupnimi normami in vrednotami ter s skupnim življenjskim namenom, odpovemo delu osebne svobode –

ljudje, katerih predniki so skozi generacije osvajali in branili isto ozemlje, ker so želeli ohraniti svoj specifični jezikovni, kulturni in biološki značaj.

Prav ta želja je ustvarila našo kulturo, ki je tesno skladna s talenti, predstavami, ideali in vrednotami našega ljudstva – s tem, kar lahko imenujemo duša našega ljudstva. Druga ljudstva imajo druge talente, predstave, ideale in vrednote, zato so ustvarila druge kulture. Te so morda prav tako »dobre« kot naše – vendar so nam tuje, tako kot je naša kultura tuja drugim ljudstvom.

Machine Translated by Google

Govoriti o prihajajoči, univerzalni »kulturi sveta«, skupni vsem ljudem, je nesmisel. »Kultura«, ki se ni pojavila naravno kot ogledalo ljudske duše, je zanikanje samega pomena besede »kultura«, zgodovina pa zelo jasno kaže, da je vsaka civilizacija, ki ni bila več sposobna ohranjati in razvijati lastne kulture ter je zato uvozila in integrirala vse tuje kulturne elemente, na katere je naletela, stala neposredno pred svojim neizogibnim propadom.

Družba, sestavljena iz naključne mešanice ras, religij in filozofij, zagotovo ni izraz duhovnega in kulturnega bogastva, kot se danes pogosto trdi. Je absurdna mešanica, katere obstoja ni mogoče upravičiti z nobenim razlogom –
določen znak skorajšnjega razpada naroda in popolnega razkroja vseh norm in vrednot. Takšna družba je degenerirana parodija prave skupnosti – in ne more trajati, ker družbeno zvestobo med različnimi skupinami, ki začasno živijo na istem kosu zemlje, nadomešča veliko močnejša – duhovna – zvestoba verskim in filozofskim idejam, ki nimajo podlage v samem narodu in njegovi zgodovini.

Najresnejša grožnja koherentnosti družbe je, brez primere, biološko mešanje ras, ki je vedno bodisi prišlo z roko v roki z mešanjem kultur – ali pa je bilo celo njegov predpogoj. Razpad kulture same je mogoče kadar koli ustaviti in ljudstvo se lahko ponovno vrne k svojim kulturnim normam in vrednotam – dokler je rasni zaklad nedotaknjen. Mešanje ras pa je nepreklicno – in njegove posledice so neizračunljive in katastrofalne. Dejstvo je, da se je narava vedno razvijala v smeri večje rasne raznolikosti, tako da so rase sčasoma postale vrste. Zaradi nenaravnega mešanja ras smo zdaj priča izenačitvi vseh različnih naravnih talentov, ki so vsi določeni z raso. Kjer se je ena rasa razvila v eno določeno smer in zgradila skupnost ter ustvarila kulturo, ki temelji na lastnostih, ki jih je razvila, mešanje z drugimi rasami pomeni, da bodo po nekaj generacijah nezakonski potomci izgubili vse pogoje za razumevanje tega, kar so ustvarili njihovi predniki.

Žal je preveč priložnosti za študij
kakšne družbe imamo kot posledica mešanja ras.

Machine Translated by Google

Latinska Amerika, Indija in Egipt so odlični primeri, prav tako pa tudi Helasa in Rimski imperij. Tako kot indijsko, perzijsko in egipčansko kulturo sta tudi grško in rimsko civilizacijo ustvarili in ohranili priseljeni manjšini pretežno nordijske rase. Ta višje razvita manjšina je najprej zatrla prvotno večino in njihovo kulturo, kasneje pa se je počasi podredila številčni premoči svojih podjarmljenih ljudstev. Oslabljeni zaradi neštetih vojn, ki so jih stale njihove najdragocenejše krvi, in spodkopani z azijskimi idejami lažnega humanizma so postopoma dajali državljanstvo vse večjemu številu podjarmljenih ljudstev in iz svojih kolonij v Afriki in Aziji pripeljali nove sužnje in delavce – ki so se nato v naslednji generaciji integrirali in pridobili državljanstvo. To je zagotovo znana slika, kajne? In prav ta razpad nordijske rase je ponosno državo Helado spremenil v današnjo Grčijo in Rim v Italijo – ali drugače povedano: civilizacijo v kaos! V šoli še vedno vsaj nekaj časa poučujete otroke o starodavnih kulturah, a niti besede ne rečete o ljudeh, ki so te kulture ustvarili. Zdi se, da nikogar ne bega, da lahko sposobnost organiziranja države tako popolnoma izgine. Resnica je, da ima večina ljudi, ki se danes izdajajo za "Rimljane", rasno zelo malo skupnega s svojimi mogočnimi predhodniki. Preveč njihovih prednikov je imelo domovino južno od Sredozemlja!

Ko danes govorimo o rasni biologiji, se hitro soočimo s kopico tabujev. Preučevanje rasne biologije je postalo nekaj porednega – seveda, če želimo preučevati človeške rase – in niti od zdravnikov ali tako imenovanih antropologov ni mogoče pričakovati, da bodo o tej zadevi vedeli karkoli. Že sama želja po takšnem znanju škoduje naši karieri, zakaj bi nas torej skrbelo?

Tako se vedno s prezirljivim posmehom trdi, da ne obstaja nobena "čista" bela rasa in da je "arijski" zgolj jezikoslovni izraz itd., kar naj bi vse skupaj dokazalo, da je rasna znanost nesmisel. Seveda ti argumenti niso povsem napačni – toda sklep je! Res je, da je prišlo do mešanice različnih evropskih ras, vendar je bila to mešanica tesno sorodnih ras znotraj iste glavne rase, tako imenovane bele rase, ki jo lahko pravzaprav imenujete arijska rasa – če le definirate, o čem govorite! Poleg tega,

Machine Translated by Google

Ni absolutno nobene podlage za trditev, da je bila ta mešanica – ki nikakor ni bila popolna – absolutno prednost za Evropejce! Verjetno je bilo ravno nasprotno in ni absolutno nobenega dobrega razloga za nadaljevanje procesa razpadanja z nadaljnjim mešanjem ras.

Nevedni tudi trdijo, da je mešanje ras potrebno, da se prepreči "kroženje v sorodstvu". To je seveda nebiološka neumnost.
Parjenje v sorodstvu se nanaša le na križanje med tesno sorodnimi osebki, ki so si z biološkega vidika nujno podobni. S križanjem v sorodstvu dobimo kopičenje različnih genetskih dejavnikov – dobrih in slabih. Če imata oče in mati iste gene, obstaja velika verjetnost – ali tveganje –, da bodo potomci te gene sešteli, in ker praktično vsi nosimo nesrečne gene, je očitno zaželeno, da se ti ne kopičijo. Tukaj ni pomembno, da se bo kopičilo tudi pozitivnih genov: večje nagnjenosti k razvoju norosti ni mogoče odpraviti z drugimi pozitivnimi lastnostmi.

Vendar pa je križanje v sorodstvu nevarnost le v zelo majhnih populacijah, recimo na zelo majhnem otoku ali v tako imenovanih "kraljevih" ali "plemiških" družinah. V populaciji z milijoni posameznikov v normalnih okoliščinah preprosto ne obstaja.

V vsakem primeru dodajanje rasno tujih genetskih elementov ni dober način za preprečevanje križanja v sorodstvu. Vodi le do neharmoničnih osebkov, ker so starši preveč različni. Na to bi nevedni ugovarjali, da se zdi, da v živalskem svetu – in pri rastlinah – dosežejo zelo dobre rezultate, ko križate različne rase. To je seveda zelo res, vendar tukaj govorimo o strogo nadzorovanem križanju, kjer so znanstveniki vnaprej določili, katere konkretne lastnosti želijo vzrejati.

Torej starše izberete s tem namenom v mislih, tako da vzamete posameznike, ki nosijo najboljše lastnosti, ki jih želite križati. Ko imate potomce, spet izberete posameznike, pri katerih najdete večino želenih lastnosti.

Uporabljajo se za nadaljnjo vzrejo. Preostanek se preprosto zakolje kot neizogiben odpadek. Nadaljnja vzreja s temi osebki bi dala ravno nasprotne rezultate od želenih. Nikakor ne dovolite naključne vzreje. Če se to zgodi pomotoma – npr. s psi – uničite potomce!

Machine Translated by Google

Obstaja zelo dober razlog, zakaj države poskušajo preprečiti vstop eksotičnih rastlin in živali na svoja ozemlja. Porušile bodo naravni red in lahko ogrozile obstoječe ekosisteme. Kako nevarno je lahko križanje, ponazarjajo tako imenovane "morilske čebele". So umetni produkt poskusa ustvarjanja robustne rase z visoko rodnostjo. Rezultat so bili agresivni roji čebel z zelo različnimi vzorci opraševanja. Po naključju so nekatere od teh ušle iz laboratorija in danes predstavljajo resno grožnjo v vsej Latinski Ameriki in južnih delih ZDA. Zaradi svojega vedenja niso primerne za komercialno čebelarstvo in ker v Amerikah nadomeščajo evropsko čebelo, morilska čebela ustvarja resne težave za komercialno opraševanje sadnih nasadov. To je dober primer, do česa lahko privede mešanje ras, če potrebni nadzor odpove – in si predstavljajte, da je širjenje mešanja človeških ras popolnoma brez nadzora!

Verjetno ni nikogar, ki bi predlagal uvedbo enakih postopkov za križanje človeških ras, kot jih imate za živali – ne glede na dejstvo, da imamo tukaj opravka z veliko bolj zapletenimi dejavniki kot pri živalih. Niso tako lahko opredeljive stvari, kot so postava, kakovost mesa ali sposobnost proizvodnje mleka, tiste, ki določajo, ali se ljudje lahko spopadejo z zahtevami družbe, temveč dejavniki, kot so značaj, inteligenca, ustvarjalnost in notranja harmonija – vse lastnosti, za katere je znano, da močno trpijo pri mešanju ras.

V zvezi s tem je vredno omeniti tudi, da so vsi ljudje, ki zagovarjajo neomejeno mešanje ras, popolnoma pozabili povedati, s katerimi zaželenimi lastnostmi bi lahko tuji rasni elementi, ki zdaj prihajajo v arijski svet, obogatili belo raso!

V vsakem primeru pa sedanje tendence razkroja na vseh področjih družbe ne morejo nehati ljudi delati negotovimi in nesrečnimi. Le v resnični, harmonični skupnosti, ki jo sestavljajo ljudje z enakim kulturnim, zgodovinskim in biološkim ozadjem ter enakimi duhovnimi težnjami za prihodnost, lahko posameznik najde duševni mir in notranjo varnost, ki jo potrebuje. Le tu lahko človek čuti, da je naravni del večje celote, nečesa, kar je močnejše od posameznika samega in kar bo obstajalo še naprej, ko posameznika ne bo več, tako kot je obstajalo doslej.

Machine Translated by Google

obstajala je, še preden se je posameznik rodil. Le v takšni nacionalni skupnosti usode človek najde večno življenje, ki ga je vedno iskal. V naših otrocih in našem ljudstvu bomo živeli večno, a to je edini delež večnosti, ki ga imamo. Brez tega bi lahko bilo tako, kot da sploh nikoli ne bi živeli!

Če pa mora človek svojo identiteto in svoj življenjski cilj iskati zunaj nacionalne skupnosti, je ta skupnost izgubila svoj pomen in se bo neizogibno razpadla kot zakon, kjer partnerja nimata nič skupnega razen naslova.

To je temeljno nacionalistično stališče.

Vendar pa mora biti zvestoba znotraj skupine vzajemna. Ne samo državljan mora biti zvest družbi – tudi družba mora biti zvesta državljanu. Zvestoba torej predpostavlja pravične družbene razmere in gospodarski sistem, kjer nihče ni izkoriščan in kjer vsakdo stori vse, kar lahko, za skupno dobro, da ohrani red, ki varuje skupne vrednote, zagotavlja življenje in srečo svojih državljanov ter daje vsakemu posamezniku njegov delež večnega življenja ljudstva.

To je temeljno socialistično stališče.

Nacionalizem brez socializma je absurden – in obratno: socializem brez jasno definirane skupnosti nima smisla.

Danes se pogosto trdi, da nacionalsocialistična drža vodi v vojno in poskuse zatiranja drugih narodov. To je popolna neumnost. Res je ravno nasprotno. Spoštovanje kulturne in biološke identitete drugih ljudi je mogoče le, če priznamo obstoj in zaželenost rasnih in kulturnih razlik – in težko lahko spoštujemo identiteto drugih ljudi, če ne cenimo svoje! Če zanikamo obstoj rasnih razlik, je povsem očitno, da bomo drugim ljudem nenehno vsiljevali tisto, kar se nam samim zdi najboljše – brez kakršnega koli upoštevanja njihovega posebnega značaja. Ta drža je rasizem, če je sploh kdaj obstajal!

Katastrofalna ideja, ki si jo delijo krščanstvo, islam in marksizem, da obstaja le ena civilizacija, ki je prava za vse ljudi ne glede na raso, je osnova tako za evropske kolonialne imperije prejšnjega stoletja kot za današnje nenehne poskuse, da bi naivnim ljudstvom tretjega sveta, ki le

Machine Translated by Google

Vidijo bleščice, a ne morejo izračunati stroškov. To bo njihov pogub, tako kot je naš! Potrošniška družba vidi le trge in potrošnike – in tukaj je ključna beseda uniformnost. Enotna stranka nima posebnih zahtev, zaradi česar je proizvodnja enostavnejša in cenejša, kar pomeni večjo prodajo in večji dobiček. Nacionalne posebnosti in različni kulturni vzorci ter jeziki so tukaj nadloga – tehnična ovira za trgovino – in se proti njim zato borimo. Za multinacionalke in verige so vsi ljudje enaki – če le lahko trošijo. Sploh ne spoštujejo človeških vrednot. Zatirajo jih.

Za nacionalsocializem je razlika del naravnega reda in mi želimo ohraniti ta red z vsemi njegovimi razlikami med rasami, ljudstvi in posamezniki. Nobene želje nimamo, da bi črnsko pleme izvajalo našo vero, jedlo našo hrano ali uporabljalo naše zakone. Želimo, da druga ljudstva najdejo svojo pot v prihodnost.

Seveda bi morali biti veseli sodelovanja z njimi, če je to obojestransko koristno, vendar jih ne bomo motili. Če ne najdejo poti, je to njihov problem – ne naš. Ne iščemo konfliktov z nikomer – želimo si le mir. Vendar nismo pacifisti. Vemo, da se mora vsak narod včasih boriti za preživetje kot narod. Če se to ne zgodi, bo propadel in ne moremo kar sedeti križem rok in pustiti, da se naše ljudstvo uniči. Če je naš obstoj ogrožen, se moramo braniti in vemo, da lahko le nov nacionalsocialistični svetovni red, ki ga sestavljajo neodvisni narodi, ki se medsebojno spoštujejo, zagotovi trajen mir in reši svet pred grozečo katastrofo.

Če svet ne bo sprejel nacionalsocializma kot edinega upanja za prihodnost, se bo človeštvo soočilo z uničenjem. To bo logična posledica nenehnega kršenja naravnih zakonov.
Vendar to ne bo konec vesolja. Gledano od tam so planet Zemlja in ljudje na njej drobni in popolnoma nepotrebni deli ogromnega stroja. Če izginemo, bodo različne civilizacije zadnjih 10.000 let le zanemarljiva epizoda v neskončnem in brezčasnem prostoru – poskus, ki je šel narobe. Tudi po popolni jedrski vojni bo verjetno še vedno obstajala osnova za biološko življenje na nekaterih delih Zemlje, nato pa se bo razvoj v vedno višje oblike začel znova. Tudi če bi bila Zemlja v takšni vojni popolnoma uničena.

Machine Translated by Google

ali iz katerega koli drugega razloga – več kot verjetno je, da obstaja življenje nekje na drugem planetu v zelo oddaljenem osončju nekje v vesolju, morda kvintilijone svetlobnih let stran. V vsakem primeru bo narava vedno obstajala – tudi brez ljudi in brez planeta Zemlja. Tudi brez življenja bo v vesolju še vedno obstajal naravni red. To vesolje ne sprejema nobenih posebnih zakonov za človeka in če se tega ne zaveda, si bo zaslužil prihajajoče uničenje in nič tega ne bo moglo spremeniti.

Vendar menimo, da bi bilo škoda, če bi to dovolili. Zato se trudimo, da bi ljudje ob tej pozni uri prisluhnili razumu. Nimamo časa za izgubljanje. Bi se nam pridružili? Ne zaradi nas – ampak zaradi vaših otrok.

Si lahko predstavljate svet brez belcev in civilizacijo, ki so jo ustvarili? Mi tudi ne moremo!

Zagotovo to ni vprašanje politike. Naš obstoj je sam po sebi na kocki. Si lahko privoščite, da zapravite več svojega časa?

Machine Translated by Google

Nacionalsocializem Levičarsko gibanje

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Preveč let je bilo splošno sprejeto, da so nacionalsocialisti skrajni desničarji, in le redko so oklevali, da bi se tako imenovali. Vendar pa je na neki točki postala uradna politika Svetovne zveze nacionalsocialistov, da se izogiba izrazu »desničar«, češ da nacionalsocializem ne sodi v vzorec »desnice« in »levice« in bi ga bilo treba obravnavati kot nekaj, kar stoji nad to razlikovanjem. To je bil zagotovo korak v pravo smer, vendar bi bilo v tem času in v kontekstu trenutnega boja morda dobro ponovno preučiti celotno vprašanje o političnih krilih in pojasniti nekaj točk glede pomena izrazov »desnica« in »levica« ter njune uporabe na današnji politični sceni.

Zgodovinsko gledano besedi »desnica« in »levica« v povezavi s političnimi stališči izvirata iz predrevolucionarne Francije, kjer so tisti, ki so želeli ohraniti sistem vladanja bolj ali manj takšen, kot je bil, sedeli na desni strani državnega zbora, medtem ko so tisti, ki so si želeli bolj radikalnih sprememb, sedeli na levi. Od tod izraz »desnica« za reakcionarje in »levica« za revolucionarje – izraza, ki sta od takrat postala splošno znana in uporabljena. Niti beseda »reakcionaren« niti beseda »revolucionaren« ne povesta ničesar univerzalnega o zadevnih posebnih pogledih. Obe sta relativni in svoj specifični pomen dobita le v danem zgodovinskem kontekstu. Revolucionarji nekdanjih časov, kot so na primer evropski nacionalni liberalci 19. stoletja, se danes ne zdijo zelo revolucionarni – ravno nasprotno! – tako kot bi bili današnji reakcionarji pred 200 leti obravnavani kot zelo revolucionarni. Ko so komunisti leta 1917 prevzeli oblast v Rusiji, so to storili kot revolucionarji, ki so želeli strmoglaviti neučinkovit in koruptiven režim, medtem ko danes predstavljajo reakcionarno elito, ki se sooča z novim revolucionarnim izzivom.

V našem času je tradicionalna levica pretežno marksistična – celo do te mere, da se že sam izraz »levica« smatra za sinonim za besedo »marksist«. To seveda nima nobene podlage v resnici. Vsak revolucionar je levičar – le da so imeli marksisti tako malo konkurence, da so bili

Machine Translated by Google

sposoben si prisvojiti izraz.

Na drugi strani političnega spektra imamo desnico, ki jo sestavljajo reakcionarji, ki želijo ohraniti sedanjo družbo in tako imenovano krščansko civilizacijo Zahoda z njenim materializmom in kapitalizmom. Desničarji se zavzemajo za tradicionalne patriotske vrednote: so dobri kristjani in dobri državljani, ki branijo ustavo in so zvesti svoji državi in svojemu monarhu, če ga imajo. Pripravljeni so iti v vojno proti kateremu koli drugemu narodu, da bi uveljavili svojo veličino – tudi če to pomeni jedrsko vojno proti drugi beli državi, če menijo, da njen sistem vladanja ogroža njihov lastni notranji red, ne glede na to, kako korumpiran in degeneriran je. Zagovarjajo gospodarstvo, ki temelji na neomejenem svobodnem podjetništvu, ne glede na posledice, vendar zamerijo liberalnemu trendu v politiki, pa tudi priseljevanju in rasni integraciji, ker se bojijo kakršnih koli sprememb, ki bi lahko porušile red, na katerega so navajeni.

Kje v tem spektru najti nacionalsocialiste, se zdi precej jasno: Mi smo levičarji – o tem ni dvoma! Nočemo ohraniti sedanjega sistema ali katerega koli njegovega dela. Ne verjamemo v temelje sistema, ki je naše ljudi pripeljal v bedo sedanjega časa! Nočemo podpirati nobene institucije, ki je odgovorna za dve svetovni vojni med belimi narodi, pa tudi za nešteto manjših vojn, jedrsko oborožitev, onesnaževanje okolja, brezposelnost, popolno razočaranje mladih, ki so izgubili vso vero v prihodnost, zlorabo drog, pornografijo in vse druge oblike popolne degeneracije, ki se kažejo danes. Mi, nacionalsocialisti, si želimo najbolj radikalne spremembe od vseh: želimo popolno strmoglavljenje celotnega starega reda!

Medtem ko si marksizem deli osnovno egalitarno filozofijo s starim redom in se opredeljuje kot materialistično gibanje, katerega cilj je zgolj prerazporeditev materialnih dobrin, si nacionalsocializem prizadeva zgraditi povsem nov red, ki temelji na idealizmu in globokem spoštovanju naravnih zakonov v vseh vidikih življenja.
To je zagotovo najbolj revolucionarna ideja tega stoletja –
in zato zelo levičarsko! – in zagotovo ni marksistično!

Machine Translated by Google

V primerjavi z nacionalsocializmom ni marksizem nič drugega kot psevdorevolucionarna ideja, ki jo je izumilo krščanstvo in jo podpira liberalna demokracija: če so vsi ljudje ustvarjeni enaki, zakaj ne bi bilo vse bogastvo enakomerno porazdeljeno med vse ljudi? Gledano v tej luči je marksizem preprosto del starega reda, ki ga želimo uničiti.

Če je nacionalsocializem v svojem bistvu levičarsko gibanje, je seveda paradoksalno, da so nacionalsocialisti toliko časa in energije posvetili prilagajanju tradicionalnim desničarskim stališčem, medtem ko so zavračali vse možnosti, ki bi vodile na levo. Ali je potemtakem čudno, da so bili vsi poskusi ustvarjanja nacionalsocialističnega gibanja na tej podlagi popolnoma neuspešni?

Prvi predpogoj za ustvarjanje česar koli na tem svetu je jasna predstava o tem, kaj želi doseči in kako lahko to doseže.

morda to doseči. Kipar, ki želi ustvariti umetniško delo, začne z miselno zasnovo in se nato loti njene uresničitve v izbranem materialu. Ne le mimogrede se z dletom poigrava s kosom marmorja in se sprašuje, kakšen bo končni rezultat.

Zato je ključnega pomena spoznati, da nacionalsocializem ni le oblika skrajne desnice. Vsakdo v naših vrstah, ki še vedno ima takšne predstave, bi se moral posvetiti preučevanju ideje nacionalsocializma, da bi odkril njegov pravi pomen in pomembnost – ali pa, če nima energije ali sposobnosti za to, bi moral najti drugo pot za svoje delovanje. To gibanje nima prostora za razočarane sovražnike ali verske sanjače, temveč le za predane nacionalsocialistične revolucionarje!

Bodimo realistični: desnica je večinoma bedna skupnost ljudi z zelo nejasnimi idejami. Zavedajo se, da je nekaj narobe. Vendar nočejo zapustiti starega reda.

Namesto tega se ga oklepajo z vso močjo in si želijo vrniti stanje, kakršno je bilo pred 75 ali 100 leti, misleč, da bo to rešilo vse njihove težave. Preprosto ne vidijo, da je zmešnjava, v kateri smo danes, logična posledica sistema, ki smo ga imeli pred 100 leti.

Machine Translated by Google

– da temelji tega sistema niso bili dovolj dobri in stabilni, da bi nas zaščitili pred sedanjim razvojem. Oče večine naših težav je prav v tej krščanski ideji, katere egalitarna filozofija in tuji ter nenaravni nauki so našemu ljudstvu vzeli dušo, a jo še naprej hvalijo kot ščit pred propadom, ki ga vidijo okoli sebe. Ko vsi njihovi jalovi poskusi, da bi ustavili razvoj, propadejo, postanejo razočarani in se spremenijo v zgolj sovražnike, ker nimajo prave vizije in ideologije.

Zgodovinsko dejstvo je, da iz desnice ni nikoli prišlo nič dobrega. Če ne bi bilo revolucionarjev, kot so Kopernik, Kepler, Giordano Bruno in Galileo, bi še vedno verjeli, da je Zemlja ploščata in središče vesolja. Ko se je razvil kapitalizem, establišment ni poskušal rešiti družbenih problemov, ki so nastali zaradi industrijske revolucije, temveč je neusmiljeno izkoriščal novi delavski razred – kar je sprožilo revolucionarne misli, izražene v marksistični ideologiji.

In vse potrebne in pravične družbene izboljšave, ki smo jim bili priča v zadnjih 100 letih, so bile uvedene šele po močnem pritisku levega krila, medtem ko so se desničarski konservativci nenehno umikali in žalostno poskušali ohraniti čim več zase.

To seveda ne pomeni, da je vsak poskus strmoglavljenja ustaljenega sistema sam po sebi dober. Če človeku uspe ustvariti nov naravni red, ki se ne fosilizira, ampak ostaja živ organizem in se razvija znotraj meja naravnega zakona, pri čemer sprejema nove znanstvene in filozofske vpoglede v naravo življenja, ne da bi se oklepal zastarelih konceptov, bi bil resnično najhujši prekršek poskusiti izkoreniniti ta red in se vrniti k egoističnemu materializmu, krščanstvu ali kateri koli drugi nenaravni filozofiji. Kaj je dobro in slabo, je mogoče presojati izključno na podlagi naravnega zakona – bližje kot je njemu, tem bolje.

Skoraj splošno sprejeto je, da obstaja prepad med nacionalsocializmom in marksizmom. Vendar pa tudi nacionalsocialisti zagotovo niso desničarji. Zdi se, da je edina skupna točka med nacionalsocializmom in desnico rasno vprašanje. Toda tudi tukaj obstaja velika razlika.

Machine Translated by Google

v perspektivi. Desničarji verjamejo, da je biti bel že samo po sebi absolutna vrednost, ki arijsko raso povzdiguje nad vse druge žive organizme in ji daje pravico, da s svetom počne, kar hoče. Kot nacionalsocialisti pa nas ne skrbi le življenje in takojšnja blaginja lastne rase. Belo raso vidimo kot del celotnega naravnega reda vesolja in naša želja po njeni ohranitvi je povezana z našo željo po ohranitvi celotnega naravnega okolja – vključno z drugimi človeškimi rasami – iz globokega spoštovanja do nedoumljive modrosti narave.

Nedvomno ima naša rasa velike intelektualne potenciale, vendar njene sposobnosti kot take nimajo absolutno nobene vrednosti, če niso pravilno uporabljene v skladu z zakoni narave. Predolgo smo se pridruževali zboru, ki je zahteval "moč belih" in ignorirali žalostno dejstvo, da ima naša rasa absolutno moč že vsaj 2000 let. In prav ta moč je privedla do družbe, ki jo imamo danes.

Zato ne delimo desničarskega prepričanja o nenehni tehnološki in gospodarski širitvi, ki je že privedla do onesnaženja zraka in vode ter naredila ogromna območja sveta neprimerna za življenje vseh vrst – razvoj, ki pomeni, da se ozonska plast v ozračju sistematično uničuje, tako da bodo prihodnje generacije izpostavljene smrtno nevarnemu sevanju, da se tropski gozdovi, ki so nas oskrbovali s kisikom, krčijo, da bi naredili prostor za industrijsko rast, in da se puščave namakajo, tako da se gladina podtalnice pogrezne na rodovitnih območjih, ki nato postanejo puščave. Vse to je rezultat arijske genialnosti, brez katere ne bi obstajala – genialnosti, ki ni bila uporabljena za izgradnjo boljšega sveta za naše otroke in vnuke, temveč le za zadovoljitev trenutne človeške pohlepne želje, za zagotovitev prijetnega življenja zdaj, ne glede na prihodnost. Ta usodni trend, ki je po standardih naravnega prava zagotovo spremenil industrializirane bele države Zahoda v veliko bolj degenerirano stanje kot katero koli tako imenovano primitivno družbo tretjega sveta, silovito podpira desnica, ki očitno misli, da bi bilo vse v redu, če bi bili izgnani le črnci, Judje in ljudje iz čolnov. Vemo, da samo po sebi to ne bi spremenilo ničesar.

Machine Translated by Google

sploh.

Naš cilj je popolno duhovno rojstvo in naš neposredni cilj je opredeliti in zgraditi temelje za to ponovno rojstvo – kar je edino, kar lahko da rasnemu boju kakršen koli pomen. In tega boja ne smemo razumeti kot boj proti drugim rasam, temveč kot neusmiljen boj proti dekadenci lastne rase. Osamljeno sklicevanje na raso kot osnovo nove družbe je nesmiselno, razen če lahko premagamo to dekadenco in najdemo pot nazaj k naravnim vrednotam. Če lahko naša rasa preživi le v kontekstu sedanjega sistema, si ne želimo, da preživi, saj potem ne bi predstavljala nič drugega kot najhujšo obliko protinaravne degeneracije. Zahteva po »beli moči« lahko dobi kakršen koli pomen le, če s tem mislimo na željo po ponovni aktivaciji moči narave, ki latentno počiva v geniju belega človeka, čigar dolžnost je, da to moč uporabi za ohranitev samega načela življenja.

Seveda to ne pomeni, da smo naklonjeni kakršni koli multirasnosti. Rasa je eden od temeljev naravnega reda in jo je zato treba braniti tako kot vsa druga naravna načela.
To zagotovo ne pomeni, da je bela barva kože nujno zaščitni znak človeške kakovosti. Bela rasa je dovolila, da je svet zdrsnil na rob katastrofe, in če se ne bo zavedala, da je mogoče kakovost življenja izboljšati z zamenjavo materialistične potrošniške družbe – kar je najvišji cilj tako marksizma kot liberalizma – z naravnimi in duhovnimi vrednotami, je obsojena na propad in bo v procesu svojega absolutnega zatona uničila le ves planet.

Seveda nacionalsocialisti ne mislijo, da bi se morali vrniti v jame iz kamene dobe, vendar menimo, da iz narave nikoli ne bi smeli vzeti več, kot ji vrnemo. Kakovost življenja bi nam morala pomeniti več kot količina materialnih dobrin.

V današnji razočarani družbi se tega zaveda vse več ljudi in še več, protestirajo proti vladajočemu redu.
Vendar ne postanejo nacionalsocialisti iz enega preprostega razloga: ne zavedajo se, da lahko nacionalsocializem – in samo nacionalsocializem! – reši današnje ključne probleme. Namesto tega dovolijo, da njihova protestna gibanja prevzamejo

Machine Translated by Google

Marksisti, ki so boljši v prodaji svojih izdelkov kot mi, kljub dejstvu, da nobena marksistična vlada ni nikoli niti najmanj poskušala rešiti teh vprašanj – preprosto zato, ker je sam koncept marksizma materialističen in se nikakor ne ukvarja z naravnimi vrednotami. Marksisti zgolj izkoriščajo ljudsko nezadovoljstvo z establišmentom za promocijo marksizma. Nezadovoljni posamezniki sami sploh niso marksisti.

Medtem ko nacionalsocialisti tekajo naokoli in poskušajo pridobiti na svojo stran majhne obrobne skupine tradicionalnih desničarjev z vsemi njihovimi političnimi in verskimi zatikanji, svojo razvpito megalomanijo in pomanjkanjem predanosti cilju – kar je posledica njihove nenehne obrambe, ko poskušajo rešiti tisto, kar mora izginiti – se marksisti uveljavljajo med zaskrbljenimi državljani, ki se zaradi idealistične skrbi za prihodnost našega planeta odpovedujejo neomejenemu materializmu. Ti ljudje se večinoma ne zavedajo, da ohranjanje naravnega reda zahteva daljnosežnejše ukrepe kot nadzor onesnaževanja ter odprava jedrske energije in atomske bombe. Ne vidijo, da to zahteva tudi rasno ločitev in splošno duhovno preporodo, ki lahko človeka pripelje nazaj k virom življenja. Vendar se tega lahko tudi naučijo – oziroma ne morejo si kaj, da ne bi videli – če jim zagotovimo potrebne informacije in vpogled ter niso izpostavljeni izključnemu vplivu nesmiselnih marksističnih naukov. Ti ljudje so idealistični in za Naravo, zato resnično pripadajo nam – in so na splošno veliko bolj dragoceni kot borci kot kar nekaj razočaranih mladih, ki se imenujejo nacionalsocialisti, da bi okrepili svoj ego in skrili svoje osebne težave in negotovost za samozvano uniformo ter absurdne čine in nazive. Toda okoljevarstvenikov ne privlačijo jurišniki ali sovražna propaganda, kar vse le potrjuje njihov negativen vtis o nacionalsocializmu. Prav tako jim ne pomaga, če se z njimi pogovarjamo o pomenu rase, ker v svojem razvoju še niso prišli tako daleč, da bi lahko videli pomen rasnega vprašanja. Z njimi se je treba obrniti tam, kjer so, in glede vprašanj, ki jih zadevajo tukaj in zdaj. Da bi to dosegli, je treba pripraviti dobro gradivo o okolju.

Machine Translated by Google

problemi, kot jih vidimo z vidika nacionalsocializma, in iti v skupine, kjer se ti ljudje zbirajo v protestu proti jedrskemu orožju, onesnaževanju in jedrskemu bojevanju. Ne moremo pričakovati, da bodo okoljevarstveniki prišli k nam, ker nimajo načina, da bi vedeli, kaj je nacionalsocializem; in če ne bomo vzpostavili stika z njimi, bodo izgubljeni za marksiste, v katerih rokah ne bodo nikoli spoznali vseh posledic svojega lastnega stališča.

Ti novi protestniki so do nas sovražni – preprosto zaradi desetletij sovražne propagande, ki ni le odtujila zdravih in inteligentnih ljudi od kakršnega koli gibanja, ki odkrito izraža nacionalsocialistične ideje, ampak ji je uspelo tudi pritegniti veliko število posameznikov k našemu gibanju, ki se tej propagandni podobi nacionalsocializma le preveč dobro ujemajo in ki prihajajo k nam preprosto zato, ker želijo živeti v skladu s to podobo. Želijo biti takšne morilske, krvoločne zveri, kot so jih spoznali iz neštetih hollywoodskih produkcij in poročil rumenega tiska o groznih "nacistih".

Predolgo smo takšne psihopate sprejemali v svoje vrste in predolgo se nismo distancirali od drugih organizacij, ki počnejo enako. To, da se ljudje imenujejo nacionalsocialisti in mahajo s svastiko, jih še ne dela za naše tovariše! Številne organizacije se tega še vedno ne zavedajo, in dokler tega ne storijo, so obsojene na propad – in,

Žal smo tudi mi, če ne izkoristimo vsake priložnosti, ki se ponudi, da jih javno obsodimo. Pogosto se govori, da ne smemo »prati umazanega perila« pred sovražniki in da bi morali vse »notranje spore« zadržati v sebi.

lastne stene. Vendar to ni naše perilo in zagotovo ne gre za »notranje prepire« – gre za nujno čiščenje, ki ga je treba izvajati v javnosti.

Naši najhujši sovražniki niso Judje ali komunisti, temveč prav tisti ljudje, ki se sicer imenujejo nacionalsocialisti, s svojim vedenjem pa razvrednotijo temeljne koncepte nacionalsocialistične filozofije in s tem potrjujejo popačen vtis o naši Ideji, ki ga javnosti posreduje naš sovražnik.

Pravzaprav do takšnih ljudi ne moremo čutiti nobene zvestobe in nobene

Machine Translated by Google

prijateljstvo. Nasprotno, znebiti se moramo vsakršne povezave z njimi in se potruditi, da ljudem pokažemo, da nam ne pripadajo. Predvsem pa si moramo zelo prizadevati, da bi počeli natanko tisto, kar se od nas ne pričakuje. Mi pričakujemo, da bomo sprejeli skoraj vsakega desničarja, ki maha s svastiko – in zagotovo se ne pričakuje, da bomo kje blizu levičarstvu, preprosto zato, ker so ljudem vedno znova govorili, da smo desničarji. Posledično jim moramo namerno pokazati, da so bili napačno obveščeni. Učinek presenečenja bo verjetno vsaj nekatere ljudi prisilil, da prisluhnejo temu, kar imamo povedati. Poleg tega bodo ljudje dvakrat premislili o tem, kaj jim govorijo o nacionalsocializmu, ko bodo spoznali, da so jim o tej temi nekoč lagali.

V zvezi s tem je treba opozoriti, da nismo zgodovinsko združenje. Mnogi nacionalsocialisti mislijo, da bomo oživili nacionalsocialistično Nemčijo in jo presadili v druge dele sveta. Tako bi nas rad prikazal naš sovražnik, vendar temu ni tako! Nacionalsocialistična Nemčija predstavlja poskus – in ne povsem uspešen poskus! –

organizirati nacionalsocialistično skupnost v danem času in v danem zgodovinskem kontekstu. Lahko nas navdihne in se iz nje lahko učimo – vendar je ne moremo oživiti – niti si tega ne bi smeli nikoli prizadevati. Bil je poskus, zasnovan za reševanje niza problemov, ki so bili takrat zelo zaskrbljujoči za nemško ljudstvo, a jih ljudje danes ne čutijo nujno enako pomembnih.

Ko se je Hitler pred približno 60 leti podal na svojo zgodovinsko misijo reorganizacije Nemčije, je bil celoten nemški narod gospodarsko, vojaško in politično na kolenih. Po porazu v prvi svetovni vojni Nemčija ni izgubila le vseh svojih kolonij, temveč tudi ogromen del svojega evropskega ozemlja, kjer je živelo več milijonov Nemcev, ki so se znašli odrezani od svoje matične države in so živeli bedno življenje kot manjšine v tujih državah, ki so jih želele le izbrisati. Kar je ostalo od Nemčije, je bilo popolnoma ...

Machine Translated by Google

demilitarizirana, teža nezaslišanih zahtev po odškodninah, ki so jih vložili osvajalci, pa je povzročila najgnusnejšo inflacijo v svetovni zgodovini in zatrla vsako možnost gospodarskega okrevanja. V teh razmerah je majhna manjšina judovskih priseljencev z Vzhoda počasi prevzela nadzor nad razbitim gospodarstvom, pa tudi nad celotnim kulturnim in političnim življenjem države.
V primerjavi s to situacijo je vsako govorjenje o sedanji gospodarski krizi absurdno. Materialno gledano so vse države na Zahodu in večina komunističnih držav v veliko boljšem položaju kot Nemčija v dvajsetih letih. Danes gre za prodajo družinskega avtomobila in morda selitev v cenejše stanovanje. V Nemčiji je šlo preprosto za preživetje.

Moralno pa se soočamo z veliko resnejšo grožnjo, kot je bil Hitler. Njegova Nemčija je bila še vedno precej homogena država, kjer je večina ljudi delila skupne vrednote in norme ter skupno prepričanje o kulturni tradiciji naroda. Želeli so si povrniti nekdanjo moč – želeli so biti močni in spoštovani s strani drugih narodov. Hitlerju jim ni bilo treba govoriti, naj ljubijo svoje ljudi in svojo raso. Lahko je jemal za samoumevno, da to počnejo. Njihove vrednote in norme niso bile nujno v skladu z nacionalsocialistično filozofijo, vendar so bile trdna osnova, na kateri je bilo mogoče brez prevelikih težav zgraditi nacionalsocialistično državo, zato je Hitler lahko svojo politično propagando osredotočil na bolj vsakdanje stvari.

Živel je v povsem revolucionarnih časih, v katerih je bila potreba po delu in hrani izjemnega pomena, in vedel je, da mu bo program, ki bi lahko zagotovil te stvari, dal podporo volivcev in mu tako omogočil, da pride na oblast, da bi lahko poskušal uresničiti svojo politično vizijo, ki je seveda segala veliko dlje od neposredne potrebe po materialnih dobrinah.

Vendar, kot vsi vemo, nacionalsocializem v tistem času ni bil edina revolucionarna sila v Nemčiji. Komunisti so imeli popolnoma enake prednosti kot Hitler: stradajoče prebivalstvo, pripravljeno poskusiti skoraj vse, da bi preživelo. Imeli so tudi

Machine Translated by Google

prednost pred Hitlerjem, da so lahko opozorili na uspešno revolucijo v Rusiji. Hitler ni imel ničesar, s čimer bi lahko povezal svoj boj. In omeniti velja, da svojega gibanja ni povezal z nobeno od močnih desničarskih ideologij preteklosti, kot sta monarhija ali cerkev. Njegov pristop je bil povsem levičarski in enako nasproten establišmentu in komunistični partiji. Ko je končno pridobil komuniste, ni bil tako, da bi jih utišal, ampak tako, da jim je odvzel podporo, tako da so se lotili istih vprašanj kot komunisti in opozorili na boljšo rešitev – vse to

prepričal nemškega delavca, da je lahko boljši in bolj kompetentnejši vodja, kot bi bil Thaelmann, ki je bil vodja nemške komunistične partije. Z ljudmi se je pogovarjal o tem, kar jih je skrbelo, v jeziku svojega časa in sprejel vojaški slog, ki je bil priljubljen v državi, polni bivših vojakov, ki so imeli kakršen koli razlog, da se počutijo izdane s strani vlade, in ki je bil koristen tudi v situaciji, ko si se moral boriti proti številnim komunističnim morilskim tolpam, ki so uporabljale zelo podoben slog in jezik kot Hitler.

Poskušati posnemati Hitlerjev slog danes bi bil politični samomor. Pravzaprav je bil to konec vsake skupine, ki je to doslej poskusila. Prav tako ne morete prevzeti Hitlerjevega propagandnega gradiva.
Prevajati, ponatisniti ali posnemati v drugačnem kontekstu kot karkoli drugega kot zgodovinsko študijsko gradivo je absurdno. Hitler je bil namenjen nemškim množicam v tridesetih letih prejšnjega stoletja. Poleg vsega drugega se moramo zavedati in sprejeti, da v sedanjih razmerah ni mogoče pridobiti množic. Danes iščemo majhno število idealistov. Da bi jih našli, se moramo obrniti na svoje

pozornost na probleme, ki zadevajo točno tisto vrsto ljudi, ki jih iščemo: onesnaževanje, jedrska grožnja, prekletstvo multinacionalnega kapitalizma itd. Večina teh problemov je bila Hitlerjevim sodobnikom neznana – vendar to ni razlog, da se z njimi ne bi lotili! Naš svet je postal veliko bolj zapleten kot pred 50 leti in vsako politično gibanje, ki tega ne upošteva, se zreducira na anahronističen fosil.

Moramo priznati, da smo na splošno težili k govorjenju in pisanju preveč o nacionalsocialistični Nemčiji. Kljub vsemu

Machine Translated by Google

Dobro je, da bomo morda lahko pokazali, kaj je Hitler storil za Nemčijo, ljudje, ki jih iščemo danes, se v resnici ne zanimajo preveč za to, kar se je zgodilo pred 50 leti. Zaskrbljeni so za svoj čas – in prihodnost.

Ko se tako obupano oklepamo preteklosti, je eden od razlogov seveda ta, da je nacionalsocialistična Nemčija edini primer uporabnega nacionalsocializma, kar jih je svet kdaj videl, in da teh 12 kratkih let predstavlja edino slavo in uspeh, ki ga je naše gibanje kdajkoli doseglo. To je razumljivo. Potrebujemo jo v teh težkih časih ponižanja in preganjanja. Potrebujemo jo, da si pokažemo, da je bil nacionalsocializem nekoč zmagoslaven – kljub vsem stiskam. Vendar je izjemno nevarno, ko to spoštovanje in občudovanje preteklosti namesto produktivnega navdiha postane nostalgična obsedenost z minulo dobo, slepa ljubezen do atributov NSDAP, uniform, simbolov, činov, frizur in celo do jezikovnega sloga 30. let. Pomemben ni zunanji videz, temveč notranja ideja, in od tam naprej moramo iti naprej. Tako kot Hitler se moramo izogniti ujetosti v zgodovino. Z drugimi besedami, pokazati moramo, kako lahko nacionalsocializem danes reši problem brezposelnosti –

ne le kako je Hitler to rešil leta 1933.

Ideja nacionalsocializma presega Hitlerja in sam nacionalsocializem. Hitler jo je uporabil za prejšnji čas in kraj; mi jo moramo uporabiti za svojega. Je brezčasna, ker predstavlja samo načelo, po katerem narava živi in ustvarja. Obstaja od začetka časa in bo obstajala večno, dokler obstaja vesolje, ne glede na to, ali arijska rasa – oziroma človeštvo kot tako – obstaja ali ne.

Človek je to načelo opustil in naša naloga je, da mu pokažemo, da tega ne more storiti nekaznovano in da vse njegove sedanje težave povzroča noro prepričanje, da je človek povzdignjen nad naravo.
Pri tem bi morali biti tako malo povezani z nacionalsocialistično Nemčijo, kot so drugi levičarji povezani s Sovjetsko zvezo.

Machine Translated by Google

Veliko bi se morali naučiti tudi od načina organizacije drugih levičarskih skupin. Pogosto se trdi, da so marksistične organizacije sestavljene iz človeških odpadkov. To seveda lahko drži za privržence nekaterih skupin, toda trdo jedro resnih marksističnih organizacij je organizirano po načelih, ki zagotovo zagotavljajo kakovost in predanost. Člani zelo pogosto prejemajo desetino in morajo vsak teden preživeti določeno število noči z ideološkim usposabljanjem in praktičnimi dejavnostmi. Skupaj ...

Zahteve, ki so bile postavljene pred marksista, daleč presegajo vse, kar smo si kdaj upali pričakovati od naših članov. To nekaj pove o kakovosti in tudi pojasnjuje, zakaj se marksisti odrežejo veliko bolje kot mi – kljub dejstvu, da je to, kar pridigajo, popolna neumnost.

Med nacionalsocialisti pa se zdi, da zavzemanje stališč ali sprejemanje metod, ki običajno veljajo za marksistične, naleti na precejšen strah pred tem, da bi jih marksizem nekako "kontaminiral". Trdijo, da bi si s tem ustvarili slab glas tako med prijatelji kot sovražniki. Seveda pa slab glas že imamo – če sem iskren, se skoraj ne bi mogel poslabšati. Ker pa nam ni preveč mar za to, da bi pridobili tradicionalne konservativce, kaj je potem sploh pomembno? Če ne ločijo komunizma od nacionalsocializma, je to njihov problem, ne naš!

V tem primeru kažejo pomanjkanje inteligence, zaradi česar so za nas v vsakem primeru neuporabni. Ne moremo dovoliti, da naši sovražniki določajo, kaj je nacionalsocialistično stališče in kaj ne, in zagotovo ne moremo prepustiti vseh dobrih namenov marksistom, samo da bi ugajali ljudem, ki so se nam tako ali tako izkazali za popolnoma neuporabne. To počnemo že predolgo – in to je še en razlog, zakaj so bili marksisti tako uspešni in so ...

uspeli prevzeti velike dele naše kulture in intelektualnega življenja, medtem ko so si nacionalsocialisti dovolili, da se čutijo dolžne reči "da" Natu, evropskemu skupnemu trgu, bombi, kapitalizmu, neomejenemu "svobodnemu podjetništvu" itd. Čas je, da se to spremeni! Ne delajmo več tega, kar so ljudje pričakovali od nas. Delajmo tisto, kar nas uči nacionalsocializem – ne tisto, kar ljudje mislijo, da bi nas moral učiti.

V zvezi s tem je žalostna resnica, da so mnogi nacionalsocialisti v svojem tradicionalnem razmišljanju postali žrtve najhujše vrste

Machine Translated by Google

desničarske, protikomunistične propagande. Glavna grožnja človeštvu zagotovo ne prihaja iz Moskve, Pekinga ali Havane. Nikakor ne moremo kriviti komunistov za žalostno stanje današnjega sveta – za zlorabo drog, kriminal, pornografijo, jedrsko oboroževanje, rasno integracijo, onesnaževanje in tako naprej. Kriv je naš lastni sedanji sistem vladanja – ne komunisti ne Judje! Zavedati se moramo, da so ta zla ustvarili naši lastni pokvarjeni in moralno sprevrženi politiki in borzni posredniki ter da smo mi, arijska ljudstva sveta, sami dovolili, da je postalo tako slabo. Ni tuja vlada, temveč ta sedanji sistem, ki ogroža obstoj planeta, in brez tega sistema danes ne bi bilo Sovjetske zveze ali katere koli druge komunistične države. Komunizem bi bil med drugo svetovno vojno izbrisan, če Zahod Sovjetski zvezi ne bi dal potrebnega orožja in tehnologije. Še danes bi se vse komunistične države takoj razpadle, če jih ne bi nenehno podpirale zahodne vlade in bankirji, ki zaslužijo bogastvo s trgovino s temi državami – in s posojanjem denarja. Komunisti se tega zagotovo zavedajo in imajo več kot dovolj dela, da bi Vzhodno Evropo obdržali v redu in komunistični režim v Afganistanu predstavljal resno nevarnost za Zahod. Zanimivo je, da iste multinacionalke, ki ustvarjajo ogromne dobičke s trgovino s komunističnim blokom, zaslužijo še eno bogastvo s proizvodnjo orožja, za katerega nas naši politiki poskušajo prepričati, da je potrebno za obrambo pred komunisti – kot da bi lahko karkoli branili z uničenjem vsega življenja v jedrski vojni. To je seveda popolnoma absurdno – a kljub temu gre za politični in finančni sistem, ki ga desnica tako močno podpira.

Ni dvoma: komunizem bi bil zagotovo zelo neprijetna stvar, vendar ne bi bil konec sveta.
Krščanska liberalna demokracija bi najverjetneje! V vzhodni Evropi je veliko več rasne čistosti kot kjerkoli na Zahodu –
preprosto zato, ker njihov neučinkovit gospodarski sistem ne privablja obsežnih priseljevanj iz tretjega sveta; in rasna zavest Rusov, ki so prevladujoči narod v

Machine Translated by Google

Sovjetska zveza vsekakor obljublja boljše možnosti za preživetje arijske rase kot vizije liberalnih in konzervativnih ameriških politikov. Seveda je res, da komunizem v teoriji ne podpira rasnih načel – toda pri komunizmu sta teorija in praksa dve zelo različni stvari. Nedvomno je materializem, ki ga ponuja Zahod, tukaj in zdaj privlačnejši, toda temu prijetnemu življenju bo bolj verjetno sledil potop, ki bi lahko izbrisal vse življenje na zemlji. Vendar pa z zdravim političnim sistemom na Zahodu komunistične države ne bi mogle obstajati.

Preprosto ne bi mogli preživeti sami in njihovo lačno prebivalstvo bi se uprlo. Zelo podobno bi se zgodilo, če bi komunisti prevzeli Zahod – njihov režim ne bi dolgo zdržal.

Na tej točki bi si kdo morda drznil vprašati, ali ne bi morali potem opustiti vsega govorjenja o nacionalsocializmu in svastiki ter se preobleči v "prave" levičarje z novo idejo, ki bi jo lahko ljudem zlahka prodali pod drugim imenom. To seveda ni mogoče. Poskusiti s takim pristopom pomeni podcenjevati naše sovražnike. Njim res ni mar ne ime ne simbol.

Kar jih moti, je ideja, in tega ni mogoče prikriti do neprepoznavnosti. Naš sovražnik bo vedno nasprotoval vsemu, kar je dobro.
za naše ljudi, in oni bi – upravičeno! – trdili, da smo samo »nacisti«. Potem bi se morali zelo potruditi, da bi »dokazali«, da nismo. To bi bilo smešno. Številne organizacije so to poskusile; nobeni še ni uspelo.

Obstaja le težja pot: dokazati, da nacionalsocializem ni to, kar ljudje mislijo, da je, in da je edini način za zagotovitev preživetja življenja na tem planetu. Vemo, da smo v šibkem položaju, a iskreno povedano, raje bi morali biti veseli, da nam ni treba skrbeti za prevzem oblasti tukaj in zdaj. Tega preprosto ne bi zmogli obvladati. To je eno od neprijetnih dejstev, ki jih mnogi nacionalsocialisti – in ljudje, ki se imenujejo nacionalsocialisti – očitno popolnoma spregledajo. Malo bi nam koristilo, če bi jutri pridobili množice, ko ...

Machine Translated by Google

Nimamo potrebnega števila nacionalsocialističnih strokovnjakov, da bi nacionalsocialistična država delovala. Potrebujemo ekonomiste, pravnike, administratorje, biologe itd., ki so tudi nacionalsocialisti. Moč nikoli ne sme biti cilj sama sebi. Želimo ustvariti nov red, ker si želimo boljši svet, vendar boljšega sveta ni mogoče ustvariti kar tako iznenada. Za izvedbo takšne naloge je potrebnih veliko predanih ljudi s temeljito izobrazbo: in trenutno je pomembneje pridobiti na svojo stran več teh ljudi, kot pa se bojevati v izgubljeni bitki na ulicah, da bi naredili vtis na več fanatikov in poraženčev.

Nacionalsocialistična Nemčija nam spet ponuja zelo poučen primer. Eden od razlogov, zakaj poskusa ustvarjanja nacionalsocialističnega reda že od samega začetka ni bilo mogoče dokončati in nova država ni mogla preživeti pritiska zunanjega sveta, je bil ta, da se je moral Adolf Hitler zanašati na veliko število strokovnjakov, ki so do nacionalsocializma čutili le prezir. Preprosto ni imel časa, da bi usposobil in izobrazil dovolj nacionalsocialistov, ker se je moral osredotočiti na pridobivanje ljudi, preden bi komunisti lahko prevzeli oblast. Hvaležni bi morali biti, da nimamo takšnih skrbi. V sedanjih okoliščinah tako ali tako ne bi mogli nikoli doseči revolucionarne zmage, zato se osredotočimo na vzpostavitev trdnih temeljev za prihodnje množično gibanje.

Vendar bodimo realisti. Tudi to bi lahko bila izgubljena bitka. Nimamo nobenega zagotovila, da bomo kdaj zmagali. Iskreno povedano, imamo le zelo megleno upanje, ki podpira prepričanje, da lahko zmagamo. Vendar pa lahko sama narava izbriše človeštvo z zemeljske površine, ker je zanemarila zakone vesolja. To nas morda čaka. Mi, nacionalsocialisti, pa smo se odločili, da takšnega razvoja ne bomo sprejeli brez boja – niti proti vsem pričakovanjem! Vendar si ne želimo biti mučeniki za izgubljeni cilj – in prav to bomo postali, če se bomo držali starih načinov. Kot gibanje smo bili doslej opazno neuspešni. Čas je, da se zbudimo in prepoznamo pravi pomen naših idej. Prvi korak je, da postanemo revolucionarni profesionalci. Za seboj moramo pustiti vse polovičarske desničarske odnose in spoznati, da smo levičarji.

Machine Translated by Google

krilni igralci. Poleg tega bi morali nehati kriviti druge za svojo bedo. V vseh pogledih smo bili svoji najhujši sovražniki in ne potrebujemo grešnih kozlov! Vsaka sprememba, ki si jo želimo, se mora začeti kot sprememba osnovnega odnosa naših ljudi. To je težka naloga – toda misel na to, kaj se bo zgodilo, če ne zmagamo, nas spravi v poštev!